Thin Lizzy-gitarristen Brian Robertson

Skivbacken med ATOMIC SWING

Drottningen av slide Bonnie Raitt

#4 2022 Pris: 89:-
Norge 109 NOK,
Finland 9 EURO inkl. moms.

Rock'n'Roll

"Vi gjorde aldrig ett dåligt gig"

Rockpile

- BOM
- Bellybuster
- Krautrock
- Psychotic Youth

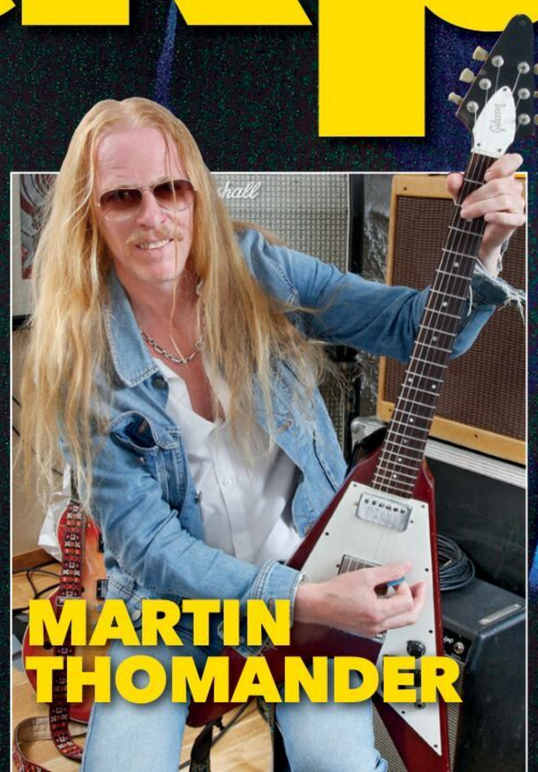

MARTIN THOMANDER

SWINGING BLUE JEANS

Albinsson & Sjöberg
TIDSAM 4623-04
7 388462 308906 04
RETURVECKA 23

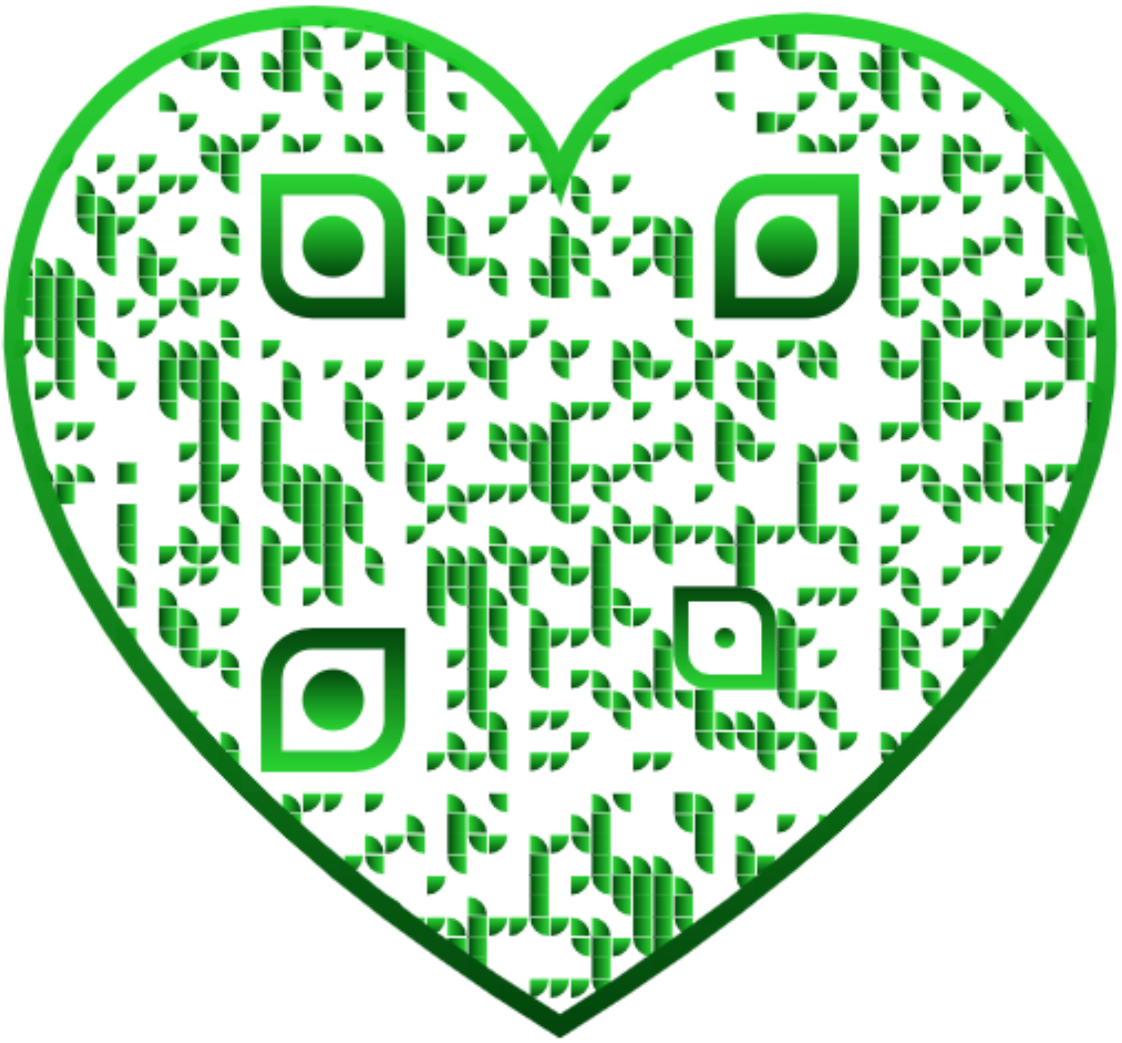

Ginza Retro!

Du hittar många fler artiklar på vår hemsida!

ginza.se

☎ 0512-299 50

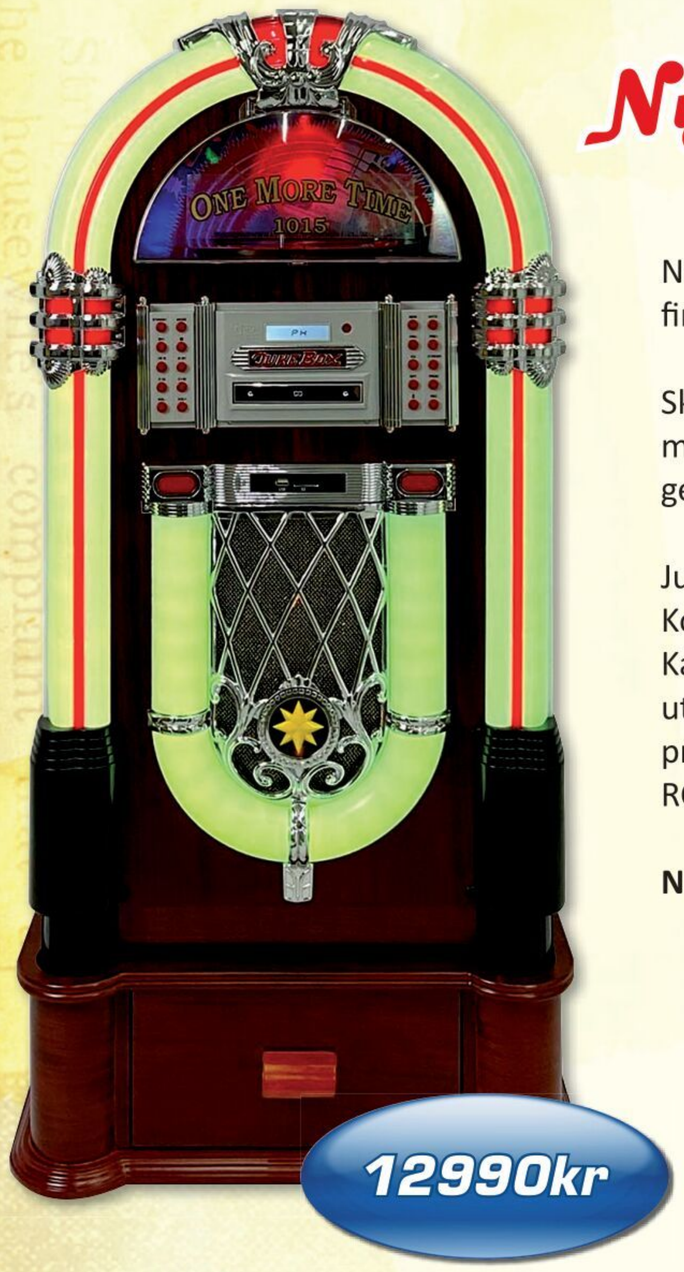

Nyhet!

Jukebox Retro Med Vinyl/CD/USB/Aux

Ny version med vinylspelare!

Ny modell av den populära Jukebox Wurlitzer 1015 style. Nu med fler läckra detaljer och högre finish på träkabinettet vilket ger ett mycket exklusivt intryck, ej att förväxla med billiga kopior!

Skiftande ljus i ljusramperna som kan låsas i den färg man önskar. Rött, grönt, gult och nyanser mellan dessa färger. Utrustad med 5 högtalare; 1 subwoofer, 2 diskanter och 2 mellanregister som ger ett rent och tydligt ljud på 80W.

Jukeboxen spelar formaten Vinyl, CD, CD-RW, MP3, RADIO FM, USB, Micro-SD-kort samt Bluetooth. Koppla in iPad, iPhone, mobiltelefon, skivspelare, dator m m via kabel eller bluetooth. Fjärrkontroll. Kabel med 3,5mm kontakt finns förinstallerad på baksidan. Undertill på jukeboxen finns ett praktiskt utrymme där man kan förvara t ex CD-skivor. Detta är absolut den bästa, driftsäkraste och mest prisvärda boxen på marknaden! 230V/50Hz. CE-märkt. Kan kopplas vidare till externa högtalare via RCA 8ohm. Mått 60x125x30cm.

Nr 74951.....12990kr

Cykel Med Påhängsmotor 49cc Retro

Mycket läcker cykel i tidstypisk 50-/60-tals-design. Garanterat unik cykel för dig som gillar retro, nostalgi, 50/60-talet. Cykeln har två kedjor och kan alltså användas som en vanlig cykel eller med hjälp av motorn.

Ny förbättrad modell med bl a kraftigt centralstöd. Stålram. 49cc 2-taktsmotor. Tank 2,5liter. Däck 26”x2.125, A/V, vita däcksidor och 68 ekrar. Brun sadel. 6 växlar Shimano. Skivbroms fram, kloss bak. Fram-gaffelfjädring.

Tankas med oljeblandad bensin ca 2-3%. Levereras delvis omonterad och vissa för-kunskaper krävs för att montera ihop den. Mått 149x17x71cm.

OBS! Ej godkänd för bruk i trafiken.

Nr 70991.....4990kr

Nästan en halv miljon CD, DVD, SPEL, BÖCKER, ELEKTRONIK, RETRO-PRYLAR m m i sortimentet!

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - Vi skickar den GRATIS!

Du kan även ringa och beställa!

0512-299 50

Ginza AB • Fåglum • 465 81 Nossebro • kundservice@ginza.se

Med reservation för ev. tryckfel.

Rock'n'Roll MAGAZINE

Grundad 2011

NR 4 2022

Rock'n'Roll Magazine
utkommer med 8 nummer 2022.
Info: **www.rocknrollmagazine.se**

UTGIVARE
Förlags AB Albinsson & Sjöberg
Box 529, 371 23 Karlskrona
Besöksadress: Östra Köpmansgatan 1, Karlskrona
Telefon: 0455-33 53 25, Fax: 0455-31 17 15

PUBLISHER & ANSV. UTGIVARE
SL Sjöberg 0455-33 53 35

REDAKTION
CHEFREDAKTÖR
Peter Törnqvist 0455-33 53 08
peter.tornqvist@fabas.se

REDAKTÖR
Jörgen Holmstedt 08-641 81 38, 0708-19 33 19
jorgen.holmstedt@outlook.com

SKRIBENT
Anders Lundquist 0705-51 90 12
anders@obladoo.se

FOTOGRAF
Stefan Boman
stefan.boman.stockholm@gmail.com

LAYOUT
Daniel Daleke
0455-33 53 19

BILDCHEF
Joachim Cruus 0455-33 53 82
joachim.cruus@fabas.se

KORREKTUR
Petra Stieger

ANNONSAVDELNING
FÖRSÄLJNING
Erkki Salin 0705-31 24 23
erkki.salin@fabas.se

MATERIAL
Lena Dahlström 0455-33 53 01
lena.dahlström@fabas.se

MARKNADSAVDELNING
MARKNADSANSVARIG
Linnéa Lundell 0455-33 53 10
linnea.lundell@fabas.se

PERSONUPPGIFTSPOLICY
Din personliga integritet och hur vi hanterar dina personuppgifter är viktigt för oss. Vi har förtydligat hur vi hanterar dina personuppgifter i vår policy. Läs mer på www.fabas.se/integritetspolicy

PRENUMERATION & LÄSARSERVICE
Din prenumeration beställer du enklast på www.rocknrollmagazine.se/prenumerera
För personlig service är du välkommen att kontakta vår kundservice på telefon 0455–30 29 30, vardagar 9-12, 13-15 eller e-post kundservice@fabas.se
Pris helår (8 nr) **499 SEK**, 2 år (16 nr) **949 SEK**.
Utanför Sverige tillkommer portotillägg.
Reservation för eventuella prisändringar.

ÖVRIGT
TEKNISK PRODUKTION
Albinsson & Sjöberg Tel. 0455-33 53 55

TRYCK:
V-TAB, Vimmerby

DISTRIBUTION
Tidsam

COPYRIGHT
Förlags AB Albinsson & Sjöberg

Rock'n'Roll Magazine: ISSN 2001-6395

RESERVATION
Rock'n'Roll Magazine ansvarar inte för insänt, ej beställt material i form av text och bilder. Vid eventuell beskattning av vinster från tidningens pristävlingar svarar pristagarna själva för denna. Allt material lagras digitalt. Den som sänder material till tidningen förutsätts medge att materialet får lagras och spridas elektroniskt eller i pappersform.

Innehåll

48 Psychotic Youth vägrar att växa upp.

34 BOM har släppt nytt album – en fullträff!

74 Bellybuster levererar hårdrock från Småland.

4 Rockpile
Billy Bremner berättar!

34 BOM
Nu är dubbelvinylen pressad.

42 Skivbacken: Atomic Swing
Niclas Frisk och Tomoko Sukenobu bläddrar.

48 Psychotic Youth
Långlivat band.

52 The Swinging Blue Jeans
Bandet surfade på engelska beatvågen.

56 Brian Robertson
Legendarisk Thin Lizzy-gitarrist.

62 Krautrock
Nils Hansson förklarar begreppet.

68 Martin Thomander
Med många järn i elden.

74 Bellybuster
Hårdrock från Småland.

78 Bonnie Raitt
Albumartist i 50 år.

FASTA SIDOR

12 RNR-världen
38 Recensioner

”Det var alltid ett nöje att spela med Rockpile”

Åtta album – men bara ett under namnet Rockpile. Och just den plattan blev besvikelsen som ledde till uppbrottet. Men Billy Bremner är nöjd ändå.

– Att spela med Rockpile var himmelriket, säger gitarristen.

Av Jörgen Holmstedt (text), TT bild, Getty, arkiv (foto)

Få grupper har varit större Sverige-favoriter än Rockpile. Det brittiska bandet hade en superbegåvad sättning med erfarna musiker och låtskrivare som var rena drömmen: Nick Lowe (sång/bas), Billy Bremner (gitarr/sång), Terry Williams (trummor) och Dave Edmunds (sång/gitarr). Svenskarna älskade deras kraftfulla, ruffiga och förlösande enkla rock med influenser av rock’n’roll, 60-talspop och rockabilly, och gör så än i dag.

Billy Bremner, som sedan många år bor i Skutskär utanför Gävle minns hur Rockpile fick sin start.

– Nick Lowe och Dave Edmunds hade gjort inspelningar tillsammans under några år och blivit polare. De kände för att bilda ett band. Terry Williams var trummis i Man, ett populärt band från Wales. Dave frågade om han ville vara med. Visst, Terry var på.

Allt kändes rätt

Allt som fattades var en vass sologitarrist. Någon som Billy Bremner, som dessutom skrev låtar samt sjöng lead och höga stämmor.

– Dave och Nick hörde mig spela med bandet Fatso på The Nashville Rooms i London, minns Billy. De erbjöd mig att vara med i det nya bandet. ”Absolut”, svarade jag.

Billy fick ingen anledning att ångra sig, tvärtom.

– Det fantastiska var att allt kändes och lät rätt från första repet, från första tonen! Där fanns inga problem alls, alla kände att det här skulle bli något speciellt.

Ingen verkar komma ihåg exakt var och när Rockpile debuterade, men Billy tror sig veta.

– Det första giget vi gjorde bör ha varit på The Roundhouse i London, i slutet av 1976.

Rockpiles första större uppdrag slutade med ett rejält fiasko. Våren 1977 skulle de göra en USA-turné som förband till Bad Company, för att puffa för Dave Edmunds album ”Get it”.

– Den ansvarige var Bad Companys manager Peter Grant, som även hade hand om Dave, säger Billy. Deras idé om ett förband var ett som sålde biljetter. Vilket vi inte gjorde, vi var ju en nybildad grupp. Turnén blev en flopp. Men det var ju Bad Companys fel, inte vårt. Ändå blev vi sparkade från turnén.

Vänner på turné

Med tiden kom dock Rockpile att bli känt som ett av de bästa livebanden.

– Varje konsert är ett kärt minne! myser Billy. Vi gjorde aldrig någonsin ett dåligt gig. Det var alltid ett nöje att spela med Rockpile. Att få framföra precis den sortens musik man verkligen vill spela, är himmelriket. Nick var en otroligt kul kille, hade alltid ett skämt på lager. Vi var ett gäng vänner på turné. Vi sålde aldrig mycket skivor men folk pratade om vilket bra liveband vi var, och det förde oss framåt.

”Vi gillar att vara lite skitiga”, sa Nick Lowe. Tydligen var det bokstavligen menat, och inte bara om Rockpiles ruffiga rock’n’roll. ”Nick var en otroligt rolig kille, hade alltid ett skämt på lager”, säger Billy Bremner.

Rockpile, vilken enastående samling begåvade lirare! Från vänster Billy Bremner, Dave Edmunds, Terry Williams och Nick Lowe. ”Vi avskydde att repa, gjorde det nästan aldrig”, sa Nick Lowe. Ändå var de oftast tajta och med fantastisk körsång.

Här går Dave Edmunds barndomsdröm i uppfyllelse, när han får spela med idolen Chuck Berry. Dave: ”Chuck ville att jag skulle spela hans solon. Han höll upp min hand och sa: Vem sa att en vit man inte kan spela blues”.

Dave Edmunds lp ”Get it” (1977), med Nick Lowe och Terry Williams. På ”Tracks on wax 4” (1978) hörs även Billy Bremner ...

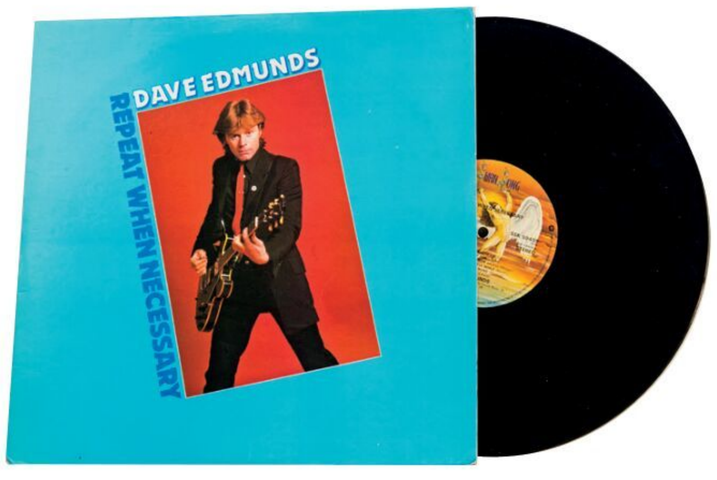

... liksom på ”Repeat when necessary” (1979), av många ansedd som Edmunds bästa album.

Hur Nick Lowe även hann vara husproducent hos Stiff Records under Rockpile-eran är ett mysterium. Lowe gav sig även ut på en turné kallad ”Live Stiffs tour” med (från vänster) Elvis Costello, han själv, Larry Wallis, Wreckless Eric och Ian Dury. Det var ett härligt gäng som fick fart på publiken!

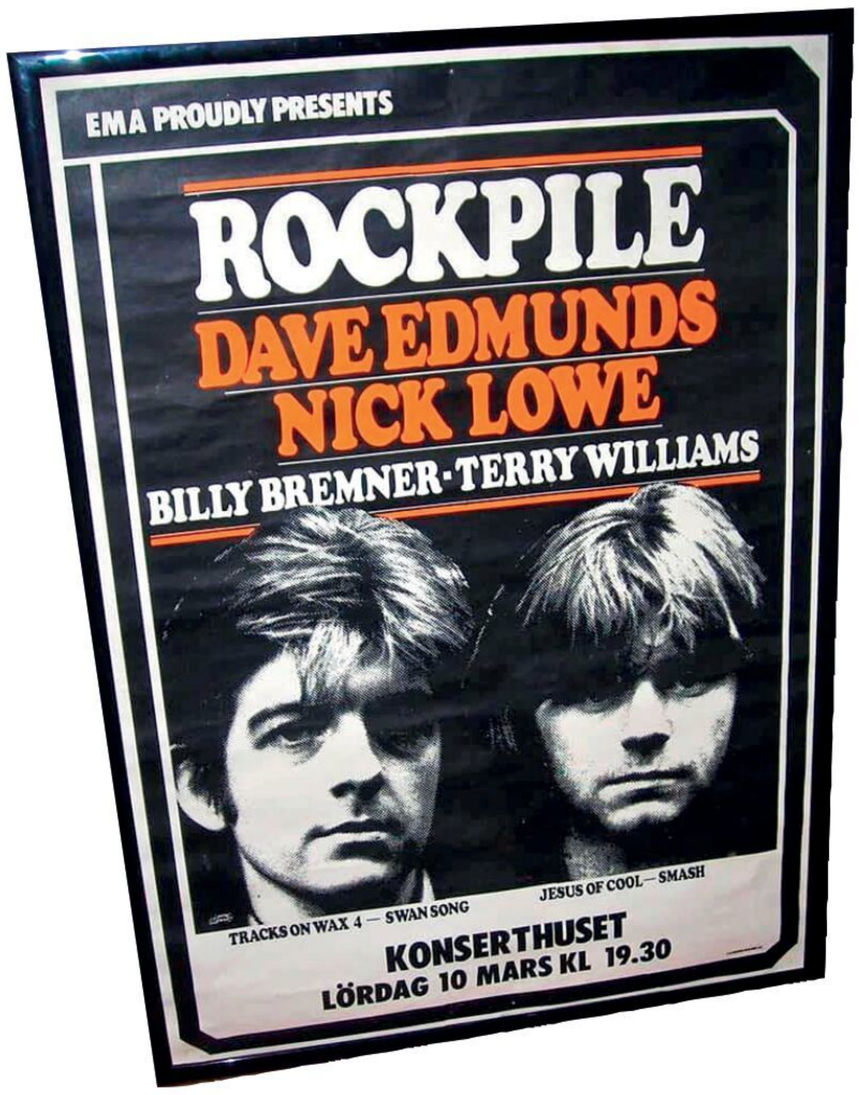

Rockpile var ofta i Sverige, en av deras huvudmarknader. Som den 10 mars 1979 i Konserthuset i Göteborg, en av flera triumfer. Tyvärr blev deras konserter i vårt land inställda 1981. Gruppen hade då just upplösts.

Mickey Jupps finaste stund, enligt alla hans fans: albumet ”Juppanese” från 1978. Rockpile spelar med honom på ena lp-sidans sju låtar. Nick Lowe producerade. ”Mickeys låtar är underbara att spela, men han kan vara svår att komma överens med”, säger Billy Bremner.

▶ I början hördes Rockpile på skivor som släpptes under gruppmedlemmarnas namn. Först ut var Dave Edmunds-albumen ”Get it” (1977, dock utan Billy Bremner), ”Tracks on wax 4” (1978) och ”Repeat when necessary” (1979). Nick Lowes ”Labour of lust” kom 1979 medan ”Twangin…” med Edmunds släpptes 1981, då Rockpile just hade upplösts.

– Daves största inspirationskälla var Chuck Berry. Nick är en av de bästa låtskrivarna någonsin, berömmer Billy som också skrev låtar, bland annat rockabillyrökaren ”Trouble boys”.

Först 1980 kunde de släppa ett album, ”Seconds of pleasure”, under namnet Rockpile.

– Anledningen till att det tog så lång tid var att Dave och Nick låg på olika skivbolag, förklarar Billy.

Dave Edmunds var kontrakterad till Swan Song och Nick Lowe låg på Radar. Lowe var dessutom husproducent på Stiff Records, där han rattade skivor åt The Damned och Elvis Costello.

Ett enda album

– 1980 löstes det problemet och vi kunde alla ligga på samma skivbolag, ironiskt nog mot slutet av vår tid tillsammans. Ett enda album som Rockpile blev det, konstaterar Billy.

Ännu mer ironiskt var att sagda album inte levde upp till bandmedlemmarnas förväntan. Även fans och kritiker var besvikna på det hett efterlängtade verket.

– De bästa låtarna hade vi redan använt på Nicks och Daves soloplattor, resonerar Billy. Vi hade visserligen en massa låtar, men få som vi verkligen gillade. Vi gjorde det bästa av vad vi hade, men var inte nöjda med slutprodukten. Vi spelade bra och soundet var utmärkt, men låtarna fattades.

Men ni var ju så produktiva låtskrivare?

– Ja, men inte för Rockpile. Nick var van att skriva låtar i stil med sitt förra band, Brinsley Schwarz. Annorlunda grejer, som inte passade Rockpile. Dave var van att spela in egna versioner av rock’n’roll-standardlåtar. Han

”Vår enda image är att inte ha någon image”, brukade Rockpile-killarna säga. Dave Edmunds, längst till höger, brukade ofta gå upp på scenen i samma kläder han bar när han anlände till spelstället.

”Labour of love” med Nick Lowe släpptes 1979 och är egentligen en Rockpile-skiva med Lowe vid rodret. Låten ”Love so fine” skrev han tillsammans med bandet.

Enda albumet under namnet Rockpile: ”Seconds of pleasure”, släppt 1980 på F-Beat, skivetiketten där de fyra medlemmarna till slut kunde samlas. Dessvärre blev plattan en antiklimax. Trösten var kanske bonus-ep:n med kul Everly Brothers-covers.

Dave Edmunds ”Twangin…” blev sista albumet där Rockpile hördes. Gavs ut 1981, då bandet redan hade brutit upp. Mest består skivan av överblivna låtar från tidigare inspelningar.

skrev inte så många egna låtar. Det var ett problem.

Låttjuven i bandet

Nick Lowe har sagt att han var en låttjuv, att han stal från andra låtskrivare. Håller du med?

– Ja. Nick lyssnade mycket på gammal rock’n’roll, och det hörs i hans låtar. Men han stal inte medvetet, det gör ingen.

Du säger att ni inte sålde så mycket skivor. Men det gällde inte i Sverige, där ”Seconds of pleasure” nådde åttonde plats på försäljningslistan. Varför tror du att Rockpile har en särställning i vårt land?

– Ingen aning. Vi gick hem i hela Skandinavien. Det var mycket folk på gigen överallt. Ni har väl god smak, antar jag.

Ni backade även upp Mickey Jupp på hans albumklassiker ”Juppanese” 1978, eller hur?

– Ja, det är vi i Rockpile som spelar på ena lp-sidan, studiokillar på andra sidan. Jag älskar Mickeys låtar. Riktigt sköna grejer att spela. Men han kunde vara svår att komma överens med. En konstig prick som klagar på allt. Mickey börjar svära det första han gör när han kliver ur sängen på morgonen. Vi kompade även Carlene Carter på en platta (”Musical shapes”, 1980), som Nick producerade. Det var hans fru.

Du har sagt att Dave Edmunds inte alltid drog jämnt med er manager, Jake Riviera?

– Det stämmer. Jake Riviera var även Nicks manager, vilket kan ha haft med saken att göra. Vi andra kom inte heller alltid överens med Jake, som var en riktig hårding till manager. Nick and Dave drog inte heller alltid jämnt med varandra, även om de i grund och botten förblev kompisar.

Tack och adjö

Nick Lowe har sagt att han tyckte att luften gick ur Rockpile efter det relativa misslyckandet med albumet ”Seconds of pleasure”. Att det var roligare när de slapp pressen och förväntningarna inför en gemensam skiva. Resten av killarna har uttryckt sig på liknande vis. ▶

Nick Lowe i sin gåtankavaj, täckt av frågetecken. I bakgrunden Dave Edmunds. De lärde känna varandra 1974, då Edmunds producerade ett album med Brinsley Schwarz, Lowes grupp på den tiden. ”Dave var min hjälte och förebild”, har Nick Lowe sagt.

Nick Lowe och Dave Edmunds med Rockpile-managern Jake Riviera mellan sig. Glada miner, men det var inte alltid så. ”Jake var en riktig hårding, som vi inte alltid drog jämnt med,” berättar Billy Bremner.

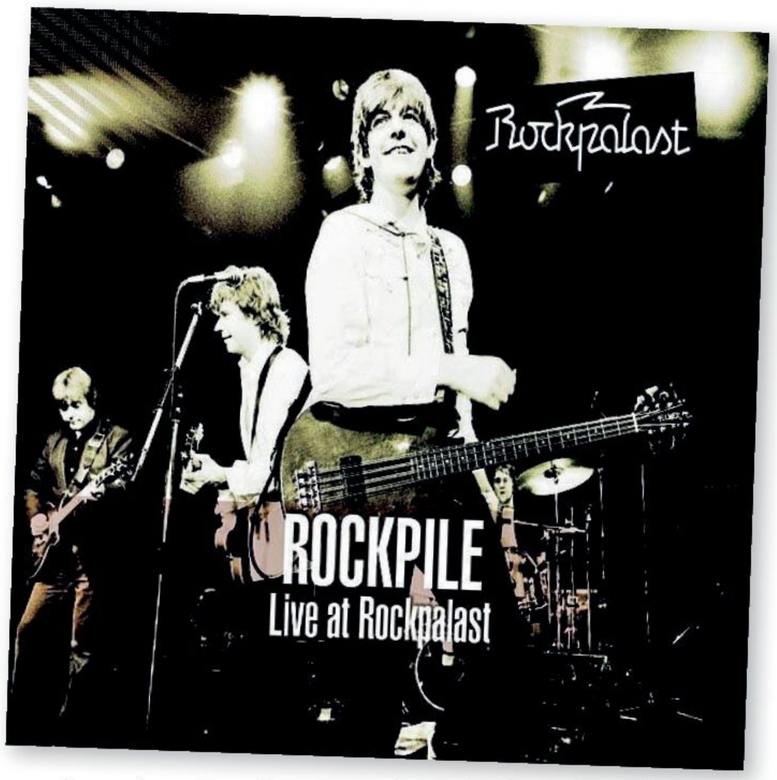

Det finns fem livealbum med Rockpile och av dem är främst ”Live at Rockpalast” att rekommendera, eftersom den även innehåller showen på dvd. Högoktanig rock’n’roll från 1980.

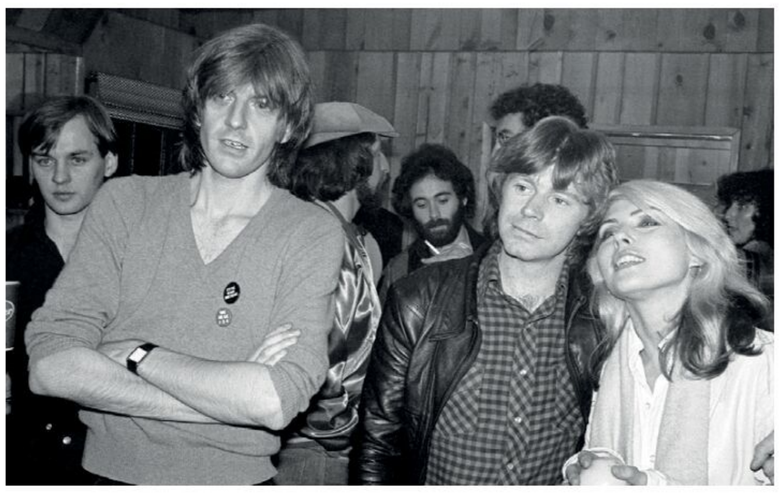

I USA var Rockpile för det mesta förband, som åt Blondie 1979. Huvudbanden kunde tycka att det var jobbigt att Rockpile gick hem bättre än dem hos publiken. Men Blondie-sångerskan Debbie Harry, här med Nick Lowe och Dave Edmunds, gillade sitt förband.

▶ Vad minns du från uppbrottet i februari 1981?

– Bara att vi sa tack och adjö till varandra, svarar Billy. Det var ingen dramatik alls. Alla var överens om att det var dags för ett avslut. Vi hade nått vägs ände, och vi förblev på god fot med varandra. Fortsatte att gå på puben tillsammans. Dave och jag turnerade tillsammans efter bandets upplösning. Men han har aldrig gillat att turnera. Att stå på scenen ja, men inte resandet eller att skriva autografer. Jag jobbade även med Nick och Terry.

Ändå kan Billy inte låta bli att visa frustration.

– Uppriktigt sagt fattar jag fortfarande inte varför vi bröt upp. Jag misstänker att det hade något med managern att göra. Det handlade inte om bandet, utan om affärer. Det är i alla fall vad jag tror.

Han tystnar, för att ta ny sats.

– Jag vet att det skar sig mellan Dave Edmunds och Jake Riviera. Och Dave verkade inte vara så inne på materialet vi jobbade med på slutet. Men det blev inga bråk.

Nästan återförenade

Jake Riviera förblev Nick Lowes manager, vilket möjligtvis kan ha försvårat en återförening. ▶

Roswell använder Alnico 2, Alnico5,
formwar plain enamel, long legs etc.
Besök vår webbutik och kolla
på alla Roswell pickuper. Priser fr 325:-

Roswell

PICKUPS

Vi har sålt gitarrprylar sedan 1987

Du som absolut inte behöver det dyraste som ”custom” pickuper är dom här perfekt. Du får faktiskt ett strata set för 895kr, det får du knappt en ”märkes pickup” för.

Vi har sålt1000-tals genom åren och vågar påstå att i den här prisklassen hittar man inget annat som låter lika bra., otroligt prisvärda.

En Mycket bra Uppgradering för din gitarr eller bas. Matchade CTS potar, Orange drop konding. Kabel av högsta kvalitet från USA. Rattar och switchknopp ingår ej i kitet. Det enda du behöver löda är mickarna utgångsjacket och jordkabel. Koppling schema ingår.

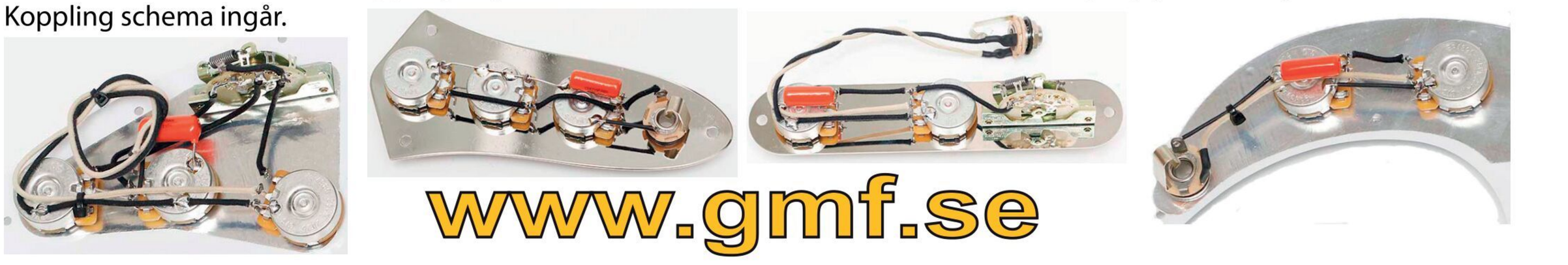

www.gmf.se

Nick Lowe, Billy Bremner, Terry Williams och Dave Edmunds var Rockpile i bara fyra år. Kanske var det för bra för att vara sant, att ha fyra sådana jättetalanger i ett och samma band. Men mycket musik hann det i alla fall bli.

– Nick litade blint på Jake. De skrev inte ens kontrakt med varandra. Dave och Jake kom aldrig mer överens. Jake hade stort inflytande över Rockpile, han var som vår femte medlem, tycker Billy.

Rockpile-killarna har blivit erbjudna att återförenas flera gånger. Hoppet tändes när Nick Lowe och Dave Edmunds åter samarbetade, på Lowes album ”Party of one”, släppt 1990.

– Men läget har förblivit låst. Jag saknar bandet, men tänker inte på det, säger Billy.

2003 tog Dave Edmunds initiativet att återbilda Rockpile. Terry Williams och Billy Bremner kom glatt, men inte den fjärde gruppmedlemmen.

– Nick ville inte, suckar Billy.

Nick Lowes ursäkt lär ha varit att han ”inte orkar rocka på det där viset längre”. Det blev några gig, med svenske Ulf ”Rockis” Ivarsson på bas.

Tinnitus och brutna handleder

Dave Edmunds, som lider av svårartad tinnitus, har lagt av. Mot slutet av sin karriär avslutade han intervjuer som gled in på Rockpile, som om det vore minerad mark.

Terry Williams är även han pensionerad.

– Terry bröt handlederna för några år sedan. Han kan aldrig mer spela trummor, säger Billy.

”Det enda bandet som kan mäta sig med oss är Cheap Trick”, har Dave Edmunds sagt. När de amerikanska powerpop-stjärnorna spelade i London gick Dave upp och rev av Chuck Berrys ”Reelin’ and rockin’” med dem.

Nick Lowe är aktiv som soloartist, men ser inte heller han någon vits med att prata om gamla dagar. Han vill inte spela rock längre utan föredrar en lugnare repertoar. Billy Bremner spelar Rockpile-låtar i bandet Rockfiles.

Vill man bli påmind om vilket starkt liveband Rockpile var, rekommenderas cd/dvd-utgåvan ”Live at Rockpalast” (Repertoire). En tysk tv-konsert med gruppen på topp, från den 12 januari 1980.

– Inget band var bättre på att spela kul upptempolåtar än Rockpile, tycker Billy Bremner. □

ATLAS ROCK

4-5 JUNI 2022 GASKLOCKORNA GÄVLE

2 DAGAR - 13 BAND - 1 UTOMHUSSCEN

LÖRDAG 4 JUNI

ALICE COOPER

Black Label Society

POWERWOLF

mammoth WVH

UGLY KID JOE

LUCIFER

NESTOR

SÖNDAG 5 JUNI

SCORPIONS

THUNDER

The Darkness

THE SOUNDS

eclipse

DONNA CANNONE

TADC

GEFLE HÅRDROCKS KLUBB

ROCK KLASSIKER

BILJETTER: TICKSTER.COM | ATLASROCK.SE

Rock'n'Roll Världen

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AL**
Peter Törnqvist: **PT**
E-post: **rocknrollmagazine@fabas.se**

Mick: "Jag har lärt mig så mycket av dig."

Jagger gör Brown-dokumentär

En **James Brown**-dokumentär i fyra delar väntas vara klar under 2023. Dokumentärserien produceras av **Mick Jagger** och Questlove och kommer initialt att visas på A&E Network. I ett pressmeddelande säger Jagger så här om mannen som var känd som "The hardest working man in show business":

"Han var en briljant scenartist som inspirerade mig redan från start och var djupt engagerad i medborgarrättsrörelsen. Jag har alltid beundrat James och lärde mig så mycket av honom".

Redan 2014 spelade **Chadwick Boseman** huvudrollen som Brown i biofilmen "Get on up" och samma år gjordes även en HBO-dokumentär betitlad "Mr Dynamite: The rise of James Brown". Även dessa producerades av Mick Jagger. **AL**

Risk för förändrad pappers-kvalitet

Tidningens papperskvalitet kan komma att förändras en tid framöver på grund av tillfällig brist på papper och därmed svårigheter att få tag i tryckpapper. Vi hoppas att detta stabiliseras inom en snar framtid.

Peter Törnqvist, chefredaktör.

Outtröttlige Cooper

Arbetsnarkomanen Alice Cooper under en sällsynt lugn stund.

Alice Cooper har vid 74 års ålder blivit rena arbetsnarkomanen och jobbar parallellt på två album. Det första ska spelas in med hans nuvarande turnéband för utgivning i år. Han har även materialet nästan klart till vad som verkar bli ett album med 70-talets klassiska Alice Cooper-grupp, det vill säga **Dennis Dunaway** (bas), **Neal Smith** (trummor) och **Michael Bruce** (gitarr). Det ska släppas 2023. **JH**

LEDARE

Elgitarrer – en livslång kärlek

FÖRR I TIDEN – innan internet – hade ungdomar så mycket att göra att de inte skulle haft tid att sitta framför en dator. Själv var jag tonåring på 70-talet och schemat var fullspäckat. Några exempel: fotbollsträning, trimma mopeder, lyssna på musik, odla guppies, spela kort, läsa serietidningar, jobba efter skolan – så att mellanöl kunde inköpas inför folkparks-kvällarna, frimärkssamling, biljard, leka sanning eller konsekvens, bygga modeller, lära sin snusa. Det var svårt att hinna med allt.

Konstutställning i Key West, USA. I detta fallet en replika av Stevie Ray Vaughans kända Stratocaster snyggt inramad.

ETT BILLIGT och kärt nöje var att bläddra i Hobbex-katalogen. I den kunde man drömma sig bort bland ångmaskiner, luftgevär och allehanda kul prylar. I katalogen fanns en elgitarr. Den så kallade ”Hobbex-plankan”. Kroppen påminde om en Gibson SG och halsen en Fender Stratocaster. Den trånade jag länge efter och fick plötsligt möjlighet att köpa en begagnad för 100 kronor.

Jag älskade den gitarren, trots att varken jag eller någon annan lyckades stämma den. Kvaliteten var väl inte så bra och troligen var halsen skev. Men sedan dess har jag troligen känt eller tänkt på en gitarr varje dag. Tyvärr har allt spelande inte resulterat i så mycket, eftersom det brustit i talang. Trots det har gitarrer och spelandet på dem givit mig väldigt mycket glädje och avkoppling.

DESSUTOM SER JAG gitarrer som konstverk. Även förstärkarna är vackra och, enligt mig, lika självklara inredningsdetaljer som en vas eller skulptur. Jag kan förstå att alla kanske inte tycker att en stor, svart låda med fyra stycken 12-tumshögtalare kan jämföras med en Tiffany-lampa, men visst fyller ett högtalarkabinett sin plats i hemmet likaväl som till exempel en häftig stereoanläggning och stora högtalare? Det är lika självklart som kylskåp och spis!

Vill påstå att det är likadant när man ska gå på restaurang. Visst är det trevligare om det hänger gitarrer på väggarna? Spelar någon gitarr samtidigt blir det ofta en trevlig upplevelse.

MAN MÅSTE NOG ha en förstående partner om ett äktenskap ska hålla länge. Min fru har låtit mig hållas med alla musikrelaterade prylar som släpats hem genom åren. Tonvis med lp-skivor har köpts, psykedeliska affischer på rockstjärnor har satts upp, kopiösa mängder med musikbiografier har fyllt många hyllmeter. Det började med att vi åkte till Göteborg i hennes VW-bubbla sommaren 1982. Hon var 19 år och jag 21. Vi kollade Stones på Ullevi.

Hon hade ett par anmärkningsvärt trevliga Pripps-backar, med flera intressanta Stones-plattor … ”Sticky fingers” bland annat … Vi slog på mitt initiativ ganska omgående ihop våra skivsamlingar. Till sommaren ska vi kolla på Stones i Stockholm tillsammans. ”Man får inte gamla till sig”, som Dagny sa. Rockmusik och elgitarrer är utan tvekan livsbejakande!

Peter Törnqvist
Chefredaktör

aiwa
Japan est1951

Äkta 2 kanal!
Vinylens vän.

AIWA AMU120BT
Stilrent designad
Borstad aluminium front
2 x 60w RMS
Bluetooth V.5.
7 analoga ingångar
Inbyggd pre-amp
Separata Bas och Diskant kontroller
Fjärrkontroll
Bekväm att använda
Högeffektiv Torodial transformator.
Tydlig display

Finns i svart och i Krom utförande.
Stora isolations Fötter
Kan ansluta 2 par Högtalare

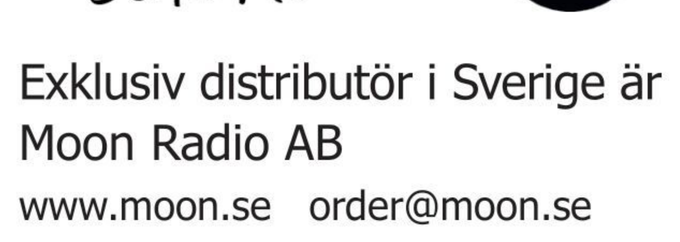

AIWA AMU120BTSL

Finns bland annat hos:
Elbes Radio TV Skutskär
Elon ljud & Bild Falkenberg
Elon Ljud & Bild i Sverige
Elon Ljud & Bild Älvsbyn
Emanuelssons Ljud & Bild Sandviken
Gamleby Radio Tv
Ginza Musik Nossebro
Hemmabio butiken Sundbyberg Göteborg
Kungs TV Norrköping
OD Data Karlsborg
Radiocentralen Ulricehamn
Åre Ljud & Bild

SCAN ME

moon
Creating business!

Exklusiv distributör i Sverige är
Moon Radio AB
www.moon.se order@moon.se

The Golden Oldies Shop

ORIGINALPRESSADE VINYLSKIVOR
1955 - 1985
LP-skivor, Singlar & EP-skivor
Rock - Pop - Svenskt - Punk - Soul - etc
Flera 1000 skivor i 26 kategorier
1977 – 2022 45 ÅR
2x WEBSHOP: www.goldenoldies.se
www.discogs.com/seller/goldenoldies
BUTIK: S:t Eriksgatan 96, 113 31 Stockholm TELEFON: 08-32 22 40

Ann Wilson om "orättvisa Nancy"

Medan **Nancy Wilson** ger sig ut med en egen upplaga av **Heart**, med en annan sångerska, släpper storasyster **Ann Wilson** soloalbumet "Fierce bliss". Nu ställer sig många frågan: Är Heart över?

Vi bestämmer oss för att gå direkt till källan och får en halvtimme med Ann via Zoom.

Ditt nya soloalbum rymmer både rock, psykedelia, ballader, arga sånger och lyckliga sånger. Är det viktigt för dig med den blandningen?

– Jag är glad att du har noterat det, för det är väldigt viktigt med balans och variation. Det är en av fördelarna med att göra album: man kan ta med lyssnaren på en resa.

Du sjunger bättre än någonsin. Vad är hemligheten?

– Tack! Jag är medveten om att min röst är en del av mig. Sång är glorifierat tal. Det finns saker man kan göra för att spara rösten: dricka mycket vatten, låta bli att röka. Att öppna själen är dock viktigast. Om jag är avslappnad och öppen, sjunger jag bra. Om jag är stressad eller saknar självförtroende, gör jag inte det. Fast det verkar nästan bara vara jag som märker när jag har en dålig kväll.

Vilka är dina egna favoritvokalister?

– **Joni Mitchell**, **Vince Gill** … Jag älskar **Lucinda Williams** råa äkthet.

Vilket instrument tycker du ligger närmast den mänskliga rösten?

– Duduk. Det känns väldigt längtande och förekommer mycket på **Peter Gabriels** soundtrack till "Kristi sista frestelse".

Din syster ska åka ut på turné under namnet Nancy Wilson's Heart tillsammans med en annan sångerska. Bad hon om din välsignelse innan hon bestämde sig för att göra det?

– Nej. Jag läste det på internet.

Hur kändes det?

– Låt oss säga så här: det tillhör inte favoriterna av de beslut hon har fattat, säger Ann torrt. Jag förstår att arrangörerna gillar det, men det skapar förvirring. Det känns orättvist mot både mig och sångerskan som hon har med sig, eftersom det leder till jämförelser.

Innebär det att Heart är över?

– Nej, vi ska ut på turné nästa år! **AL**

Det är spänt mellan Ann (t.v.) och Nancy Wilson. "Orättvist", säger Ann om systerns egen Heart-turné.

Poserna sitter fortfarande som de ska. Wayne Kramer släpper inte taget om sitt MC5 i första taget, trots att flera original-medlemmar är hädangångna.

Vi är alla MC5

MC5-legendaren **Wayne Kramer** verkar känna en viss ambivalens inför att återuppliva MC5, då flera originalmedlemmar är döda. Därför släpps det nya albumet "Heavy lifting" under namnet **We Are All MC5**. Albumet, som ges ut av earMusic den 1 oktober, är producerat av **Bob Ezrin**.

Bland albumets gäster märks MC5:s originaltrummis, **Dennis "Machine Gun" Thompson**, som medverkar på två låtar, samt namn som **Tom Morello**, **Jill Sobule**, **Don Was** och **Alejandro Escovedo**. Plattan kommer i höst att följas av en turné.

MC5 kom från bilstaden Detroit och gruppens namn är en förkortning för Motor City Five. Det sista albumet med MC5, "High time", släpptes 1971. **AL**

Borgerlig Begravning - Gör Vad Du Vill

Denna punktrio bildades julen 2018 då ingen av de tre kusinerna ens hade fyllt 16. Bandet har lyssnat på ***Asta Kask***, ***Bad Religion***, ***Ebba Grön***, ***GBH*** & ***Ramones***. *Och med dom influenserna är man just nu Sveriges, i särklass, mest intressanta band!*

Release 3 Juni

Capricorn - For The Restless

Uddevallabandet ***Capricorn*** *släpper sin andra platta "****For The Restless****", 10 spår av actionladdad rock n´roll med influenser från bland annat* ***Detroit***, ***New Jersey***, ***Muscle Shoals***, ***Tom Petty***, ***Jackson Brown***, ***Bob Seger***, ***Southside Johnny and the Asbury Jukes***.

UTE NU!

Zinny Zan - Lullabies For The Masses

Zinny Zan *är hårdrockslegenden* ***Zinny Zan*** *(****Easy Action***, ***Shotgun Messiah****),* ***Stefan Bergström*** *&* ***Hogge Calmroth*** *(****Skintrade****). "****Lullabies for the Masses****" är ett album som blir en riktig hårdrocksklassiker.*

Release 20 Maj

SATOR - Return of The Barbie-Q-Killers

*Vi har väntat sedan '94 men snart är den här: "****Return of The Barbie-Q-Killers****" Sveriges mesta rockband är tillbaka med sina tolkningar och framförallt hyllningar till band såsom* ***Devo***, ***Blitzkrieg Bop***, ***999***, ***The Waves***, ***Pointed Sticks***, ***The Undertones***, ***The Boys***, ***Zero boys*** *och många fler.*

Release 5 Augusti

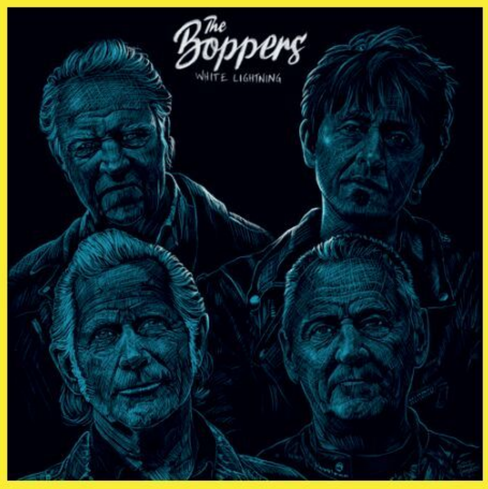

The Boppers - White Lightning

45 år unga ***The Boppers*** *är tillbaka med albumet "****White Lightning****" Inspelat hos legenden* ***Tomas Skogsberg*** *och med gäster som t.ex* ***Nicke Andersson*** *(****The Hellacopters****) och* ***Dennis Quintero*** *(****TT Grace****).*

Release 1 Juli

WWW.SOUNDPOLLUTION.SE

Rock'n'Roll Världen

★ **Bob Dylan** ger 8 november ut en bok om låtskrivande via förlaget Simon & Schuster.

"The philosophy of modern song" rymmer 60 essäer där Dylan analyserar låtar av olika artistkollegor, inklusive **Elvis Costello**, **Hank Williams** och **Nina Simone**.

★ **Sparks** ger ut 180-grams vinylversioner av fem av de album som de har släppt detta decennium. De ges ut på vinyl, cd och streamingtjänster och kommer att rymma bonusmaterial. Utgivningarna inleds 29 april med albumen "Balls", "Lil Beethoven" och "Hello young lovers". Den 27 maj följer "Exotic creatures of the deep" och "The seduction of Ingmar Bergman".

★"Print the myth: Joe Strummer portraits 1981-2001" (Rocket 88 Books) är en ny inbunden **Joe Strummer**-bok av **Josh Cheuse**. Den rymmer över 200 foton, teckningar och konstverk och publiceras någon gång i höst. Tre olika upplagor kan beställas på joestrummerbook.com. De överlevande medlemmarna i **The Clash** och Strummers familj har gett boken sin välsignelse.

★ **ZZ Top** släpper livealbumet "Raw" den 22 juli. Inspelningen gjordes 2019 för dokumentärfilmen om trion, "That little ol' band from Texas" i Gruene Hall, en gammal danssal Texas.

★ Trummisen **Bill Bruford** släpper 29 april en box om sex cd som sammanfattar hans karriär. "Making a song and dance: A complete-career collection" (BMG) rymmer bland annat låtar från virtuosens tid med progressiva giganter som **Yes**, **King Crimson**, **UK** och **Anderson Bruford Wakeman & Howe**, men också jazz- och fusiongrupper som **Bruford** och **Earthworks**, samt soloutgivningar.

★ **The Zombies** avslutar just nu sitt nästa album, inspelad så gott som live i studion.

Zinny Zan, bandet (fr.v.): basisten Hogge Calmroth, sångaren Zinny Zan och gitarristen Stefan Bergström. Tillkommer gör …

Nu är Zinny Zan ett band

Efter några Stagman-album är Zinny Zan tillbaka – nu som band. 25 maj kommer albumet "Lullabies for the masses".

Likt **Alice Cooper** under tidigt 70-tal, är Zinny Zan nu namnet på både sångaren och bandet. Nu söker de trummis, då den tilltänkta trummisen, **Martina Axén**, kommer att ta hand om percussion, keyboard och back-up vocals.

– Övriga i bandet är basisten **Hogge Calmroth** och gitarristen **Stefan Bergström**, som jag startade bandet med och skriver all musik tillsammans med, berättar Zinny.

Beskriv medlemmarna!

– Hogge är en klippa som håller rytm och kurs och tillför stabilitet. Lugn, sansad och fantastiskt trevlig med ett öppet sinne. Martina är ett proffs som vet vad som krävs efter sina år med bland annat **Drain**, som turnerade hårt och mycket i USA. Hon är en idéspruta och tillför mycket skratt och god stämning. Stefan är en fantastisk musiker och vän. Alltid öppen för idéer, orädd och likt mig öppen för alla sorters musik. Vi kompletterar varandra på ett sätt jag inte varit med om tidigare.

Det tycks som om vissa inte förstod att er andra singel var en cover. Finns det kvar en aversion mot "syntband" bland rockers?

– Ja, jag blev lite förvånad när en del inte uppfattade att "It's no good" de facto är en **Depeche Mode**-låt. Min öppenhet för de flesta stilar gör kanske att jag tar för givet att mina lyssnare är med på noterna.

Samtidigt är jag inte den förste att göra cover på dem. En viss aversion finns nog bland de som upplevde syntare mot hårdrockaretiden, men en bra låt är en bra låt. Vi satte bara vårt rockigare signum på den.

… Marina Axén, på 1990-talet i Drain, på keyboards, slagverk och kör.

Vad kan vi vänta oss av det nya albumet?

– Stefans och min vision var att göra ett genuint rockalbum, låta våra idéer få flöda, ha ett brett perspektiv i låtskrivandet, men med vårt sound som röd tråd och igenkänningsfaktor.

Många lever i tron att alla musiker är rika, fast det är Spotify som kammar hem stålarna.

– Under pandemin tror jag att många fick lite mer inblick, då alla kulturarbetare drabbades hårt. Samtidigt tror jag inte att folk riktigt förstår hur svårt det är att nå ut utan den uppbackning superstjärnorna har. Är det pengar och glamour ni är ute efter – välj en annan bransch, haha! **AL**

Med ny soloplatta i sikte. Bruce Dickinson ger inte upp den egna karriären, trots att ett superaktivt år med Maiden väntar.

Det tog bara 17 år

För 17 år sedan kom hans senaste soloalbum. Nu gör **Bruce Dickinson** uppföljaren. Liksom senast är **Roy Z** producent.

– Jag har skivkontrakt, Roy väntar i Los Angeles och jag har en bunt låtar, sa Dickinson i **Rock'n'Roll Magazine** nummer 8 förra året. Albumet beräknas dock inte släppas förrän nästa år. **JH**

GITARRER

Vintage ★ Nytt ★ Beg
Renoverar ★ Värderar

Din BÄSTA gitarraffär!

TIP TOP
MUSIK

Katarinavägen 22, Stockholm
Ⓣ **Slussen** uppgång Södermalmstorg
TIS-FRE 13-18, LÖR 12-15

www.tiptop.se

RING 08-642 73 00

THUNDER

DOPAMINE

ANOTHER TOUR DE FORCE FROM THE TITANS OF BRITISH ROCK

A DOUBLE ALBUM FEATURING 16 BRAND NEW SONGS

INCLUDES:
'THE WESTERN SKY', 'DANCING IN THE SUNSHINE'
AND **'ACROSS THE NATION'**

OUT ON **29TH APRIL 2022**

Available on 2CD, 2LP and Digital

BMG

thunderonline.com

hot records
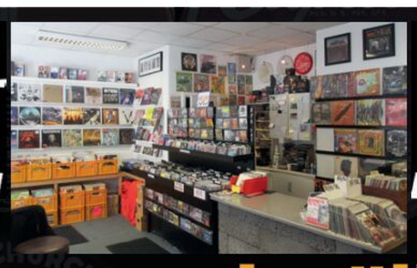
hot records
Köper och säljer
nya och begagnade
LP/CD
Öppet: Mån-Fre 11-18 | Lör 11-15
www.hotrecords.se
Råsundavägen 110 i Solna
Tel. 08-735 66 30

Jimmy Uller and Friends
Tour 2022
23/3 Linköping Jimmy solo
24/3 Åtvidaberg
30/3 Stockholm
8/4 Linköping Stones
6/5 Linköping Mats Ronander
7/5 Gränna Mats Ronander
27/5 Linköping Cirkus
3/6 Åtvidaberg
4/6 Söderköping
10/6 Örebro
23/7 Österbymo
30/7 Torpön
18/8 Åtvidaberg Jimmy solo
20/8 Åtvidaberg Jimmy privat
2/9 Linköping
Boka :
jimmyullerband@gmail.com

REHIFI.SE
046-15 06 03 | info@rehifi.se
Skandinaviens största butik för begagnad HiFi.
Köper, byter och säljer både äldre och nyare HiFi-produkter.
www.rehifi.se

Suzi tar igen sig innan nästa del av sin världsturné, för att fira 50 år i branschen. Den 5 oktober kommer rockdrottningen till Stockholm och dagen därpå spelar hon i Malmö.

Boxar firar Quatros 50 år

Två boxar med **Suzi Quatro** släpptes i dagarna, i samband med att hon firade 50 år som artist. Den stora utgåvan heter ”The rock box 1973-1979: The complete recordings” (Chrysalis) och rymmer sex stycken studioalbum, ett livealbum och en dvd med musikvideor, tv-framträdanden, en konsert från Japan och sällan sedda filmupptagningar. De flesta skivorna rymmer bonusmaterial och några har tidigare outgivet material. Dessutom en 56-sidig booklet med personliga minnen av Quatro och hennes gitarrist och co-writer **Len Tuckey**.

Även en kompletterande cd-box med 80-talsmaterial av Suzi Quatro släpps i dagarna på etiketten Esoteric. Boxen rymmer albumen ”Rock hard”, ”Main attraction” och ”Unreleased emotion”, fördelade över tre cd. ”The albums 1980-1986” är den logiska titeln på boxen.

Rockdrottningen kommer till Stockholm för en konsert den 5 oktober och till Malmö dagen därpå. **AL**

”Gitarrpåläggen från Slash kom efter bara en dag”, säger Michael.

Gamla kompisar

Michael Monroe avtäcker sitt nya album ”I live too fast to die young” den 10 juni, via Silver Lining Music. Inspelningen gjordes i Inkfish Studios i Helsingfors i november och december förra året och producerades av bandet som består av **Steve Conte** (gitarr), **Rich Jones** (gitarr), **Karl Rockfist** (trummor) och **Sami Yaffa** (bas). Gästar på titellåten gör Monroes gamle kompis **Slash**. **JH**

a collection of deluxe reissues,
newly mastered
available on cd & digital
with new bonus material

also available on
heavyweight vinyl

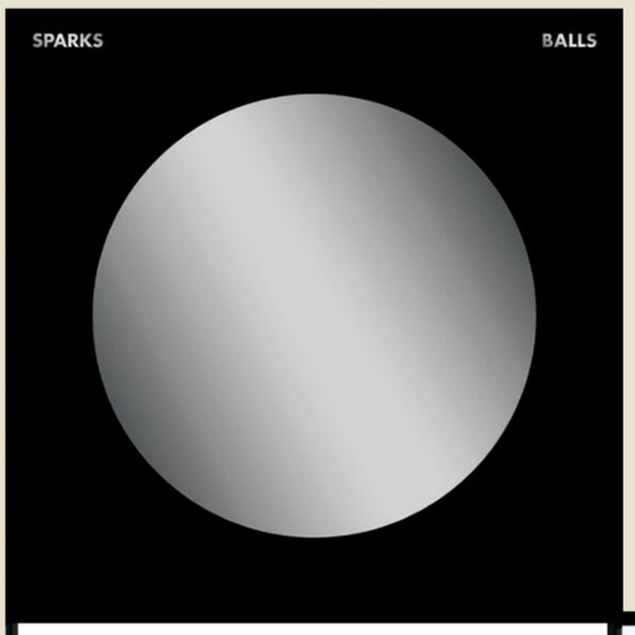

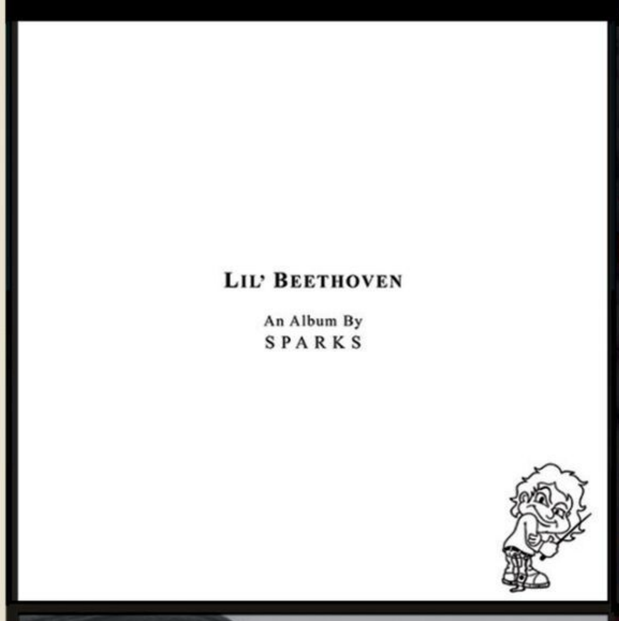

twenty-first century

SPARKS

Balls
Lil' Beethoven
Hello Young Lovers
released 29th April 2022

Exotic Creatures of the Deep
The Seduction of Ingmar Bergman
released 27th May 2022

Hippopotamus
A Steady Drip, Drip, Drip
available now

BMG

Rock'n'Roll Världen

★ Skånebaserade duon **Southern Brothers** spottar ur sig starka singlar. ”Downtown” och ”Love love love” har plockats upp av Sveriges Radio P4. Deras musik rymmer tydliga paralleller till **Tom Petty**, **Jeff Lynne** och **Traveling Wilburys**. Nu är det dags för singeln ”It's alright now”.

★ **The Hellacopters** har redan valt producent inför nästa album: **Tomas Skogsberg** som jobbade med bandet på deras två första lp, ”Supershitty to the max!” (1996) och ”Payin' the dues” (1997).

★ En **Jethro Tull**-bok, ”Spin me back down the years!” kommer att publiceras senare i år i två separata volymer. Den informativa undertiteln är ”A comprehensive guide to the history and pre-history of one of the greatest rock bands of the 1960's, 70's and beyond!”. Boken är skriven av **Pat Kent** och kan förbeställas av Gonzo Multimedia.

★ **Jimmy Page** låter meddela att några liveskivor med **Led Zeppelin** inte kommer att släppas, eftersom de före detta medlemmarna och andra inblandade inte kan komma överens. Page säger att han i stället kommer att ”jobba på nytt solomaterial.” Det har vi hört förr!

★ Den tyske kraut-pionjären **Klaus Schulze**, som först blev känd som medlem i **Tangerine Dream**, släpper ett nytt album, ”Deus Arrakis” senare i år.

★ **Wilco** spelar i skrivande stund in uppföljaren till 2019 års album ”Ode to joy”. Allt frontmannen **Jeff Tweedy** i nuläget vill avslöja om skivan är att bandet har ”väldigt, väldigt kul” ihop.

★ **Candlemass** slutmixar just nu sitt kommande studioalbum.

★ **Uriah Heep** är klara med sitt nya, ännu otitulerade 26:e album. Det ska ut i god tid innan gruppens Sverigeturné i november.

Luke Morey är lycklig över att ha gjort en dubbel-lp med Thunder.

Dubbelt upp

Ett dubbelalbum. Hur många gör sådana nu för tiden? **Iron Maiden** och … **Thunder**! Deras nya dubbel-cd ”Dopamine” innehåller hela 16 låtar, alla skrivna av bandets gitarrist **Luke Morley**.

– Vi hade materialet som rättfärdigade ett sådant drag och skivbolaget protesterade inte, säger Luke.

Många av hans nya texter handlar om oron över världsläget.

– De skrevs under pandemin, när allt var stängt och folk levde isolerade.

Jag tänkte annars på kriget i Ukraina när jag hörde frihetshymnen ”One day we'll be free again”.

– Det kan jag förstå, men låten skrevs förstås innan kriget bröt ut. Jag gillar att mina låtar kan tolkas på olika sätt.

Thunders sångare **Danny Bowes** sa förra året i **Rock'n'Roll Magazine** att han bett Luke att skriva lite mer positiva låtar nästa gång. Men av detta minns Luke ingenting.

– Nej, det gör jag inte, säger han och skrattar.

Det finns dessbättre glimtar av hopp på nya plattan. Men som låtskrivare reflekterar jag så klart om vad som pågår därute.

Luke Morley är den enda i Thunder som skriver låtar, och hittills har det blivit nästan 200 stycken till bandet.

Får du aldrig skrivkramp?

– Nej, jag har några knep om jag fastnar. Jag tar en öl, byter instrument eller gör något annat en stund. Sedan är jag igång igen.

Har du någonsin presenterat en låt för de andra i gruppen, och de har sagt: ”Nej tack, inte den”?

– Nej, egentligen inte. Normalt spelar vi in för många låtar, fler än vad vi behöver. Sedan diskuterar vi vilka som ska uteslutas.

Thunder kommer till festivalen **Atlas Rock** i Gävle i sommar. Vad kan vi förvänta oss?

– Vi får väl en timme på oss, så vi hinner nog riva av både nya och gamla låtar. Men en festival kräver låtar som folk känner till. Räkna med ”Love walked in”, ”Dirty love” och ”Backstreet symphony”. **JH**

The Police i sin helhet

För en tid sedan aviserades en stor utgivningskampanj med **The Police** och 20 maj ser vi ett av resultaten. ”Around the world” (Mercury Studios) dokumenterar i multipla format gruppens turnerande över sex kontinenter under åren 1979 och 1980, då trions popularitet växte explosionsartat från Londons punkklubbar till världens arenor.

Filmen, som ursprungligen släpptes på vhs och senare laserdisc, samt visades i svensk tv, släpps nu som cd/dvd, bluray/cd och dvd/lp. Bildkvaliteten är restaurerad och ljudet ommastrat. Dessutom finns fyra livelåtar som förekom i snuttar i dokumentären nu i sin helhet.

Utöver liveframträdanden rymmer filmen mycket bakomfilmer och inslag från deras äventyr under lediga stunder. Bland annat besöker de världsberömda monument och äter exotisk mat. Tre år senare skulle de slå **The Beatles** publikrekord på Shea Stadium, varpå gruppen splittrades. **AL**

The Police live och på äventyr mellan gigen. Nu kommer en bättre version av filmen ”Around the world”.

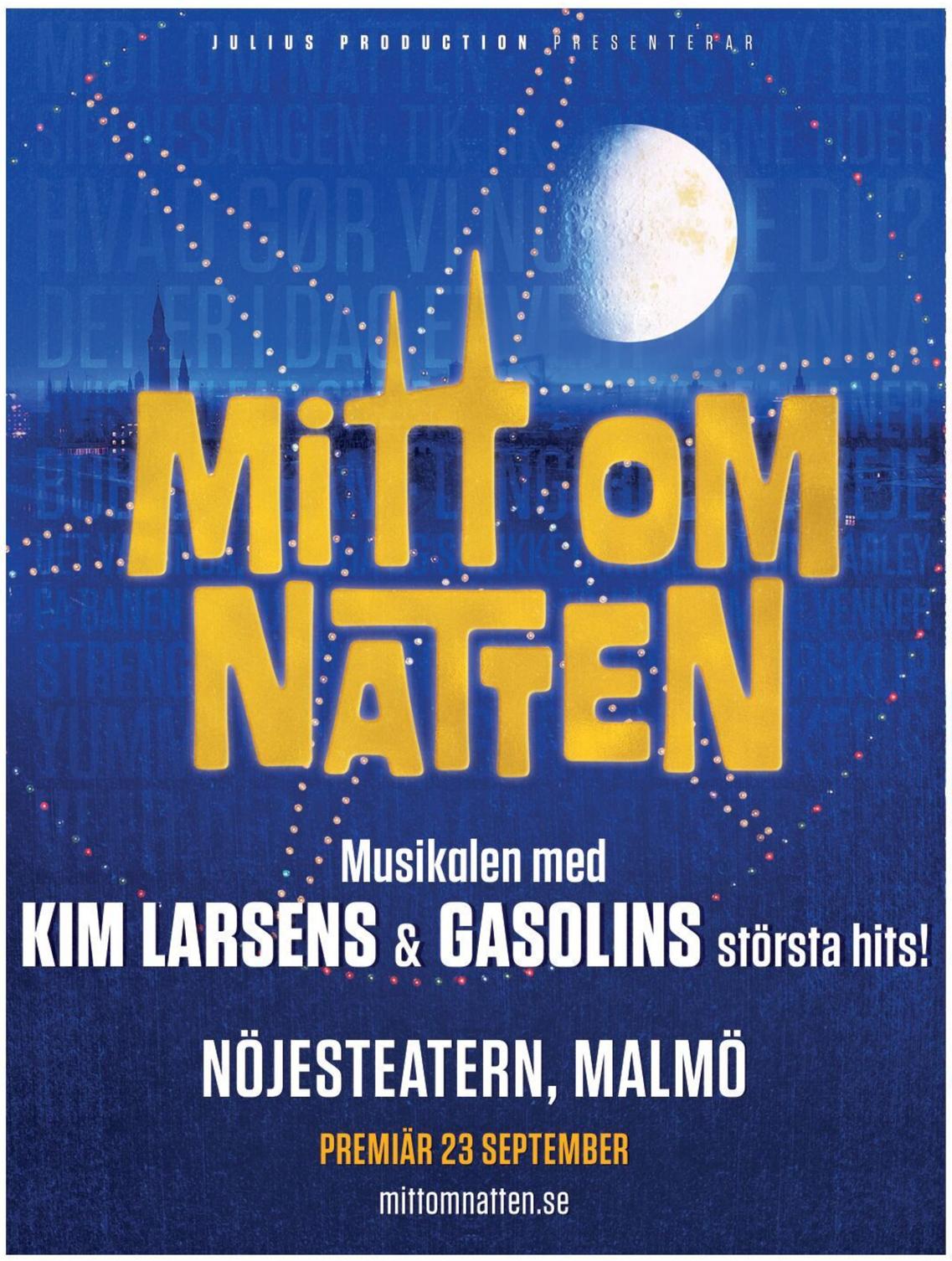

HOT STUFF

COLLECTOR´S RECORDS & EPHEMERA

WORLDWIDE MAILORDER SINCE 1986
ÄLMHULT - SMÅLAND - SWEDEN

Beställ på www.hotstuff.se
för snabba leveranser, väl packat.
Betala med Kort, PayPal eller mot faktura.

Anmäl dig på hemsidan för nyhetsmail,
så får du inbjudan till våra butiksdagar
och nyheter på ingång eller
följ oss på Instagram.

Lika många vinyler som på Tradera, men till fast pris & på ett ställe

Södra Sveriges största Skivbutik finns i Älmhult

Vår 250 kvm välsorterade vinylbutik finns i centrala Älmhult. Minst 50.000 titlar i lager, i god ordning, i de flesta musik stilar. Nytt och begagnat, där du både kan göra fynd och syna riktiga rariteter. Alltid minst 20.000 skivor som ännu inte hunnit ut i webbutiken och bara finns på plats.

Älmhult ligger mitt i södra Sverige. 1h från västkusten, 1,5 h från Malmö, Jönköping och Östkusten.
Utmed stambanan. Om du kommer med tåg så finns vi 300 meter från stationen.

Nu har vi specialpris på hotell igen!

Dubbelrum med frukost
595 kr. Gäller helger & lov.

Kolla hemsidan för
aktuella kampanjer.

Vi betalar bäst för stora skivsamlingar i hela Sverige. Tipsa oss, så betalar vi ”hittelön”

hotstuff.se

Huvudbutik:
Norra Esplanaden 5, Älmhult Telefon 0476-10449
Butik i Varberg:
Östra Långgatan 30 www.hotstuff.se/varberg

Uddevallas Capricorn "låser in i varandra".

Att "limma" och svänga

Capricorn från Uddevalla är mer personliga på sitt andra album, "For the restless" (Wild Kingdom). Bandets sångare, gitarrist och låtskrivare **Kristoffer Ekberg** håller med.

– Den första var mer influerad av New Wave of British Heavy Metal. Jag släppte inte fram min förtjusning i klassisk amerikansk rock, som **Springsteen**, **Petty** och sydstatsrock, men även powerpop.

Jag hör Jackson Browne i "The searcher".

– Kul att du säger det! När vår basist hörde just den låten, sa han direkt "vilka Jackson-vibbar!". Jag tar nog in mycket musik jag gillar, men fattar det oftast inte förrän efteråt.

På första skivan visste Kristoffer inte riktigt vilken sorts grej han ville att bandet skulle göra.

– Jag försökte nog göra tuffare låtar än jag kunde, haha! Nu gick jag raka vägen till vad jag själv är.

Det finns en Hellacopters-energi i en del låtar.

– Jag lyssnade mycket på dem när **Strängen** kom med i bandet, från "High visibility" och framåt, och spelade även i Strängens band.

Är Tomas Eriksson från Imperial State Electric en inhyrd trummis eller fast medlem?

– Han började som det förstnämnda. Skulle bara göra en sessiongrej för skivan. När vi lade alla grunderna – trummor, bas och gitarr – tillsammans under en helg, kände vi dock hur bra vi "låser in i varandra" och började prata om en fortsättning. "Det här vill man ju vara en del av" sa han – och nu är han officiell medlem!

Vad inspirerar dig, förutom musik?

– Böcker av **Agatha Christie**, **Stephen King** och biografier. Film. Givetvis även egna reflektioner och tankar, framför allt på den nya skivan.

Vilken är er största styrka som grupp?

– Kollektivt så förstår vi varandra musikaliskt. Det finns en symbios mellan oss som får det att "limma" och svänga på ett okonstlat sätt.

Det nya albumet släpptes 25 mars och Capricorn har firat plattan med spelningar i Uddevalla, Motala och Göteborg.

– Just nu försöker vi sy ihop något i Stockholm! **AL**

BENEFIT-RECORDS

PARKVÄGEN 11
MANTORP
0706504538

VI KÖPER SÄLJER
LP-SKIVOR CD 7'

VÅRA ÖPETTIDER
ANNONSERAS PÅ
FACEBOOK

Vinyl torsdagar i Herrljunga

kalles ljud
Öppet torsdagar 17.00-20.00
Övrig tid 0706-036544
Södra Parkgatan 16
Herrljunga

HOT WAX
Öppet torsdagar 16.00-20.00
Övrig tid 0702-203472
Storgatan 31 Herrljunga

TADC PRESENTERAR

DREAM THEATER
+ DEVIN TOWNSEND
17 MAJ 2022 GÖTEBORG PARTILLE ARENA

JEFF BECK
27 JUNI 2022 STOCKHOLM ANNEXET

THE BEACH BOYS
19 JUNI 2022 STOCKHOLM SKANSEN
20 JUNI 2022 HUSKVARNA FOLKETS PARK

AVANTASIA
+ BATTLE BEAST + BLOODBOUND
13 JULI 2022 GÄVLE GASKLOCKORNA

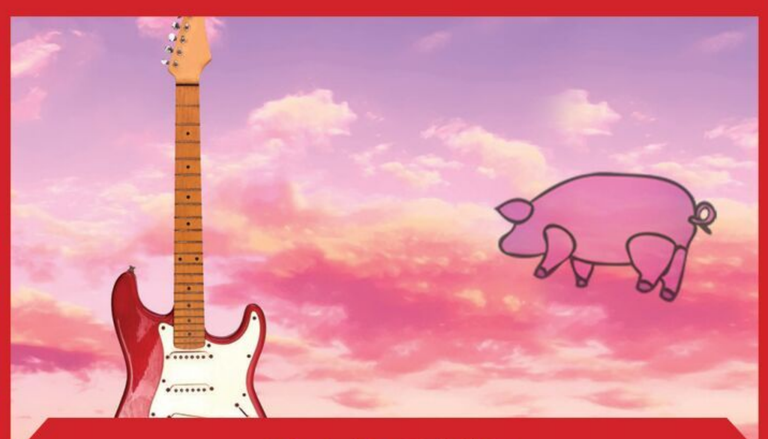

P-FLOYD
13 MAJ 2022 NORRKÖPING FLYGELN
14 MAJ 2022 MALMÖ PALLADIUM
19-20 MAJ 2022 GÖTEBORG STORA TEATERN

URIAH HEEP
22 NOV 2022 UMEÅ IDUN
23 NOV 2022 STOCKHOM GÖTA LEJON
1 DEC 2022 SUNDSVALL TONHALLEN
2 DEC 2022 GÖTEBORG PARTILLE ARENA
5 DEC 2022 MALMÖ SLAGTHUSET TEATER

MAGNUM
+ VEGA
10 MAJ 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK
12 MAJ 2022 HUSKVARNA FOLKETS PARK
13 MAJ 2022 STOCKHOLM FRYSHUSET KLUBBEN
14 MAJ 2022 KARLSTAD NÖJESFABRIKEN
16 MAJ 2022 MALMÖ BABEL

DON McLEAN
18 OKT 2022 GÖTEBORG LORENSBERGSTEATERN
23 OKT 2022 STOCKHOLM GÖTA LEJON
24 OKT 2022 MALMÖ PALLADIUM

ROCK PÅ SKANSEN
MED THE HOOTERS, GEORGE THOROGOOD AND THE DESTROYERS, BLUES PILLS
6 AUG 2022 STOCKHOLM SKANSEN

MICHAEL SCHENKER´S
50TH ANNIVERSARY TOUR
29 APR 2022 STOCKHOLM FRYSHUSET KLUBBEN

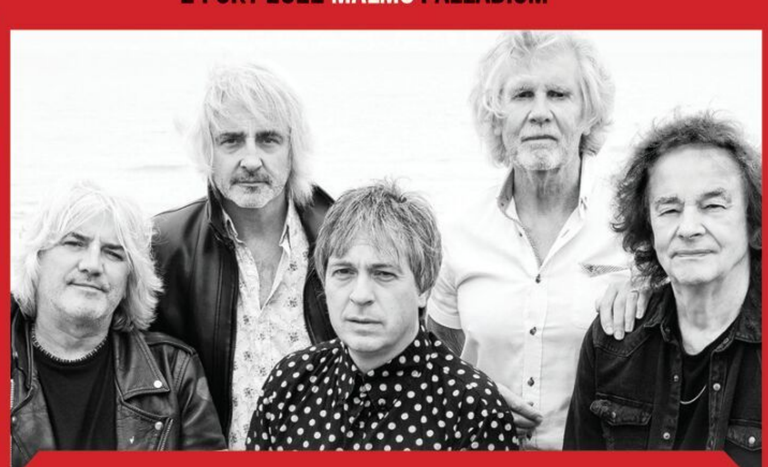

THE ZOMBIES
4 SEP 2022 STOCKHOLM NALEN

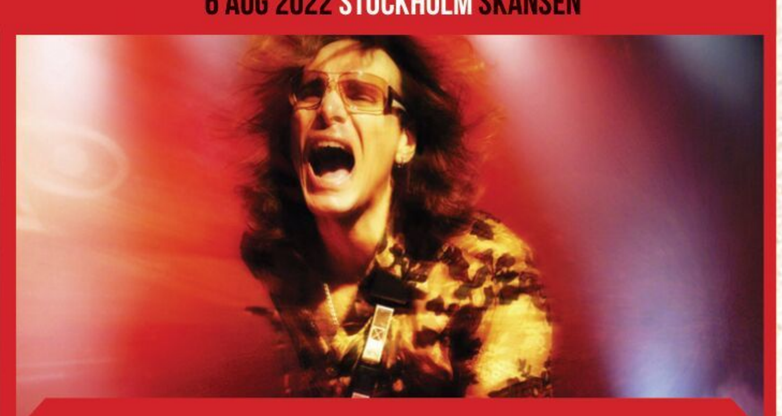

STEVE VAI
18 JUNI 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK
19 JUNI 2022 STOCKHOLM FÅLLAN

THE ROBERT CRAY BAND
28 JUNI 2022 STOCKHOLM BERNS
29 JUNI 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK

ANDY SUMMERS
22 OKT 2022 STOCKHOLM SÖDRA TEATERN

ROCK PÅ SKANSEN
MED W.A.S.P., ACE FREHLEY, THE STRUTS
23 JULI 2022 STOCKHOLM SKANSEN

Rock'n'Roll Världen

★ Efter en sexårig paus har **Jon Spencer Blues Explosion** nu definitivt bekräftat att gruppen är upplöst. De hann göra tio album innan gitarristen **Judah Bauers** lungrelaterade hälsoproblem tvingade dem att sluta turnera. Numera mår han bättre.

★ 50-årsjubilerande **Horslips**, som räknas som förfäderna till keltisk rock, släpper en mastodontbox via etiketten Madfish den 29 juli. 506 låtar (av vilka 252 inspelningar är tidigare ougivna!) fördelade över 33 cd och två dvd.

★ **Christine McVie** har spelat in sina gamla låtar i nya arrangemang. Albumet "Songbird" producerades av veteranen **Glyn Johns** och ges ut i juni. Hon säger sig inte ha en aning om huruvida **Fleetwood Mac** fortfarande existerar.

★ **The Dream Syndicate** släpper 10 juni sitt nya album, "Ultraviolet battle hymns and true confessions". Det **Steve Wynn**-ledda amerikanska bandet, som ursprungligen dök upp i början av 80-talet och då var kraftigt influerade av **The Velvet Underground**, sägs denna gång bland annat vara mer inspirerade av krautrock, brittisk glamrock och kalifornisk solskenspop.

★ "Carry me home" är ett livealbum med **Mavis Staples** och **Levon Helm** som släpps den 20 maj. Plattan gjordes i Levon Helms studio i Woodstock sommaren 2011. Det ska vara en av den förre **The Band**-medlemmens sista inspelningar, innan hans död i april 2012.

★ Dubbel-cd:n "A punk rock anthology (1977-2020)" är den första utgåvan någonsin som täcker hela den nästan 45 år långa karriären med det lite annorlunda brittiska punkbandet **999**. Antologin består av en digipak med 40 låtar, från 1977 års debut "I'm alive" till bandets senaste album "Bish bash bosh". Utgåvan innehåller också en detaljerad booklet, som bland annat rymmer en intervju som **Viva Le Rock**-journalisten **Phil Singleton** har gjort med 999-sångaren **Nick Cash**.

Nya, glada äventyr för Bronkko. Livsbejakande rock på svenska är receptet på albumet "Bättre tider".

Bronkko på nya äventyr

Västerbottensbandet **Bronkko** släpper sitt tredje studioalbum, "Bättre tider", i maj. Livsbejakande rock på svenska är receptet. Bandets sångare, gitarrist och låtskrivare, **Henrik Kjellberg**, berättar mer.

– Vi lirar rockmusik med avstamp i svenskt 1970-80-tal. Vi har alla lirat i band sedan tonåren och kör väl på tills någon säger till oss att s-l-u-t-a! garvar han.

Hur skiljer sig det kommande albumet från de tidigare?

– Det är mer genomarbetat. Första var lite på halvvolley: ihoplånade grejor i en lagård i Lövånger, 1-2-3-4 och sedan klart. Den andra var demoinspelningar. Den kom liksom till lite av sig självt. Nya albumet har vi skrivit, demat och repat och sedan spelat in. En något mer ambitiös ansats.

Bandets rötter märks på att gästas av många musiker med lokal koppling.

– Vi har med en cover, **Umeå Small Bands** låt "Kronofogden". USB var ett band som jag såg upp till mycket när jag växte upp så det kändes givet att fråga deras gitarrist, **Lars Eklund**, om han ville gästa. Att han tackade ja var en stor ära!

Andra gäster med lokalanknytning är **Magnus Melkersson**, **Uffe Edlund**, **Rickard From**, **Morgan Ågren** samt **Mattias Eklund**, som även spelade in albumet.

– De kryddar det hela och spelar på en extremt hög nivå. Fantastiska musikanter och människor!

Första gången jag såg dig lira live var 1985. Du frontade Witch och älskade Van Halen. Finns det spår av det i musiken ni gör i dag?

– Jag hoppas det! Jag var och är ett stort **Van Halen**-fan. Tappade dem lite efter "1984", men försöker innerligt, på mitt eget enfaldiga vis, att då och då få till nåt fränt gitarriff à la **Eddie**. Oftast blir det skit, men ibland glimrar det till! Det är då jag känner att jag bara vill köpa en moddad Folkesson-Marshall-top, en vägg med 4x12 lådor, gaina upp den på max och lira in en ny platta! **AL**

Fick hjälp av Geddy Lee

Den 9 september kommer de sköna knäppskallarna i **Primus** till Fryshuset Arenan i Stockholm, som en av anhalterna under den pågående turnén "A tribute to kings". Där framför de bland annat det klassiska **Rush**-albumet "A farewell to kings" (1977) i sin helhet. Medlemmarna i de två banden har varit nära vänner ända sedan början av 90-talet, då de turnerade tillsammans. Grupperna jammade ofta tillsammans innan konserterna och Rush menade att Primus inspirerade Rush att bejaka sin lekfullhet och se det positiva med att vara en trio.

Primus har för övrigt haft bästa tänkbara instruktör medan de övat in materialet: Rush-basisten och sångaren **Geddy Lee** var nämligen personligen på plats och visade Primus motsvarighet, **Les Claypool**, hur låtarna ursprungligen spelades och sjöngs. **AL**

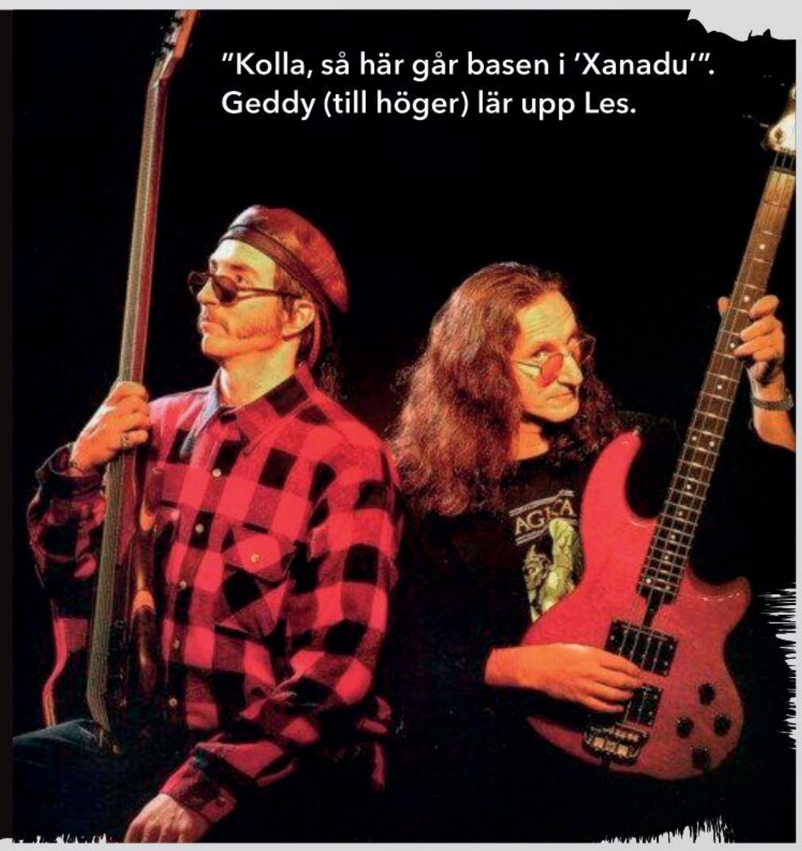

"Kolla, så här går basen i 'Xanadu'". Geddy (till höger) lär upp Les.

NOSTALGI PALATSET
est. 1997
nostalgipalatset.com
LP * CD * DVD
TRASH PALACE
est. 2011
ARBOGA
Västra Mälardalens största utbud på vinyl!
Vi köper även allt inom vinyl, från Jazz till Metal.
Ring Stefan på 076-337 00 19 eller besök butiken!
Industrigatan 6
Öppettider:
ONS 12 - 18
LÖR 10 - 14
FÖLJ OSS PÅ

SvalanderAudio

När ska nålen bytas?

Efter 600 - 1000 timmar hör man ofta,
men hur länge har nålen använts?

StylusTimer loggar ditt spelande.

Läs mer

Du hittar StylusTimer hos din HiFi-handlare eller på

www.svalander.se

NYHETER

THORENS®

New Thorens Direct Drive turntable TD 403DD

With the new model TD 403 DD Thorens completes the line of direct drive plug-and-play turntables of the 400 series. Visually a true Thorens, the new TD 403 DD features the same proven smooth-running direct drive as the successful TD 402 DD, but sets itself apart from its smaller brother with a more massive 1.4 kg and 22mm-thick Die-cast aluminum platter and the TP 150 audiophile tonearm also used in the new TD 1500 model.

A high-quality and pre-adjusted 2M Blue cartridge from Danish cartridge specialist Ortofon is also supplied as standard. This proves to be an adequate playing partner due to its naked diamond with elliptical stylus.

Ungefärligt marknadspris: 15.000:-

New Thorens turntable TD 1500

In 1965, the Thorens TD 150, an inconspicuous little turntable, came on the market and thus started a technical revolution in record player manufacturing. For the first time, a spring-suspended sub-chassis with an inner platter driven by a flat belt was used in a mass-produced unit. The principle proved to be very successful and found many imitators in the years since.

Like its famous predecessor, the new Thorens TD 1500, which will be operated purely manually, features a sub-chassis that decouples the turntable and tonearm shelf from the motor and frame by means of three conical springs.
In contrast to the TD 150, these springs can be adjusted from above through corresponding holes in the platter, which makes correct adjustment much easier. The speed of the DC motor is electronically monitored by an incremental encoder and deviations, e.g. caused by a broom, are automatically corrected. This also enables very good wow and flutter values. As a real unique selling point in its class, the TD 1500 has XLR outputs in addition to the usual pair of RCA jacks, thus enabling true balanced operation with a suitable MC cartridge.

Ungefärligt marknadspris: 22.000:-

Distributör för **Thorens** i Sverige är HiFi-Agenten AB
www.thorens.com - www.hifi-agenten.se

hifi AGENTEN

S:t Eriksgatan 101
STOCKHOLM
S:t Eriksplan (utg. Torsgatan)
Öppet Mån - Fre 11-19
Lördagar 11-16
Tel 08 - 34 00 61
NOSTALGI PALATSET
NOSTALGIPALATSET.COM
Hitta plattorna du söker hos oss!
OBS! Nu finns vi även i Arboga!
Ny stor butik på Industrigatan 6
Öppet: Ons 12-18 och Lör 10-14
BUTIKEN MED SVERIGES STÖRSTA OCH BREDASTE SORTIMENT AV VINYLSKIVOR!
Funderar du på att sälja?
Vi är ALLTID intresserade av att köpa skivor!

Halkans Rockhouse
VI FIRAR
50 ÅR AV VINTAGE!
1970 - 2020
Vi köper, byter, säljer, renoverar och värderar elgitarrer & rörförstärkare främst från 50- och 60-talen.
Vi söker även äldre akustiska stränginstrument.
Allt av intresse!
Besök oss!
Noe Arksgränden 2, Sthlm
Ⓣ - Medborgarplatsen
Vard. 11.00 - 18.00
Lörd. 11.00 - 16.00
Tel. 08-641 49 70
www.halkans.com

Rock'n'Roll Världen

"Mitt gitarrspel mot din sångröst." Mike Campbell (till vänster) i utbytesaffär med Ian Hunter.

Hunter och Campbell gästar varandra

Ian Hunter har under pandemin trotsat sin tinnitus och arbetat på ett nytt album, som väntas offentliggöras snart. Han är också gästsångare på låten "Dirty job", som kan hittas på det nysläppta andra albumet, "External combustion" med **The Dirty Knobs**, det vill säga den grupp som **The Heartbreakers** gitarrist **Mike Campbell** bildade efter **Tom Pettys** bortgång.

– Jag var ett stort fan av **Mott the Hoople** och älskar Ians röst och hela attityd. Ians management kontaktade mig och frågade om jag ville lägga gitarr på hans kommande album. Jag tackade ja och kontrade med att fråga om han ville sjunga en låt på vår skiva. Jag trodde aldrig att han skulle säga ja, men det gjorde han – och han gjorde ett fantastiskt jobb, säger Campbell. **AL**

"Nya" Among Lynx

Among Lynx är på gång igen efter pandemipausen.

– Vi har en ny grafisk identitet med ny logga, nytt artwork och ny hemsida, berättar munspelaren **Elin Öberg**.

De har också spelat in två singlar av vilka den första, "Put your love in me" firades med ett releaseparty på Akkurat i Stockholm sent i mars.

Gruppen har ett tiotal spelningar inbokade i vår och i sommar.

– I höst släpps nästa singel och i början av 2023 kommer ett nytt album som kommer att följas av en turné i Sverige, Danmark och Norge, berättar Elin. **AL**

Put your love in them. "Nya" Among Lynx bjuder till.

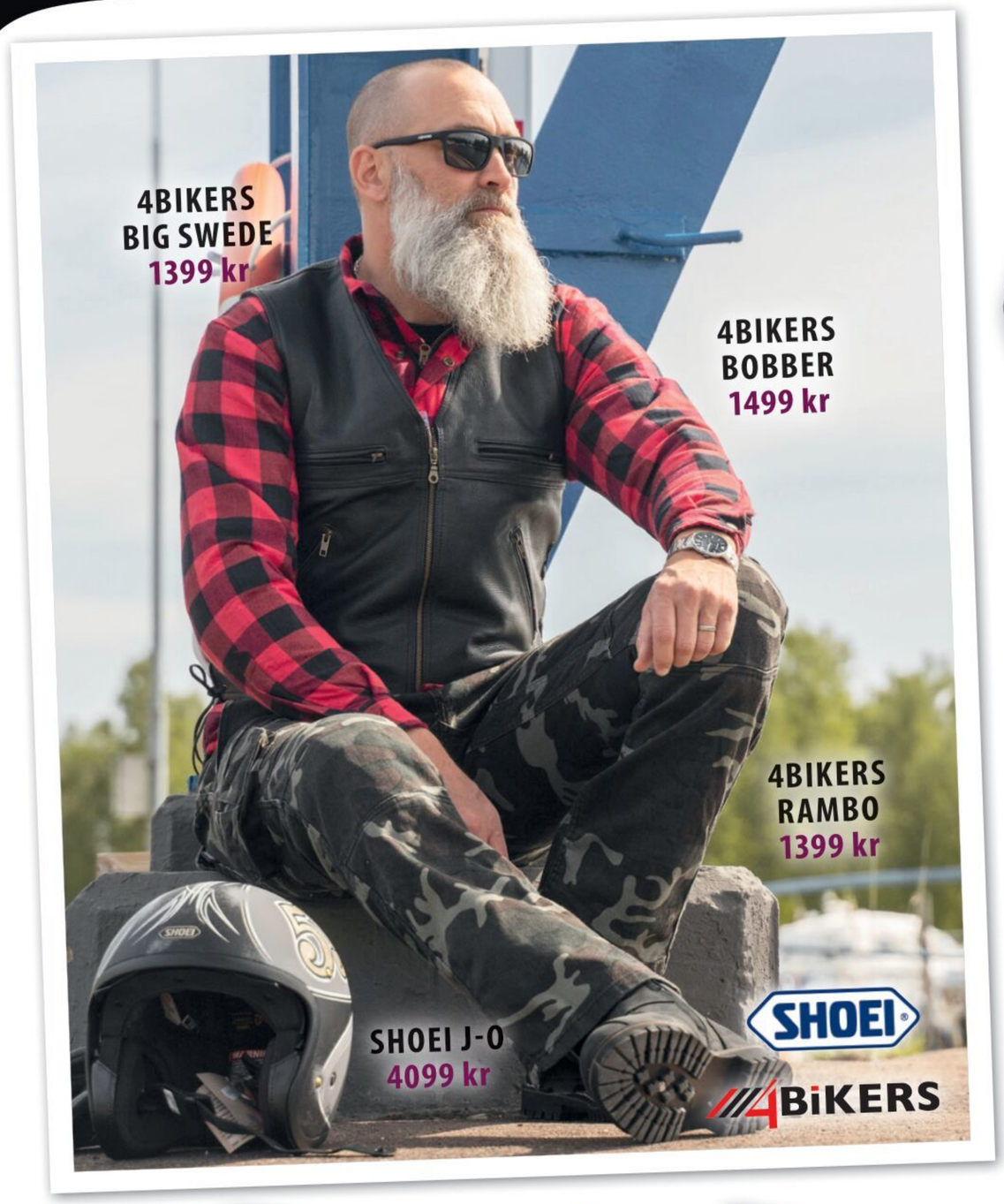

RICHA

RICHA CHARLESTON

Kraftigt, smidigt nöt-skinn. Bra ventilation. D3O®-skydd ingår

Vårt pris 4799 kr

BERING

BERING CORPUS 2599 kr

SEGURA

SEGURA SIERRA 2799 kr

Vatten- & vindtät! Förstärkt med DuPont™ Kevlar®

RICHA

RICHA ORIGINAL 2 JEANS 2399 kr

Förstärkt med Cordura. D3O-skydd ingår. Dam- & herr

4BIKERS RONNY 2199 kr

4BIKERS

Vaxad bomulls-twill

LINDSTRANDS SILJAN 699 kr

LINDSTRANDS

4BIKERS

4BIKERS PULSE 399 kr

cardo

CARDO FREECOM 4X
En styck 2810 kr
2-pack 5130 kr

4BIKERS RED BARON 399 kr

ARAI FREE-WAY-CLASSIC 3799 kr

PRIME-BOOTS ENGINEER 2899 kr

4BIKERS

ORIGINAL VÄST 999 kr

Raggar-västen No 1

RICHA

RICHA D30 BACKSHIELD 1399 kr

4BIKERS OSPREY 269 kr

4BIKERS

4BIKERS STEVE 2499 kr

Primeboots

Olje-resistent sula

TCX CLIMATREK SURROUND GTX 2299 kr

Dam & herr

TCX

Reservation för tryckfel, eventuella prisförändringar och slutförsäljning.

DuPont™ and Kevlar® are trademarks or registered trademarks of E.I. du Pont de Nemours and Company.

Missa inte nästa nummer

I butik 7 juni

Prenumerera

Du får Rock'n'Roll Magazine tidigare i brevlådan – och ännu billigare!

www.rocknrollmagazine.se

VETERAN HiFi

Vill du ha produkter från mästarens hand återstå endas ett val: Miyajima pickuper, dessutom svenska produkter Knispel, Pip Ino, Simply Black

Serivce för skivspelare, rörsteg
08-30 08 46

Det du ser är vad du får. Revelations spelar hundraprocentigt live.

Revelations firar 10 år

Under våren har **Revelations** firat tioårsjubileum, bland annat genom att turnera med engelska **The Quireboys**. I höst går de in i studion för att jobba på nytt material tillsammans med sin nye gitarrist, **Mikael Dahlin**. Eventuellt blir det även en liveskiva. Bandets trummis, **Janne Backlund**, berättar mer.

Efter att ha legat lågt en tid, vill Revelations nu nå ut till publiken igen.

– Dels genom bandets pågående jubileumsturné, men också genom att via media och annat påminna alla om att bandet rullar på allvar igen!

Revelations har ett ganska unikt sound, trots att deras låtar är varierade.

– Vi har svängiga klassiska 70-tals hårdrocksåtar med influenser från **AC/DC**, **Led Zeppelin**, **Black Sabbath**, **Deep Purple**, **Thin Lizzy** och tidiga **Iron Maiden**, men även en del låtar som är mer doomiga.

När Revelations var med i en musiktävling på Hard Rock Café i Stockholm var de det enda bandet som uppträdde hundraprocentigt live, minns Janne.

– Alla de andra banden hade förinspelade grejer. Så jag skulle vilja påstå att vi är ett väldigt äkta och ärligt band. När det är gitarrsolo arbetar jag och basisten för att fylla ut ljudbilden bakom solot, eftersom vi kör med en gitarr.

Vad har Mikael Dahlin, som även spelar i Killer Bee och X-Romance, tillfört?

– När musiker möts och skapar musik blir resultatet förhoppningsvis ett hopkok av allas idéer och sätt att spela. Det är kombinationen av musikerna som skapar det unika soundet och svänget. Några av Mikaels största förebilder är **Ritchie Blackmore**, **Uli Roth** och **Allan Holdsworth**. Jag hör också **Eddie Van Halen** i hans spel. Mikael är så erfaren att han kan spela varierat, med en väldigt bra känsla för sväng. Han har dessutom alltid bra gitarrljud, vilket är viktigt! **AL**

Få artister förtjänar en dokumentärfilm mer än Dio.

Drömmare dör aldrig

Den officiella dokumentärfilmen om **Ronnie James Dio**, "Dio: dreamers never die", av regissörerna **Don Argott** and **Demian Fenton** är klar och förväntas att släppas av BMG på bluray innan årets slut. Förutom både välkända och aldrig sedda filmklipp med Ronnie James Dio har intervjuer gjorts med hans fru **Wendy Dio**, **Tony Iommi**, **Geezer Butler**, **Bill Ward**, **Vinny Appice**, **Lita Ford** och **Rob Halford**. Dessvärre tackade **Ritchie Blackmore** nej till att medverka. **JH**

LIVE NATION PROUDLY PRESENTS

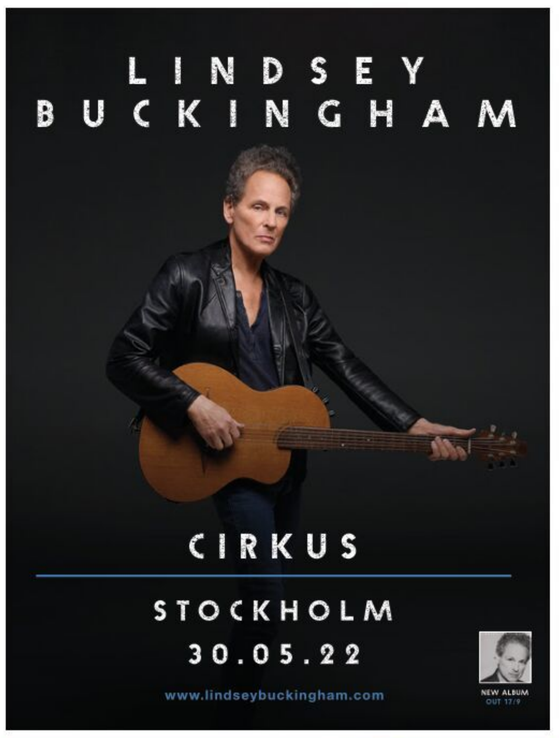

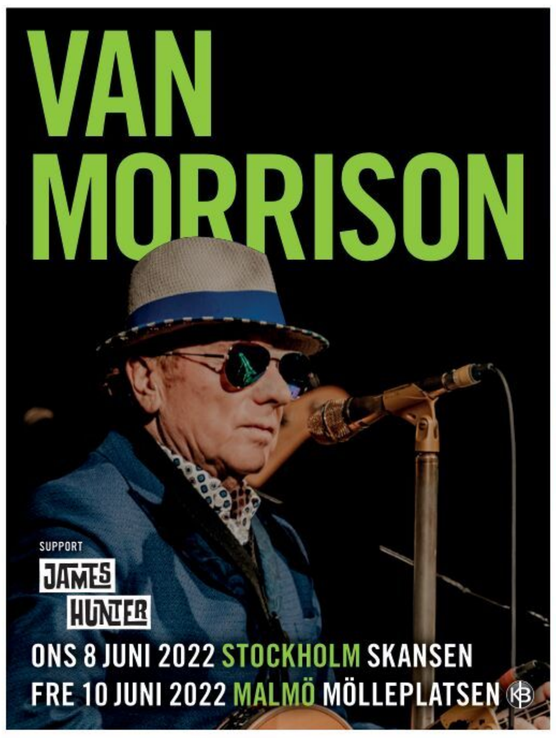

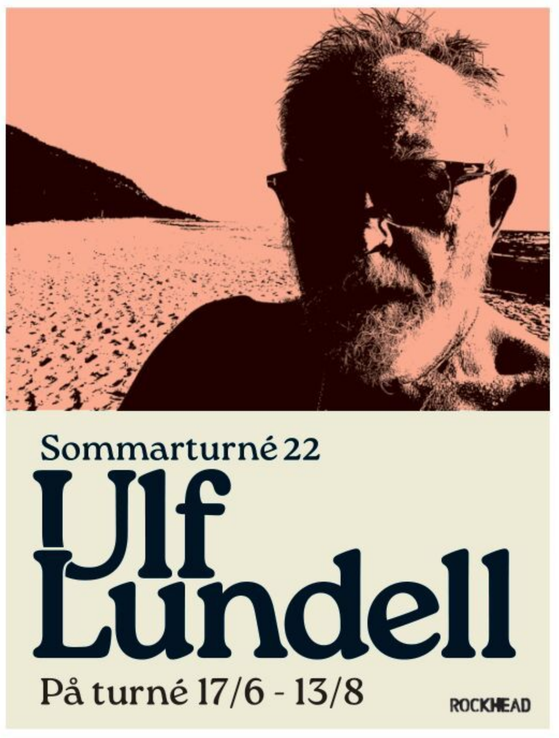

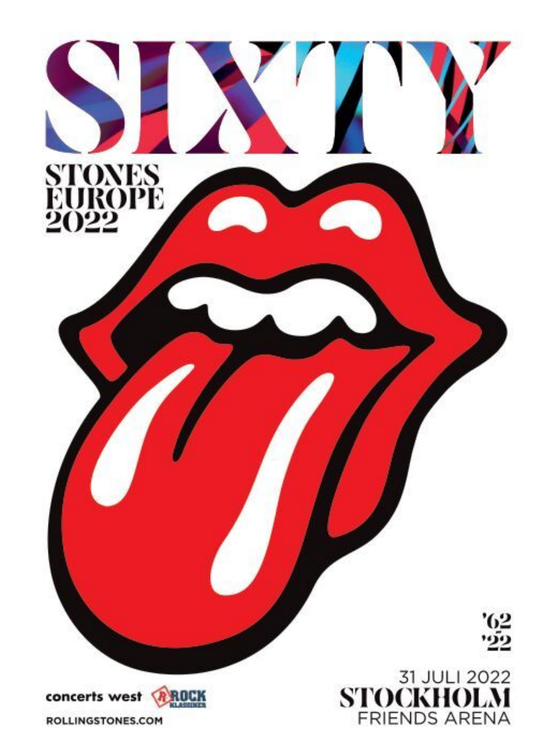

Biljetter och senaste konsertnyhetarna på LiveNation.se

Framgångar, motgångar, sexism, cancer, åldersfixering, depression. Sheryl Crows liv har inte alltid varit lätt. Nu på film.

En Crow-kig karriär

I mitten av mars premiärvisades **Sheryl Crow**-dokumentären "Sheryl" på musikmässan South By Southwest i Austin. Filmen är regisserad av **Amy Scott** och berättar historien om hur rocktjejen, som fick sitt genombrott i **Michael Jacksons** band, sedan tidigt 90-tal har navigerat sin karriär genom framgångar, motgångar, sexism, åldersfixering, depression, cancer, olika relationer och musikaliska trender. Huruvida dokumentären tar upp Sheryls koppling till det bortgångna geniet **Kevin Gilbert** (1966-1996) är i skrivande stund oklart. Det var dock han som, i egenskap av Crows dåvarande pojkvän bjöd in henne i musikerkollektivet **Tuesday Night Music Club**, som sedermera blev avstampet för Crows solokarriär, med vissa kontroverser som följd.

Den 6 maj släpper Universal Music dubbel-cd:n "Sheryl: Music from the feature documentary", som rymmer Crows största hitlåtar, ett par mer okända spår och tre nyligen inspelade låtar. **AL**

Vi är på plats och räddar liv i Ukraina

När du swishar behandlas dina uppgifter av Röda Korset. Läs hur på rodakorset.se/personligintegritet

Svenska Röda Korset

Swisha ditt stöd till 900 80 79

Nostalgia Festival

Ronneby Brunnspark 2 juli 2022

Välkommen till Nordens vackraste festival för genuina fordonsentusiaster. Den idylliska 1700-talsparken förvandlas till en familjefest med klassiska fordon av högsta klass, veteranmarknad, musikunderhållning och barnens Nostalgia Festival.

Ronneby Brunnspark | 2 juli 2022 | Kl. 10-17 | Entré: 200 kr*

www.nostalgiafestival.se

Arrangör: Nostalgia Magazine Medarrangörer: Blekinge Veteranbilsklubb, Ronneby Kommun, Ronneby Brunn Hotell • Spa • Resort

Med reservation för eventuella ändringar. *Under 15 år fri entré i målsmans sällskap.

KULTURBOLAGET PRESENTERAR

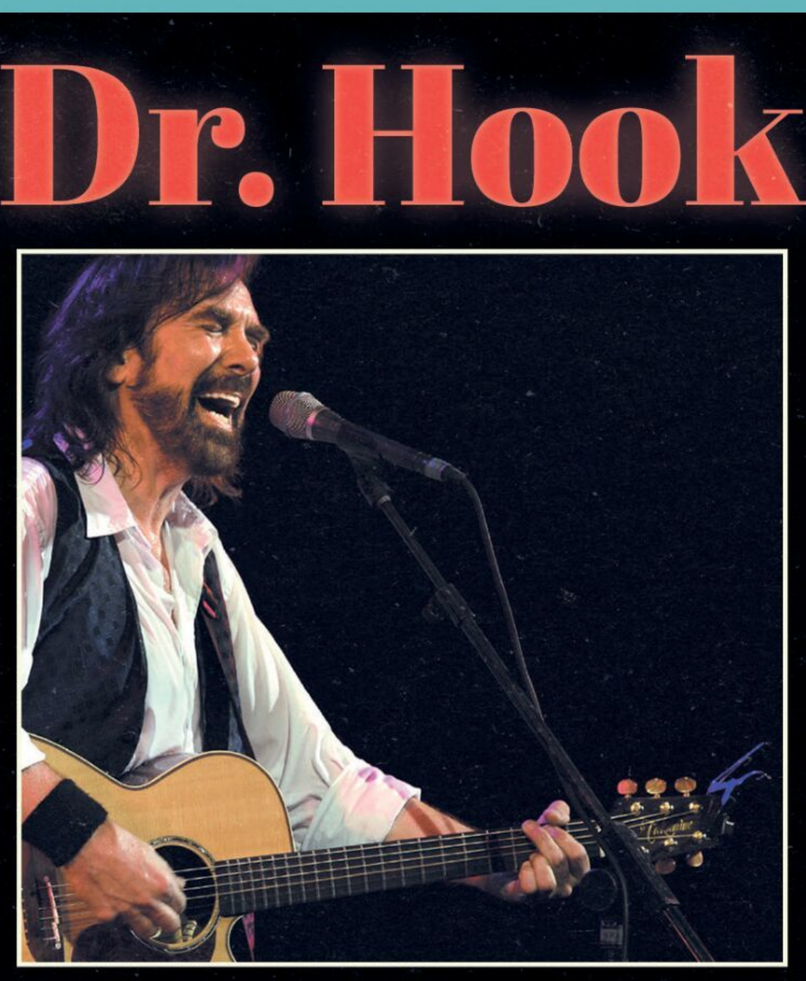

FLER KONSERTER & BILJETTER VIA
KULTURBOLAGET.SE

Rock'n'Roll Världen

★ **Graham Bonnet** har haft en del hälsoproblem på senare tid, men rapporteras nu vara återställd och fokuserar på **Graham Bonnet Band**, som i dagarna släpper albumet "Day out in nowhere".

★ **Peter Goalby**, före detta vokalist i **Trapeze** och **Uriah Heep**, följer upp fjolårsalbumet "Easy with the heartaches" med "I will come runnin'". Det är ännu en platta med högkvalitativa demolåtar från 1990. Cherry Red släpper verket den 6 maj.

★ **The Boppers** släpper sitt 20:e album, "White lightning" den 1 juli. Mindre doo-wop och lite mer distade gitarrer, bland annat från **Nicke Andersson** i The Hellacopters samt **Chris Spedding**, vars klassiker "Motorbikin'" den veteranboppande gruppen gjort en cover på. En annat överraskande coverval är "King rocker" av **Generation X**.

Roxy Music under Rock and roll hall of fame-galan 2019. Utan Paul Thompson, som dessbättre är med på årets turné.

Hallå, glöm inte Sverige! (del 1)

Roxy Music samlas igen, för att fira bandets 50-årsjubileum. Det är första gången **Bryan Ferry**, **Andy Mackay**, **Phil Manzanera** och **Paul Thompson** spelar tillsammans under gruppnamnet sedan 2011. Originalkeyboardisten **Brian Eno** deltar inte, då han vägrar att flyga med tanke på miljön. Turnén täcker Nordamerika och delar av Europa, dock inte Sverige, åtminstone inte i skrivande stund.

Den 1 april inleds återutgivningen av Roxy Musics åtta studioalbum, nyligen ommastrade på halva hastigheten av **Miles Showell** på legendariska Abbey Road-studion i London.

Albumen släpps i kronologisk ordning, vilket innebär att debuten "Roxy Music" och dess uppföljare, "For your pleasure" är först ut. **AL/JH**

EgglestonWorks

Oso

Nyhet och toppmodell i Artisan-serien

Finns för demo i nyöppnat showroom i Göteborg eller för hemlån

metawave.se

"Hey, Andy! Ni har faktiskt fans även i Sverige. " Senast Camel spelade i vårt land var 1984.

Hallå, glöm inte Sverige! (del 2)

Camel har släppt biljetterna till sin jubileumsturné "50 years strong", som äger rum våren och sommaren 2023. Som vanligt verkar Sverige tyvärr inte ingå i turnéplanen. Senast gruppen spelade på svensk mark var 1984.

Camels blinde keyboardist, sångare och saxofonist, **Pete Jones**, har två album ute med sitt band, **Tiger Moth Tales**: "A song of spring" och "Spring re-loaded" (som är samma album fast med bonusspår). Båda är utgivna av White Knight. Camels grundare och gitarrist, **Andrew Latimer**, gästar på låten "Light", som släppts som singel med tillhörande musikvideo.

"A song of spring" är det andra albumet i Tiger Moth Tales serie av "årstidsalbum". Det första var "The depths of winter", som släpptes 2017.

På tal om Camel-relaterade utgivningar så har en ommastrad utgåva av den dubbla **Peter Bardens**-samlingen "Long ago and far away" nyligen släppts. Bardens var original-keyboardist i Camel och samlingen rymmer det solomaterial han släppte i eget namn, 1969-71, det vill säga åren precis innan han gick med i gruppen. **AL**

TOOL: Fear Inoculum

TOOLs hyllade album Fear Inoculum släpps nu äntligen på vinyl i en limiterad exklusiv box.

Daryl Hall – Before After

Daryl Halls nya album ute nu

Kaipa: Urskog

Uppsalas finest är tillbaka.
Nytt album släpps 29 april

LEGACY · SONY MUSIC · INSIDEOUT MUSIC · Spotify · Lyssna på Apple Music · ginza.se · BENGANS · CDON.COM

BOM. Ett kompisgäng. En trio genuina musikanter. Eldsjälar som aldrig ger upp. Från vänster: Ola Insulander (sång, gitarr), Molle Molin (bas) och Brady Blade (trummor).

BOM laddar för omstart

Bluesbaserade BOM drabbades hårt av både pandemi och vinylbrist. Nu är dubbelvinylen pressad och den spelsugna Stockholmstrion kan blicka framåt.

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist (foto)

BOM består av tre rutinerade musiker, samtliga födda på 60-talet. På sitt debutalbum, ”Something strange” blandar de olika typer av blues och rock med inslag av New Orleans-gung, country-rock och ballader med bett. Albumet rymmer ett antal minst sagt prominenta gäster: Doyle Bramhall ll, Kitto, Ivan Neville, Al Perkins och Max Schultz. Kärnan förblir dock Olas material och trions närmast telepatiska samspel.

Gruppnamnet är sammansatt av något så logiskt som medlemmarnas initialer – ”B” för trummisen Brady Blade, ”O” för sångaren och gitarristen Ola Insulander och ”M” för basisten Molle Molin.

– Det kan dock också stå för uttrycket Bill of Materials, det vill säga en förteckning över allt som behövs för att bygga något, påpekar Molle.

Rock’n’Roll Magazines chefredaktör och fotograf, påpekar påpassligt att det även finns en koppling till en av gruppens favoritartister – blueslegendaren John Lee Hooker – och dennes tidlösa klassiker, ”Boom boom”.

Vi ses i gruppens replokal, ett kollektiv som även rymmer en inspelningsstudio som Ola driver ihop med fem andra. BOM passar på att spela några låtar medan Peter fotograferar dem. Trots att publiken bara består av två personer svänger det bitvis så det svartnar. Olas gitarrsolon har ett Stevie Ray Vaughan-aktigt sug och man förstår att hans eget förstärkarmärke (som kännetecknas av rent ljud, smakfullt uppblandat med fem till tio procents distorsion) är välrenommerat.

Stabilt och elastiskt

Rytmsektionen är både stabil och elastisk. Det puttrar och kokar om vartannat.

– Jag älskar att spela med de här killarna, utbrister Brady entusiastiskt.

Han har spelat med många stora namn, som Bob Dylan, Neil Young och Emmylou Harris, men menar att BOM är helt i klass med de största.

– Det började med att jag såg Molle live och blev imponerad. Sedan ringde han mig när jag var i USA och berättade att Ola hade låtar som han ville spela in. Jag älskade låtarna direkt. Så jag var ett fan av hans grejor innan jag ens hade träffat honom! Utan den höga kvaliteten på hans låtar hade vi heller inte fått med så tunga gäster.

Omedelbar kemi

Det visade sig att trion hade en bra kemi även på andra sätt.

– Det personliga är viktigast, slår Brady fast. Om man kan kommunicera går det att komma över andra brister – jag är inte ”Mr Perfect” själv, ha ha! Här stämmer det dock både personligen och musikaliskt. Molle är en stabil ”kött-och-potatis”-basist, men han har dressing också! Vårt spel ger i sin tur Ola frihet.

Det tog sin tid, men till slut anlände BOM:s dubbelvinyl, "Something strange". Skivan rymmer prominenta gäster, men kärntrion står för essensen. Från vänster: Molle Molin, Ola Insulander och Brady Blade.

"Redan första gången Brady plockade upp trumstockarna och spelade materialet med oss sprack både mitt och Olas ansikte upp i stora leenden."

– Redan första gången Brady plockade upp trumstockarna och spelade materialet med oss sprack både mitt och Olas ansikte upp i stora leenden, minns Molle. Eftersom han är från Louisiana har han fått regionens berömda groove med modersmjölken. Ett sväng som jag själv alltid har älskat och när han spelar är det äkta vara.

Stark personlighet

Bradys "larger than life"-personlighet kompletterar de övriga två medlemmarnas lite mer blygsamma framtoning på ett perfekt sätt.

– Alla får vara som de är, sammanfattar Ola enkelt.

Han konstaterar att pandemin inte bara hindrade många från att göra det de gillar mest, utan också bekräftade hur samhället ser på och värderar kulturen. Vi enas om att de flesta grupper försöker belysa sig själva från något håll som de tycker känns fränt, intressant och bekvämt, vilket är fullt förståeligt. BOM drar sig inte för att komplicera bilden något.

Innan pandemin spelade de alla, ganska frekvent och ihärdigt, i andras projekt.

Mitt i den tynande verksamheten så snurrade allt musiker ibland är i behov av vidare i en slags parallell verklighet.

Musikern kom sist

Han menar att det kändes som om alla som var verksamma i kringtjänster räknade från det de ville ha i näven när dagen är slut, lade på pålagor och skrev en faktura. Alla utom musikerna.

– Tanken växte fram om ett band där vi själva tog kontroll över allt. En plattform där vi fritt och gemensamt bestämde.

Allt tillsammans

Idén bakom BOM var således att göra projektet tillsammans, få lira exakt den musik de vill och som kommer naturligt för dem – och dela allt på tre. Resultatet blev deras dubbla vinyl ”Something strange”, utgiven på eget bolag.

– Jag ansökte om fonogramstöd från Statens Kulturråd i en lång avhandling där jag beskrev precis vad det här är och vilka vi är: ett gäng kulturarbetare som går på knäna i pandemin och inte har fått något annat statligt stöd, men som ändå kämpar på, säger Ola.

Avslag.

– När det öppnade upp periodvis under hösten 2021 pratades det om att vi musiker borde halvera våra redan nästan obefintliga gager för att stötta krögarna som haft en tuff tid.

Som om det inte vore nog, blev det strul med vinyltillverkningen.

– Presseriet höll inte den utlovade tidsplanen och när gruppen genomförde det som skulle vara fyra ”releasespelningar”, hade den fysiska skivan inte anlänt!

Allt de kunde göra var att hänvisa till digitala streamingtjänster – och hur stor utdelning dessa ger i förhållande till produktionskostnaderna vet nog de flesta vid det här laget.

– Det har ibland varit tufft och det kommer att fortsätta vara det. Såsom kultur historiskt sett nästan alltid tagit sig fram. Den glädje vi får av att skapa tillsammans och möta en publik, ger dock så oerhört mycket annat.

Ola är noga med att betona att kulturen inte kan, och faktiskt inte ska, mätas i pengar. Att de gör det här för att de vill, men också för att de måste.

Vinyler på plats!

När du läser detta har BOM haft ytterligare ett releaseparty – denna gång med vinyler på plats! – och i vår/sommar vankas det festivaler, bland annat i Södertälje.

När pandemin kom deppade jag för att jag inte fick spela, tills min dotter påpekade att hon inte kände igen mig längre. ”You need to snap out of it” påpekade hon och jag insåg att hon hade rätt. Ola funderade på vad han kunde göra – och en av de sakerna var BOM.

– Det har varit uppförsbacke ett tag, men det är bara att lägga i en växel till, sammanfattar han.

Man får en känsla av att musikerna i BOM, liksom många andra grupper, kommer att tycka att det var värt varje halvkallt halvfabrikat på vägkrogarna, varje tresiffrigt gage och varje enkel logi, så länge de får spela den musik de älskar.

Det gör de! □

Basisten Molle Molin översåg albumets efterproduktion, mixning och mastering i sin studio Stockholm Pace Production.

Personligt

MOLLE MOLIN
INSTRUMENT: Bas, gitarr.
FÖDD: Vindeln, Umeå.
BOR: Stockholm.
FAMILJ: Sambo.
UTBILDNING: Gymnasium.
HAR ÄVEN SPELAT MED: Billy Bremner, Totta, Graham Parker, Eddie Meduza, Louise Hoffsten, Nellie ”Tiger” Travis.
FAVORITGRUPPER/ARTISTER: J.J. Cale, Fabulous Thunderbirds, Betty Davis, Chet Baker, Parliament, AC/DC, Jackson Browne, Lou Reed, Peps Persson, Muddy Waters, Howlin’ Wolf, John Lee Hooker.
FAVORITBASISTER: Chuck Rainey, Jerry Jemott, Preston Hubbard, Aston Barrett, David Hood.
HOBBIES: Cykla, lp-skivor/hänga.

Brady Blade är bosatt i Stockholm, men kommer ursprungligen från Louisiana. Det hörs.

Personligt

BRADY BLADE
INSTRUMENT: Trummor.
FÖDD: New Orleans, Louisiana.
BOR: Stockholm.
FAMILJ: Hustrun Celine och tre barn: Rubylou, Bonnie Rae och Levi Blade.
UTBILDNING: Examen från Centenary College i Business Administration and Economics.
HAR BLAND ANNAT SPELAT MED: Emmylou Harris, Bob Dylan, Dave Matthews and friends, Steve Earle, Rodney Crowell, Jewel, Neil Young och den likaledes trummande brodern, Brian Blade.
FAVORITARTISTER: För många för att kunna räkna upp.
HOBBIES: Skogsarbete, resa med familjen.

Ola Insulander är inte bara sångare, låtskrivare och gitarrist med bett och finess. Han har också sitt eget förstärkarmärke, Insulander Amplification, där han har arbetat fram sitt drömsound, vars mål är en distinkt ton med en väl avvägd mix av rent och skitigt ljud. Ljudidealet kan hittas i Texas.

Personligt

OLA INSULANDER
INSTRUMENT: Gitarr.
FÖDD: Norsborg, Stockholm.
BOR: Sätra, Stockholm.
FAMILJ: Sambo.
UTBILDNING: Gymnasium, två år på KTH, elektronik/data.
HAR ÄVEN SPELAT MED: Främst diverse band genom åren, inom den svenska bluesscenen. TX Boogie, Gladys del Pilar, Carina Jaarnek.
FAVORITGRUPPER/ARTISTER: För närvarande är det J.J. Cale, Ola Magnell, Stone River Boys, John Hiatt, Anouar Brahem och Junior Brown.
FAVORITGITARRISTER:
Kronologiskt/historiskt: Sigge Ernst, Ola Magnell, Johnny Winter, Stevie Ray Vaughan och Lennart Kåge.
Nu för tiden: de som tog vid och förvaltar en sorts Texastradition som jag möjligen har min egen definition på – bland andra Doyle Bramhall II, som gästar på vårt album. Men så alla svenska giganter inom olika genrer som man dessutom kan gå och lyssna på, nu och då, på småställen i Stockholm. För många namn att nämna men här är ändå ett: Max Schultz (också med som gäst på plattan).
HOBBIES: Träna hårt, varvat med dess totala motsats. Och den ädla konsten att hitta balans mellan dessa ytterligheter.

18+

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal, providing you various content: brand new books, trending movies, fresh magazines, hot games, recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price
Cheap constant access to piping hot media
Protect your downloadings from Big brother
Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages
Brand new content
One site

AVXLIVE.ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open https://avxlive.icu

Rock'n'Recensioner

LP, CD, DVD BLU-RAY & BÖCKER

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AH**

Betyg 1-5

1 skiva: Underkänd
2 skivor: Bättre kan ni
3 skivor: Bra
4 skivor: Kolla in den
5 skivor: Världsklass

DIGI Finns endast digitalt.

Bakom den lekfulla ytan döljer sig mörkret, när inte tramserierna tar över.

Med reservation för ändringar

Nysläppt

Bernie Marsden *Chess* (cd, lp, Conquest).
Dare *Road to eden* (cd, Legend).
Envy of none *Envy of none* (cd, lp).
Goodbye June *See where the light goes* (cd, lp, Earache).
Mountain *Live in the 70s* (3-cd, Voiceprint).
Nazareth *Surviving the law* (cd, lp, Frontiers).
The Pretty Things *Live at the BBC* (6-cd, Repertoire).

Maj

6 Graham Nash *Live* (cd, lp), **Peter Goalby** *I will come running* (cd, Cherry red).
20 Zinny Zan *Lullabies for the masses* (cd, lp, Sound Pollution),
Mavis Staples and Levon Helm *Carry me home* (cd).
27 MSG *Universal* (cd, lp, Atomic Fire), **Def Leppard** *Diamond star halos* (cd, lp).

Juni

10 Michael Monroe *I live too fast to die young* (cd, lp, Silver lining).
24 Porcupine Tree *Closure/ Continuation* (cd, lp, Sony).

Juli

1 The Boppers *White lightning* (lp, cd, Wild Kingdom).
22 ZZ Top *Raw* (cd, lp, Warner).

Augusti

5 Sator *Return of the Barbie-Q-Killers* (2-lp, cd, Wild Kingdom).

På gång

Journey *Freedom* (lp, cd), **The Beatles** *Get back* (trippel-bluray), ***Philip Lynott*** *Songs for while I'm away* (dvd, bluray, Eagle), **Wilmer X** (cd, lp), **Future Elephants?** (cd, lp), **Neil Young** *Summer songs* (lp, cd, Warner).

Ger kluvna känslor

Red Hot Chili Peppers *Unconditional love*

(Warner Music) ●●●

CD **LP** Det är lätt att känna sig kluven inför **Red Hot Chili Peppers**. Visst är de ett bra band, men ibland är de övermåttan tramsiga. Andra gånger är de väldigt berörande. Ibland är det just de lekfulla låtarna som är bäst, medan de seriösa blir långtråkiga. Nytt för denna gång är att gitarristen **John Frusciante** är tillbaka (igen). Det är mycket riktigt hans smakfulla, **Hendrix**-doftande och uppfinningsrika spel som lyfter albumet. Som vanligt får vi både funkiga låtar och mer tillbakalutade. Även om många spår i sig är luftiga, blir det jämntjockt med hela 17 spår. Många pärlor, exempelvis den magnifika, Frusciante-sjungna "The heavy wing", som är näst sist, riskerar att drunkna i mängden. Nedbantat till elva spår blir det dock ett av gruppens mer lekfulla och otvungna album, om än inte det bästa. **AL**

Ted Nugent har energi och gott humör – men inte så mycket finess.

Mer energi än finess

Ted Nugent *Detroit muscle*

(Pavement) ●●●

CD **LP** **Ted Nugent** är numera mer uppmärksammad för sina åsikter om politik och vapenlagar än för sin musik. Här fokuserar vi på det senare. Nugent följer i **Alice Coopers** fotspår med ett hyllningsalbum till hemstaden Detroit. Majoriteten av låtarna är riffiga och snärtiga. De flesta är föredömligt korta, för den musikaliska informationen är begränsad: ofta sjunger "the Nuge" riffen rakt av. Mer energi än finess, således – men det sker med gott humör. **AL**

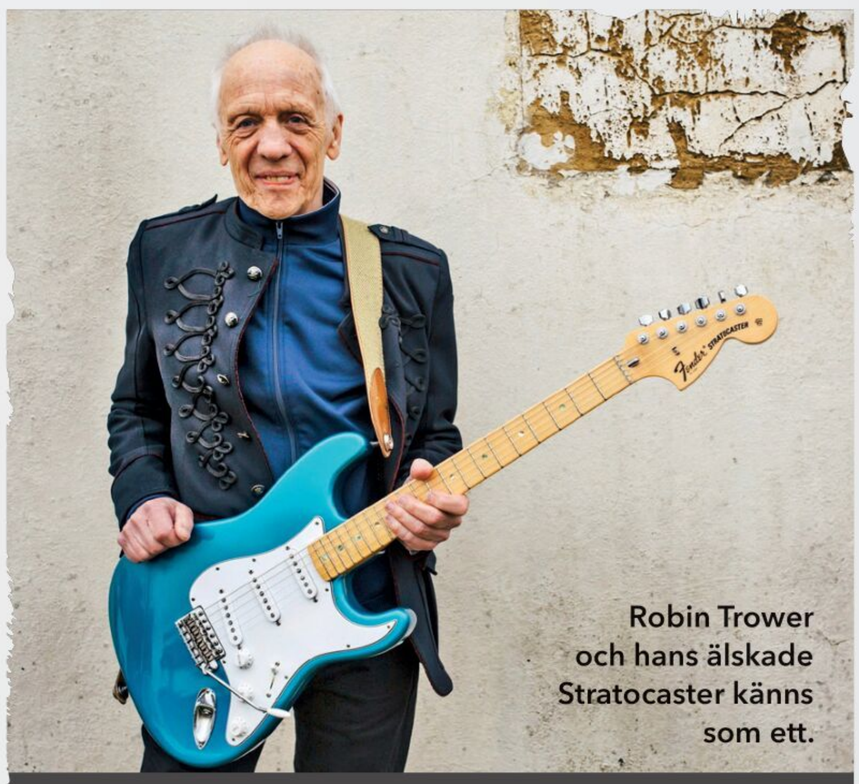

Robin Trower och hans älskade Stratocaster känns som ett.

Smeker Stratan

Robin Trower *No more worlds to conquer* **(Provogue)** ●●●

CD **LP** Efter att ha sjungit lead ett par år, med ganska avslaget resultat, har **Trower** åter lämnat över sången till livebasisten **Richard Watts**. Denne har en varm stämma, men når inte riktigt **James Dewars** nivå. Behållningen är som vanligt Trowers läckra solospel: lågmält, smakfullt känsligt och emotionellt. Varje ton han smeker fram ur sin Stratocaster låter självklar och naturlig. En mästare i aktion. Rytmsektionen (med Trower på bas) låter dock lite stel. **AL**

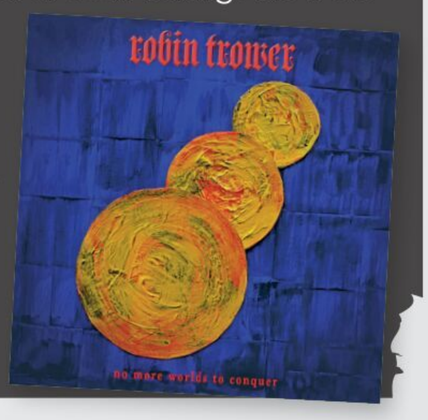

Bara för fantasten

Keith Richards *Main offender* (BMG) ●●●

BOX **CD** **LP** Det är rätt uppenbart att **Keith Richards**, liksom med solodebuten ”Talk is cheap”, på 1992 års uppföljare hade samlat ihop ett fantastiskt band, men inte tillräckligt många fantastiska låtar.

Fyra av dem är av hög klass: ”Eileen”, ”Yap yap”, ”Wicked as it seems” och ”Hate it when you leave”. Den sistnämnda ger, med dess otvungna, sensuella soul-groove, associationer till Hi Records storhetstid och det känns som om hans röst lånar sig bra till den typen av musik.

På andra ställen går det mer på tomgång och eftersom Richards skrovliga stämma inte förmår att dölja när en låt är mer embryo än färdig komposition (något som hans sjungande bandkollega däremot är mästare på), är detta blekare än **Jaggers** mästerliga ”Wandering spirit”, som kom året därpå. Deluxeboxen är således bara för fantaster. **AL**

Attityden har han alltid haft, Keef. Men inte alltid låtarna, som till stor del saknas på 30-årsjubilerande ”Main offender”, nu som maffig låda.

Jimmy Reed framför sin trogne följeslagare Eddie Taylor.

Förebilden

Jimmy Reed *Rocks (Bear Family)* ●●●●

CD **Jimmy Reed** (1926-76) var den amerikanske sångaren, gitarristen och munspelaren som blev ett viktigt namn inom bluesen. Med sin enkla och imitationsvänliga stil är han en förebild för **Rolling Stones**.

Med start i mitten av 50-talet släppte Reed och hans flinke vapendragare, gitarristen **Eddie Taylor**, många bluesklassiker. På den här välgjorda samlingen finns de mest kända låtarna som ”Ain’t that lovin’ you baby”, ”Honest I do”, ”Baby what you want me to do” och ”Big boss man”.

Epilepsi orsakade Reeds bortgång 1976. Synd att en sådan jättebegåvning inte fick bli äldre än 50 år. **JH**

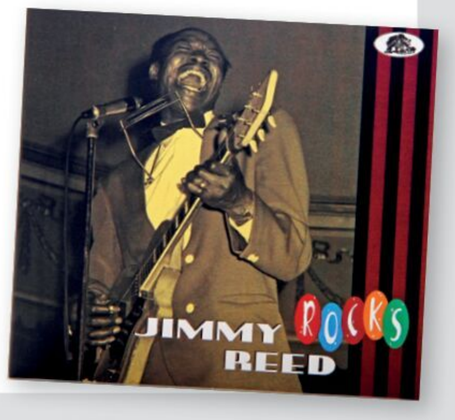

The Bwanas fastnade aldrig i tv-soffan. Hurra!

Brinnande veteraner

The Bwanas *The Bwanas*

(U M A Underground Management) ●●●●

CD Ny grupp bestående av **Janne Oldaeus**, **Matts Alsberg**, **Anders Gustawsson**, **Björn Gideonsson** och **Janne Petersson**, som alla spelat sedan 70-talet. I pressmaterialet beskrivs hur vissa slutar med musik och hamnar framför tv:n, medan andra aldrig slutar brinna – och att **The Bwanas** tillhör de senare. Musiken lever upp till orden med högenergisk rock med attityd och melodi. Rutin förenas med den iver man brukar höra hos folk som har bildat sitt första band. **AL**

Njutbar gitarrist och sensationell sångare med starka låtar.

Bättre än Van Morrison

Jesper Lindell *Twilights*

(Rootsy Music) ●●●●○

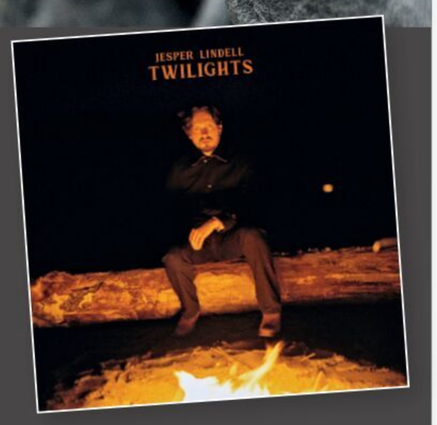

CD **LP** Efter pandemi, skivbolagsstrul och njurtransplantation är sångaren och gitarristen **Jesper Lindell** här med sitt andra album. Mustig, själfylld och groovig americana, färgad av **Van Morrison** och **The Band**. Eftersom det är länge sedan Van hade sin senaste formtopp och The Band inte finns, är Lindell en fin arvtagare. Som gitarrist är han njutbar, som sångare sensationell. Här finns också samarbeten med **Amy Helm** (dotter till **Levon Helm**) och **First Aid Kit**. **AL**

Det låter som många band men mest som Hällas.

Blandningen ger särarten

Hällas *Isle of wisdom* (RMV) ●●●●○

CD **LP** Sverige tillhör de främsta exportländerna för många genrer, däribland den progressiva rock som har rötterna i 70-talet. Eftersom hela den progressiva genren redan från start var en bastard, en ohelig allians av till synes disparata musikstilar, är det inte bara acceptabelt utan till och med lovvärt att **Hällas** tagit intryck av till synes disparata band som **Rush**, **Genesis**, **Eloy**, **Jethro Tull**, diverse hårdrock och en del folkmusik. En del hårdrock spökar i gitarrerna, **Neil Pearts** saliga ande vilar över en del intrikata trumfills och basisten och sångaren **Tommy Alexandersson** har en säregen, lite högtidlig sångstil som ibland påminner lite om **Chris DeBurgh**.

Man skulle kunna säga att Hällas på sin tredje och hittills starkaste fullängdare inte låter som något annat band. De låter som många. **AL**

Tacka Ruth Brown för skivbolaget Atlantic. Ingen annan har gjort det.

Otack var hennes lön

Ruth Brown *Mama, he treats your daughter mean*

(Bear Family) ●●●●●

CD Ingen kunde sjunga som **Ruth Brown** (1928-2006), 50-talets rhythm'n'blues-drottning. Med sin fylliga och vemodiga stämma gav hon liv åt kvinnoöden i låtar som "Mama he treats your daughter mean", "Teardrops from my eyes" och "So long". Att Brown kunde tolka dessa låtar så trovärdigt, berodde på att hon livet igenom råkade ut för män som misshandlade henne.

På den här samlings-cd:n briljerar hon även i tonårsballader, mambo, gospel, soul och rock'n'roll, som i svängiga fullträffen "This little girl's gone rockin´".

Skivbolaget Atlantic blev känt som "huset som Ruth Brown byggde", på grund av hennes framgångar. För det fick hon bara småpengar och ett liv i fattigdom. **JH**

Vansklig hyllning

Blandade artister *Legacy: A tribute to Leslie West*

(Mascot) ●●●○○

CD Tributplattor är vanskliga. Ska versionerna vara snarlika originalen, eller ska de medverkande göra "sin egen grej"? Det bästa brukar vara en balansgång. Många hyllningsalbum består av diverse hopplock av artister och musiker som inte vanligtvis spelar ihop och som skickat filer med sina pålägg. Tributen till **Mountain**-legendaren **Leslie West** är således mest lämpad för folk som gillar tung, bluesbaserade riffrock, men kanske inte är inlyssnade på just Mountain. **AL**

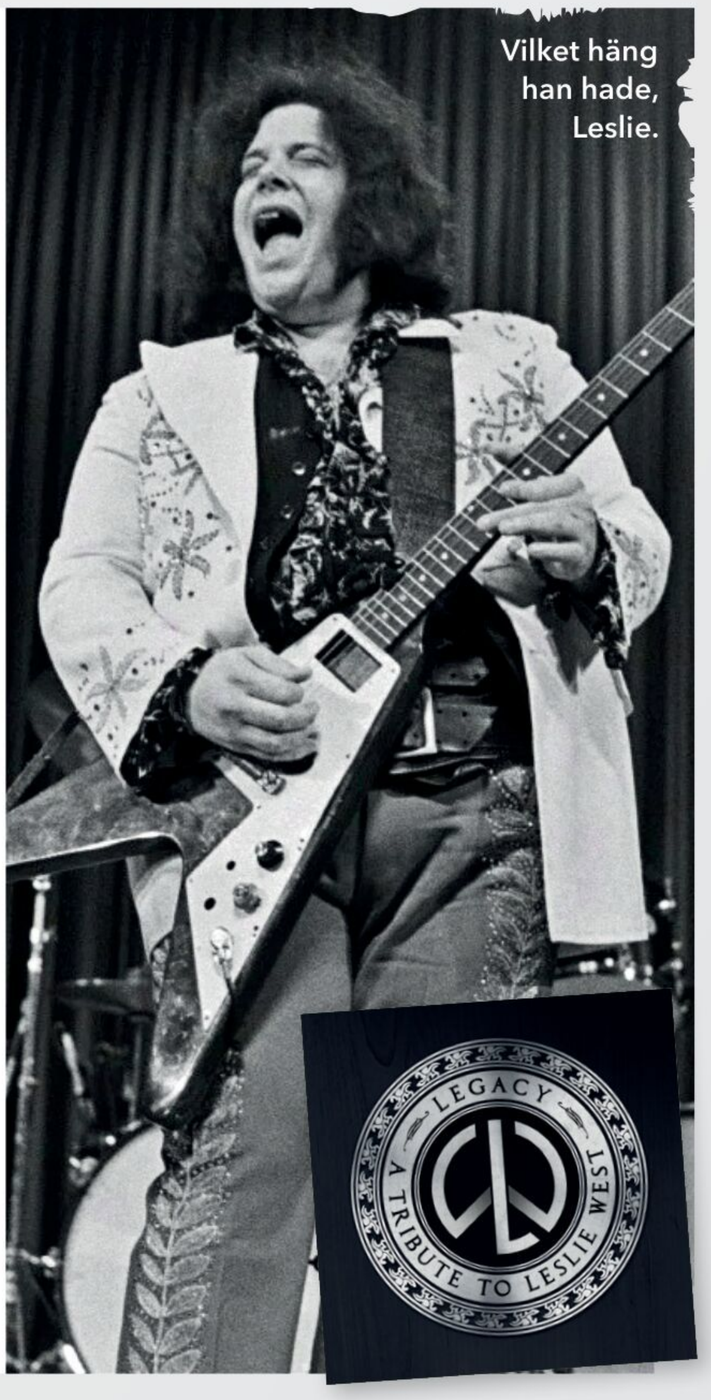

Vilket häng han hade, Leslie.

Thunder gör bra skivor, men ungefär samma platta varje gång.

Beprövade formler

Thunder *Dopamine* (BMG)

CD LP En artikel om de positiva centralsubstanser som produceras i våra hjärnor när vi får bekräftelse via sociala medier gav **Thunder** idén till ett löst hållet konceptalbum. Även om de sedan 1990 års hyllade debut huvudsakligen har fokuserat på bluesbaserad hårdrock, vågar de gå utanför ramarna arrangemangsmässigt, med akustiska inslag och **Pink Floyd**-liknande atmosfärer. Det låter bra, men melodier och harmonier följer ibland alltför beprövade formler. **AL**

Edgar Winter (t v) har gjort en värdig hyllning till Johnny.

En sörjande bror

Edgar Winter *Brother Johnny* (Quarto Valley)

CD LP Omedelbart efter bluesrock-legendaren **Johnny Winters** bortgång var folk på hans bror **Edgar** om en tributplatta. Men denne var fortfarande tillintetgjord av sorg. Med tiden insåg han dock att folk inte ville göra det för att ”casha in”. Eftersom Edgar har en egen musikalisk identitet, med influenser från jazz och soul, blir det inga karbonkopior av Johnnys versioner. En värdig hyllning från Edgar, medproducenten **Ross Hogarth** och ett gäng tungviktare. **AL**

Besvikelsen på sin syster kan höras i musiken.

Svek och girighet

Ann Wilson *Fierce bliss* (Warner)

CD LP När lillasyster **Nancy** satte ihop en version av **Heart** med en annan sångerska, valde storasyster **Ann** att ”gå solo”. Rösten har kvar både kraft och omfång. De flesta låtarna är nyskrivna – några ihop med **Warren Haynes** – och bottnar i hårdrock, blues och en gnutta gospel, ofta med budskap om girighet, svek och sorg. Covervalen är oväntade (**The Eurythmics**, **Robin Trower** och en **Queen**-låt i duett med **Vince Gill**), men väl genomförda. **AL**

Var det så här Rush firade sin bästsäljande lp, ”Moving pictures”?

Helgjutet jubileum

Rush *Moving pictures 40th Anniversary* (Universal)

BOX LP Oavsett om man föredrar det tidiga, mer gitarrbaserade **Rush** eller 80-talets mer syntinfluerade sound, är många eniga om att ”Moving pictures” från 1981 är ett av trions mest helgjutna album. Fokuserat, piggt, riffigt, melodiskt, lekfullt producerat – och lagom influerat av samtidens nya våg, med band som **The Police** och **Ultravox**.

Albumets 40-årsjubileum firas nu, något försenat, med sex olika utgåvor. Intressantast är den tidigare outgivna konserten från 1981 som nyligen mixats av **Terry Brown**, och visar en tajt och spelsugen trio i toppform hemma i Toronto. Deluxeboxen rymmer diverse ljudformat och mer memorabilia än det finns plats att räkna upp här, men känns ändå lite väl högt prissatt. Och med tanke på hur sparsamt med pålägg originalskivan har känns surroundmixar inte så nödvändiga. **AL**

Frank Zappas band 1971: kortlivat men tajt.

Känns som om man är på plats

Frank Zappa & The Mothers *The Mothers 1971* (Universal)

BOX Den upplaga av **The Mothers** som **Frank Zappa** turnerade med 1971 var kortlivad men tajt. Här samlas fyra kompletta konserter från Fillmore West i New York, den konsert från London där Zappa blev nedknuffad från scenen samt en ”hybrid” av två andra gig. Nästan allt är nymixat. Både musik och teatrala inslag gör att det känns som om man är på plats. Då allt är så stringent inrepat är showerna, så när som på solon, snarlika. En 68-sidig booklet ingår. **AL**

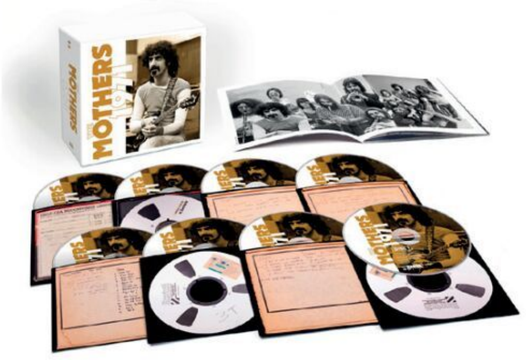

Alice Cooper kom tidigt in i Niclas Frisks liv. ”Med modersmjölken”, säger han. 1973 års album ”Billion dollar babies” håller han som en av Coopers bästa plattor, med ”delikat humor, värme och nekrofili i en enda ljuvlig blandning”. Tomo håller med.

Attackerar i lönndom

Atomic Swing är äntligen tillbaka. Frontmannen Niclas Frisk tar sig an Skivbacken med gruppens nya basist Tomoko Sukenobu. Har de rent av en ny skiva på gång?

– Vi attackerar i lönndom, svarar Niclas.

Av Jörgen Holmstedt (text), Stefan Boman, arkiv, TT Bild (foto)

Skivbacken

Niclas Frisk hittar ögonblickligen någon han avgudar: Alice Cooper med ”Billion dollar babies” från 1973.

Niclas Frisk: Ojojoj, det här är modersmjölken! Höjdpunkten med Alice Cooper-bandet producerat av Bob Ezrin. Min musikaliska skola och med det där som Marilyn Manson missade: värmen. I ”I love the dead” sjunger Alice om nekrofili i Broadway-arrangemang och kommer undan med det, för att han har glimten i ögat. En bragd.

Tomo Sukenobu: Jag gillar honom också.

Japanskt livetema: The Runaways ”Live in Japan” (1977), Iron Maiden med ”Maiden Japan” (1981) och Deep Purples epokgörande ”Made in Japan” (1972).

Varför är så många liveskivor inspelade i Japan? ▶

Från Tomos hemland Japan har det alltid kommit en strid ström med livealbum. Starten skedde med Deep Purples ”Live in Japan” 1972. Runaways och Iron Maiden var två av efterföljarna. ”Vi ger artisterna kärlek och god service”, säger Tomo.

"Vi är tillbaka, 30 år senare."

Atomic Swing-duon Tomo Sukenobu och Niclas Frisk gillade att bläddra i Skivbacken. Om Johnny Thunders säger Niclas: "På byfesterna utanför Mora var det mycket Johnny Thunders". Tomo: "Jag gillade New York Dolls mer än Thunders solo. Andy McCoy är bättre på den grejen".

”Vad gillar du det här, Tomo?” Niclas drog ned den bruna papperspåsen på John Lennon och Yoko Onos experimentella album ”Two virgins”. Tomo: ”Jag gillar baksidan bättre, då slipper man könsorganen”.

”Lite för humorlöst, eller hur?” Niclas tycker att Thåström känns för seriös. ”Utan att dissa honom, han är ju fantastisk.” Tomo är också lite skeptisk. ”Ebba Grön var bättre”, tycker hon.

”Ska vi prata liveskivor så är detta the shit!”, utbrister Niclas och lägger ”Unleashed in the east” med Judas Priest på skivtallriken. Att det inte är en riktig liveskiva, bekommer honom inte. ”Jag misstänkte att verkligheten inte kan vara så här perfekt.”

”Om Dave Hill skippade den där luggen, skulle han se mycket bättre ut. Slade gjorde sig fula med flit”, tror Niclas. Om Sweet säger han: ”Ofattbart att de inte är större. Deras skivor går inte att förbättra”. Tomo är lite för ung för att minas 70-talets glam-giganter.

▶ **Tomo:** Vi ger artisterna bra teknik, god service, kärlek och respekt.

Niclas: Jag håller med. När vi turnerade i Japan var allt på en helt annan nivå. Minutschema med intervjuer och annat. Vi gjorde våra absolut bästa spelningar i Japan.

Men duon är osäker på om de har hört skivorna.

Niclas: Kanske Iron Maiden. Paul DiAnnoeran är bäst, tycker jag. Purple har jag nog hört, men det var blues i det, vilket kändes lite för vuxet för mig, som ungt Kiss-fan. Runaways var svartare i själen. Min favorit är Joan Jett. Hon var snyggast.

Med eller utan påse?

Niclas skrattar när han hittar John Lennon och Yoko Onos kontroversiella lp ”Unfinished music no. 1: Two virgins” (1968). Atomic Swing har spelat in en låt med paret i titeln.

Niclas: ”Like a John needs a Yoko”. Är det här plattan med nakna omslaget?

Han plockar bort papperspåsen som döljer bilden på spritt språngande nakna Lennon och Ono. Niclas ler medan Tomo ser tveksam ut.

Niclas: Vad tycker du om det här omslaget, Tomo?

Tomo: Här i Sverige skulle det inte behövas någon påse, för här blir ingen chockad av nakenhet.

Niclas: Det var inte samma krav på gymkroppar, på den tiden. Jag vet inte varför jag skrev den där låten, det var bara en bra titel.

Tomo: Jag föredrar baksidan, då slipper man könsorganen.

Niclas: Jag föredrar den med påse.

Tvära kast: Thåström med ”Den morronen”, släppt 2015.

Niclas: Det finns något tyskt i det här som känns lite för seriöst för mig. Jag gillar honom som person, men det är för humorlöst. Känns gammalt.

Tomo: Ebba Grön var bättre. Mer spännande.

Vad skulle du säga om mannen på omslaget kom fram till dig i en bar och ville bjuda på en drink?

Tomo: Hmm … Det skulle bli nej, jag dricker inte. Niclas är snyggare.

Försökskaniner i Japan

Atomic Swings fjolårs-ep ”Sing back the light” med Tomo som gåtfull omslagsstjärna.

Tomo: Det är så kul att spela med Atomic Swing. Jag upptäckte dem hemma i Japan. Jag hörde ”Panicburg city” på radio och köpte skivan. Låtarna var så starka. Första Japanturnén var jättebra, och det kom mycket folk. Atomic Swing var först i den svenska popvågen i Japan på 90-talet.

”Hmm, det låg inget klistermärke eller erbjudande att gå med i Kiss Army i mitt exemplar”. Niclas fick ”Rock and roll over” med Kiss på julaftonen 1976. ”Jag har spelat den till döds”. 1994 fick han ett meddelande från Gene Simmons: ”Jag gillar er låt”. Det ramade Niclas in.

”Är det svenskt? 1970-tal?” undrar Tomo vid åsynen av Heavy Loads ”Stronger than evil” från 1983. Hon har rätt, då det låter 70-tal om de svenska heavy metal-veteranerna. ”Kändes gammal redan när skivan kom”, lyder Niclas dom.

”Men i början var det övertänt och valpigt ibland. Allt gick överstyr, vi var på skolresa med sprit och brudar, mitt i ett bekräftelserus.”

Niclas: Vi var före Cardigans, som fick en extra chans efter att vi hade lyckats i Japan. De är skyldiga mig en lunch. På första turnén var vi försökskaniner. Ingen visste hur det fungerade där borta. Vi hade ingen manager och Sonet, vårt skivbolag, var inte förberedda på detta. Tio år senare, när Hellacopters och alla de där banden kom över, var det en helt annan värld.

Efter att ha slagit stort med debuten ”A car crash in the blue” 1993, kom uppföljaren ”Bossanova swap meet” året därpå.

Niclas: Om vi jämför med 1993-94 är vi lika ärliga i dag, bara 30 år äldre. Men i början var det övertänt och valpigt ibland. Allt gick överstyr, vi var på skolresa med sprit och brudar, mitt i ett bekräftelserus som ofta knäcker vilket band som helst. Om man inte är kall och kalkylerande, vilket inte vi var. Vi höll i fem år. Folk försvann, vi blev sneda i huvudet. Det är vi fortfarande, men nu kan vi hantera det.

Formad av Priest

Han tystnar vid åsynen av nästa skiva, Judas Priest med ”Unleashed in the east” (1979).

Niclas: Om vi pratar om liveskivor är detta the shit! Judas Priest har en melankoli som jag gillar ihop med Rob Halfords känslighet. Sedan är musiken briljant, kraftfull och håller än i dag. Den har format mig, i form av val av ackord och typ av gitarr. KK Downing var ascool. De känns som gamla vänner, som ett favoritband gör.

Var du besviken när du fick veta att det här i själva verket inte är en liveskiva?

Niclas: Nej, jag misstänkte att verkligheten inte var så här perfekt. Men det var så bra att det inte var något bekymmer.

Kiss-albumet ”Rock and roll over” kom 1976.

Niclas: Den här fick jag på julaftonen det året. När vi var i Japan 1994 fick jag ett meddelande från Gene Simmons på ett reklamblad för Atomic Swing: ”I like your tune”. Antar att han menade ”Stone me into the groove”. Det står inramat på mitt piano. ▶

Varsågod och välj favoritsångare efter behag: Black Sabbath med sångaren Ozzy Osbourne, Ronnie James Dio, Ian Gillan eller Glenn Hughes. ”Tidiga Sabbath var bäst”, anser tveklöst Tomo. Niclas kan inte välja: ”Jag ser det här som helt olika band, som är lika bra”.

”Du, jag och The Damned, Tomo.” Dubbla bootleggen ”The legendary curse of Lemory” får igång Niclas på allvar. ”Jag skulle vilja höra den här. The Damned är bandet jag främst identifierar Atomic Swing med.”

”Man ser att de har amerikanska och engelska förlagor som är bättre”, analyserar Niclas. Tomo minns Loudness, Earthshaker och Bow Wow från sin barndom i Japan. ”Earthshaker var bäst”, tycker hon.

Niclas kan inte sluta att överösa Philip Lynott med beröm för solo-lp:n ”Solo in Soho”, utgiven 1980. ”Den här skivan var så sprängfull av allt möjligt. Phil Lynott hade alltid en spännande kärna.”

▶ Cirkeln slöts där för mig, som gammalt Kissfan.

Glamrockens giganter: Sweet-klassikern ”Sweet Fanny Adams” (1974) och Slade med storsäljaren ”Slayed?” (1972).

Niclas: Slade var lite för ”skäggiga” för mig, men Sweet var fantastiska. Ofattbart att de inte har högre status. Det blir ju inte bättre än så här. Alla deras skivor är så färdiga, man saknar ingenting.

Kändes gammalt redan 1983

”Stronger than evil” med Heavy Load, inspelad 1983, möts med skepsis.

Tomo: Det där är nog inget för mig. Är det svenskt? 70-tal?

Niclas: Tidigt 80-tal. Fornnordisk heavy metal. Den kändes gammal redan då. De hade inte temperamentet som Judas Priest och de banden hade. Saknade karisma och elegans.

Ulf Lundell gav ut ”Längre inåt landet” 1980.

Niclas: Är det här något för dig, Tomo?

Tomo: Haha! Jag känner igen namnet. Någon sorts rock’n’roll-kille, va?

Niclas: Gubb-beatnik, som Dylan och Springsteen på svenska. Texterna är briljanta, men musiken går för långsamt för någon med ADD-symptom. Jag kommer från en bruksort där nästan ingen hade akademisk utbildning, då går inte det här hem.

Jerry Williams med självbetitlad skiva från 1993 som innehåller en Niclas Frisk-låt.

Niclas: Som ung och okänd besökte jag skivbolaget Sonet. Då kommer Ola Håkansson fram till mig, sätter ett finger i mitt bröst och säger: ”Jag har hört att du gör låtar. Skriv en åt Jerry”. Jerry Williams spelade in ”Dream on”, som jag just hade fått över från ”Car crash”-inspelningen. ”Ball låt”, sa Jerry. Han använde mig som producent. Jag var nervös, men han var så ödmjuk.

Imiterande japaner

Japansk rock: Loudness ”Thunder in the east” (1985), Earthshaker ”T-o-k-y-o” (1984) och Bow Wow ”Super live” (1978). Den från landet i fråga emigrerade basisten skrattar.

Tomo: Earthshaker var bäst. Loudness spelar än i dag. Deras gitarrist Akira Takasaki är fortfarande välkänd. Bow Wow vet jag nästan inget om. Jag var ju bara barnet när de här banden höll på som mest.

Niclas: Jag har inte hört de här banden, men man kan se att det finns förlagor som är bättre. De imiterade amerikanska och engelska grupper. Jake E Lee, Ozzys gitarrist, var den bästa japanen på den tiden.

Philip Lynotts ”Solo in Soho” (1980) möts av jubel.

Tomo: Ah, han från Thin Lizzy.

"Jag tror mig ha hört hans namn", säger Tomo om den svenske rocklegendaren Ulf Lundell. Niclas: "Det här går för långsamt, det mättar mig inte musikaliskt. Jag föredrar Kim Larsen".

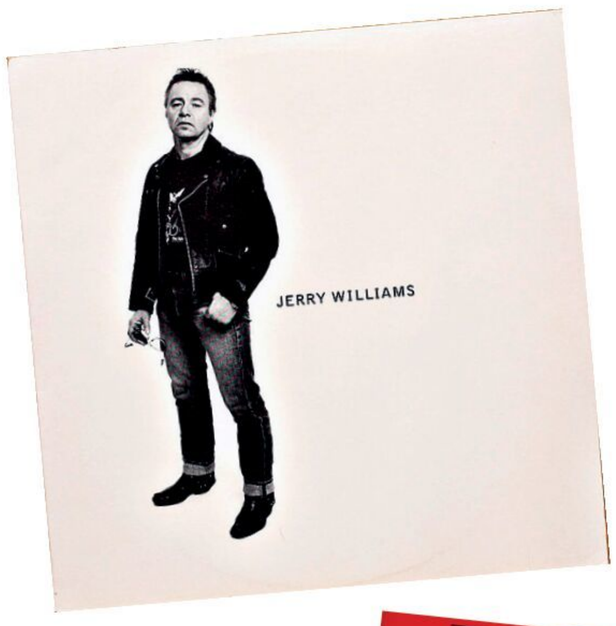

"Jerry spelade in en överbliven Atomic Swing-låt", berättar Niclas. "Den lät lite äldre än mina andra låtar, så den passade honom". "Dream on" blev singeln från albumet "Jerry Williams" från 1993.

"Jag upptäckte Atomic Swing hemma i Japan."

"Vår 'Kimono my house'-flört", säger Niclas om Tomo som österländsk omslagsfigur på Atomic Swing-ep:n "Sing back the light". Blir det något mer? "Det vore synd att stoppa nu, när vi dragit igång detta igen. Vi attackerar i lönndom, när folk inte förväntar sig det".

Niclas har snott ett riff från Television som i sin tur har stulit det från Kiss-låten "Black Diamond". "Ett New York-riff som har vandrat runt", ursäktar han sig. "De är rätt poppiga", tycker Tomo.

Personligt

TOMOKO SUKENOBU
FÖDD: 1972 i Takamatsu, Japan.
BOR: Mälarhöjden. Har bott i Sverige i 20 år.
FAMILJ: Singel med nioårig dotter.
GÖR: Spelar bas i Atomic Swing, garagepunkbandet Demons och pukor i orkester. Jobbar som barnskötare och kock.

Personligt

NICLAS FRISK
FÖDD: 1969 i Ludvika, uppväxt i Mora.
BOR: Södermalm, Stockholm.
FAMILJ: Fru och dotter.
GÖR: Sjunger och spelar gitarr i Atomic Swing. Skriver filmmusik och låtar till andra artister.

"Tom Verlaine i Television gjorde det okej att vara introvert, vilket jag var hemma i Mora."

Niclas: Den här skivan var sprängladdad för mig. Mark Knopflers gitarr på "King's call" gav mig gåshud. Samma sak med lätt-reggaelåten "Solo in Soho", "Jamaican rum" med Gary Moore och "Tattoo – Giving it all up for love" med Huey Lewis på munspel. Phil Lynott var en sådan artist där du kunde ta bort den tunga grejen och det fanns fortfarande en spännande kärna.

Välj favoritsångare i Black Sabbath: Ozzy Osbourne (på "Sabotage" från 1975), Ronnie James Dio ("Heaven and hell", 1980), Ian Gillan ("Born again", 1983) eller Glenn Hughes ("Seventh star", 1986).

Tomo: Tidiga Sabbath är bäst.

Niclas: Jag ser det här som helt olika band, som är lika bra. Tidiga Sabbath var det lite Beatles i. Det försvann med Dio, men "Die young" är ju makalös. Jag gillar allt, till och med Gillan. Men Glenn Hughes hade jag faktiskt missat.

Okej att vara introvert

Nästa skiva får Niclas att rycka till.

Niclas: Det här är bandet som jag främst identifierar Atomic Swing med!

Han håller upp dubbla bootleggen "The legendary curse of Lemora" med The Damned, som kom 1986.

Niclas: De knyter ihop flera genrer på ett intressant sätt. Captain Sensible är en av mina stora förebilder som kompgitarrist, alltid smakfull. Jag älskar The Damned, de har aldrig gjort bort sig.

Tomo: De hade speciella melodier, bättre än Sex Pistols.

Samtida var Television, här med andra albumet "Adventure", utgivet 1978.

Niclas: Tom Verlaine i Television gjorde det okej att vara introvert, vilket jag var hemma i Mora. De hade samma kryddor som Kiss. På låten "Elevation" finns "Black diamond"-riffet. Ett New York-riff som många har använt, även jag.

Slut på skivor. Får vi någon ny sådan med Atomic Swing? Vi ges bara ett svävande svar.

Niclas: Vi attackerar i lönndom, när folk inte förväntar sig det. □

Tack till: *Stefan, Camilla och alla andra underbara människor på Garlic & shots, Folkungagatan 84, Stockholms coolaste rockkrog, samt Nostalgipalatset, Sankt Eriksgatan 101, med alla dessa skivor och över 100.000 ljuvliga plattor till.*

Psychotic Youth anno 2022. Från vänster Kent Sjöholm, Ulf Abrahamsson, Anders Nordstrand och Jörgen Westman. Ulf kom med i bandet 1993, för snart 30 år sedan, och är därmed bandets nykomling.

Föregångaren till Psychotic Youth hette Autobahn. Jörgen Westman står i mitten och Anders Nordstrand längst ut till höger. Bandet spelade covers på bland andra Iggy Pop och Police.

Under pandemiåret 2020 genomförde Psychotic Youth i princip inga spelningar. Här är det dock en så kallad livestream i augusti 2020 från Qtech i Sävedalen. Bandet hade svårt att fokusera på kamerorna när den stora skärmen framför bandet med publikens kommentarer från Facebook löpande rullade fram. Inspelningen finns tillgänglig på Youtube.

Psychotic Youth

Från Höga kusten till den västra

Kyrkan, ishockey eller längdskidåkning, välj själv. Så såg det fritidsutbud ut som bruksorten Kramfors på Höga kusten erbjöd sina ungdomar på 80-talet. Det var inget för Jörgen Westman och Anders Nordstrand. De valde rock'n'roll och skapade embryot till långlivade bandet Psychotic Youth.

Av Roine Lundström (text & foto)

För barndomskamraterna Jörgen Westman och Anders Nordstrand, båda uppväxta strax utanför Kramfors, var varken sporten eller kyrkan intressant. Mer spännande var det att spela i band. Jörgen säger:

– Det var ju där tjejerna fanns.

Ett antal konstellationer testades men det var först när man såg The Nomads i Sundsvall 1983 som den musikaliska inriktningen klarnade för Jörgen och Anders. Garagerockbandet Ratfink-A-Bobos, embryot till Psychotic Youth, bildades. I bandet ingick även gymnasiekompisen Nils Lund Larsen och Kent Sjöholm som Jörgen och Anders hade lärt känna på Saabfabriken i Kramfors.

Psychotic Youth var nu igång. En tidig inspelning gjordes i Kramfors närradios studio. En av låtarna, ”Johnny Too Bad”, gavs ut som flexisingel.

I samma veva var Kramforsgänget med Jörgen och Anders i spetsen på ett föreningsmöte i Ramsele. Den något överförfriskade duon lämnade mötet med orden: vi väntar hellre utanför så kan vi spela fotboll när ni är klara.

– Vi kör Kramfors mot resten, tyckte Anders.

I motståndarlaget fanns Gunnar Frick från Örnsköldsvik som i stridens hetta blev utsatt för en ful kapning av Jörgen. Gunnar blev förbannad och undrade vad fan han höll på med.

– Det var så vi blev kompisar, berättar Jörgen.

En historia som Gunnar inte riktigt känner igen. Snart var han dock medlem och allt-i-allo i bandet.

Omlokalisering

Första lp:n ”Faster Faster” spelades in i Musikhuset i Örnsköldsvik. Plattan gjorde inte något större väsen av sig. När andra plattan spelades in började bandet knaka i fogarna. Skivbolaget tvekade när kostnaderna drog iväg. Samtidigt började bandmedlemmarna, en efter en, flytta till Göteborg. Anders och Nils blev kvar i Kramfors av olika skäl. Den inspelade plattan glömdes bort.

– Ingen trodde att den någonsin skulle ges ut, minns Anders

Den bortglömda lp:n ”Anything For A Thrill” ges då oväntat ut och Psychotic Youth startas om i Göteborg med de nya medlemmarna Magnus ”Nypon” Nyberg och Erik Danielsson.

Bandet kom i kontakt med skivbolaget Radium via Sators Chips Kiesbye. Detta ledde till att Chips producerade Radium-debuten ”Some Fun”.

Nu började allting ta ordentlig fart.

Roskilde och Radium

– Vi spelade på varenda större festival känns det som, säger Kent.

Gunnar ser tillbaka på spelningen på Roskilde 1990 som det fetaste gigget han har gjort. Psychotic Youth avslutade festivalen ▶

När pandemirestriktionerna äntligen släppte blev Psychotic Youth ett av de första banden att spela på Malmös nyaste rockklubb Medley.

2016 gjorde bandet sin första turné i Japan. Här är det turnéavslut framför en glad och nöjd publik på rockklubben Lush i Tokyo. Före Psychotic Youth spelade nio japanska band. Hela tillställningen var slut strax efter klockan 22 på kvällen så publiken skulle hinna med sista tunnelbanan hem. Från vänster Jörgen Red Westman, Ulf Abrahamsson, Tommy Olsson och artikelförfattaren Roine Lundström.

Originalsättningen är i studion och spelar in andra lp:n ”Anything For A Thrill” 1987. Gunnar längst till höger är producent, han kliar sig i huvudet och undrar hur detta ska sluta. Plattan kom efter många turer ut något år senare när bandet hade omlokaliserat till Göteborg.

▶ det året. Till slut tändes ljuset av arrangören och bandet fick inte lov att spela längre.

– När jag såg storleken på publiken fick jag gelé i benen, säger Jörgen.

MNW köper Radium och Psychotic Youth följer med i köpet. Bandet är pressade att lyckas med första utgåvan på nya bolaget. Inspelningen av ”Be In The Sun” flöt på relativt smärtfritt. Mixningen däremot skulle göras med MNW:s nya digitala utrustning. Jörgen berättar:

– Ingen förstod riktigt hur grejerna fungerade samtidigt som producenten var tvungen att lämna mitt i arbetet.

Skivan fick ett nästan för bra ljud och sålde heller inget vidare. Trots detta blev det många spelningar runt om i Norden.

1993 kom Ulf Abrahamsson med i bandet, efter att ”Nypon” valde att hoppa av. Ulf drar sig till minnes:

– Jag hade sett bandet många gånger och det var alltid ett positivt röj.

Så när frågan kom om att bli medlem så tog det inte lång tid att tacka ja.

Juice och stereoider

Jörgen bodde nu strax utanför centrala Göteborg.

– Jag satt i min ensamhet och skrev låtar till kommande plattan ”Juice”, berättar han.

Skivan tog hela sex veckor att spela in.

– Den blev riktigt bra, berättar Jörgen.

Under inspelningarna utbrast Chips:

– Jag känner igen varenda del i låtarna, jag har alla singlarna!

Jörgen medger att han så klart lånar lite här och där. Ibland snor jag till och med av mig själv.

Gunnar och Kent väljer att lämna bandet 1995. Bandet tappar sitt bokningsbolag. Psychotic Youth väljer att fortsätta med nya medlemmarna Johannes Kagelind och Dennis Staaf. Sättningen genomför en beryktad Tysklandsturné då man bland annat spelar på ett ungdomshus på ett före detta Stasi-fängelse i Magdeburg. I stället för hotell var det en natt på ungdomshusets brottarmattor som gällde. Turnéledaren försvann med bandets pengar. Jörgen berättar:

– Jag var tvungen att ringa hem till pappa i Kramfors efter pengar för att vi skulle kunna ta oss hem.

Cristian ”Crippa” Odin ersatte Johannes. Nya fullängdaren ”Stereoids” ges ut och det amerikanska skivbolaget Bomp! hör av sig och vill ge ut skivan i USA. En lång USA-turné planeras. Varken ”Crippa” eller Dennis var sugna på att åka över Atlanten. Luften gick ur medlemmarna och man kom överens om att lägga ned och göra en allra sista spelning på Höga Kusten-festivalen i Kramfors 1999. Cirkeln var sluten.

Omstart och full fart framåt

Åren går, men 2015 hör Morten Henriksen i norska The Yum Yums av sig och vill ha med Psychotic Youth på turné.

På Dalarocken 1991 är det dags för extranummer. I bakgrunden syns Jörgens Rickenbacker med avslagen A-sträng. Nu finns det inga fler hela gitarrer att spela på, och Jörgen får helt fokusera på sången en stund. Samtidigt larmar Kent, Gunnar och Nypon på som vanligt. Spelningen beskrivs i efterhand som en gitarrmassaker!

Kent kämpar på bakom trummorna under spelningen på Medley i Malmö. Stämmor och trumspel sitter där de ska, trots Kents långa uppehåll från musiken.

Ständige support- och originalmedlemmen Gunnar Frick som är med i bandet så fort tillfälle ges. Han har genom åren spelat med så vitt skilda artister som Magnus Carlsson (Weeping Willows), Ray Davies, Attentat, Kikki Danielsson och Majornas 3dje Rote, bland många andra.

– Men bandet finns ju inte, säger Jörgen.

– Då får ni väl starta upp det igen, tycker Morten.

Med delvis nya medlemmar genomförs turnén tillsammans med The Yum Yums och Kurt Baker Combo.

Ryktet om turnén når till Japan och de båda skivbolagen Target Earth och Waterslide, som nyligen hade gett ut samlingen ”Powerpop To Die For”. De ville absolut ha över bandet för en sväng till Japan. De fem spelningarna på lika många dagar gav mersmak.

– Japan-upplevelsen är höjdpunkten för mig i bandet, säger Ulf.

Väl hemma igen skriver Jörgen tjugo nya låtar. Återkomsten ”The Voice Of Summer” ges ut 2017 av de båda japanska skivbolagen.

Senare samma år återkommer Kent och Anders som fasta medlemmar. I snabb takt ges skivorna ”21” och ”Forever And Never” ut. När allt ser som ljusast ut slår pandemin till. I stället för nya turnéer tvingas bandet till en ofrivillig paus.

När Psychotic Youth är som mest pandemi-uttråkade hör italienska Radio Days av sig och undrar om man inte ska göra en splitsingel tillsammans. Detta blir starten på en serie splitskivor.

Omslag och sound

En viktig pusselbit i Psychotic Youths återfunna spelglädje är designern Niklas Wrångberg och norske mixaren Christian Jacobsen. Jörgen och Ulf berättar att bandet äntligen har börjat få fason på både skivomslag och sound.

– Niklas och Christian har verkligen gjort skillnad för bandets framtid, säger Ulf.

– Nu vill vi inget hellre än att komma ut och spela låtarna från senaste plattorna inför publik. Det kommer bli grymt svårt, men väldigt roligt, att komprimera ner allt till ett 45-minutersset, avslutar Jörgen. □

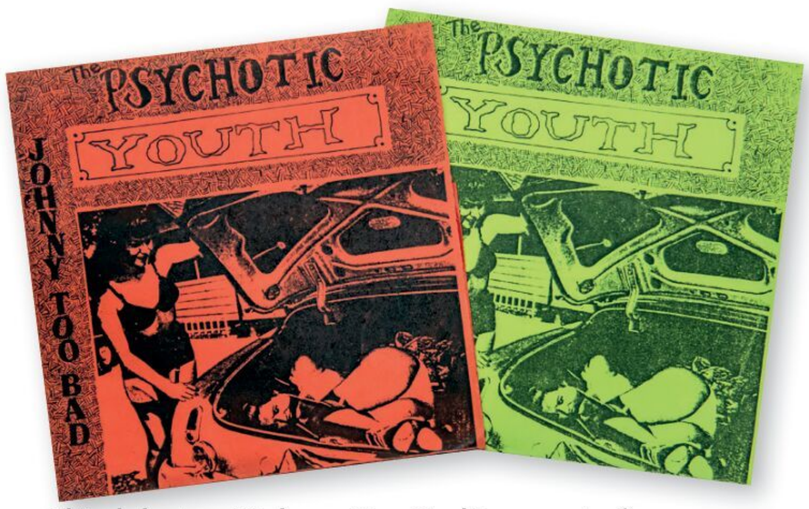

Skivdebuten ”Johnny Too Bad” gavs ut på flexisingel 1985 med två olika omslag, ett rött och ett grönt. På baksidan av omslaget finns Lill-Babs och Tore Skogman helt omotiverat inklippta. Bilden på framsidan med Betty Page skulle nog klassas som icke-PK idag.

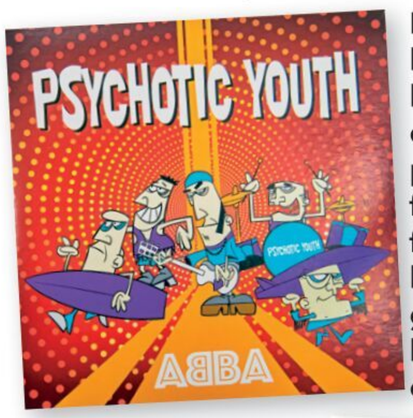

Fascinationen för Abba har alltid funnits med i bakgrunden, under pandemin började planerna på att hylla bandet växa fram. Resultatet blev fyra Abba-låtar i punkkostym. Världsstjärnorna gjorde senare, mycket lägligt, en överraskande comeback.

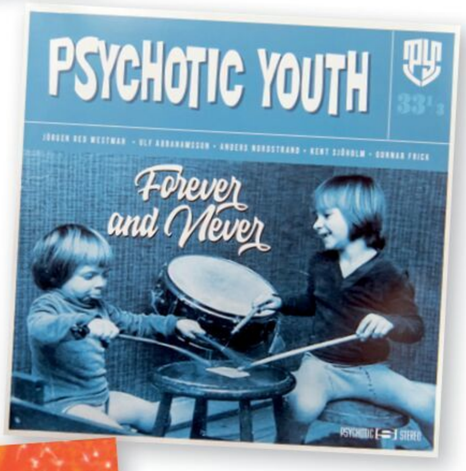

Senaste albumet visar ett piggt Psychotic Youth. Inspelningarna är mixade av ljudkonstnären Christian Jacobsen, som enligt Jörgen kan få en lågbudgetinspelning att låta som en miljoninspelning.

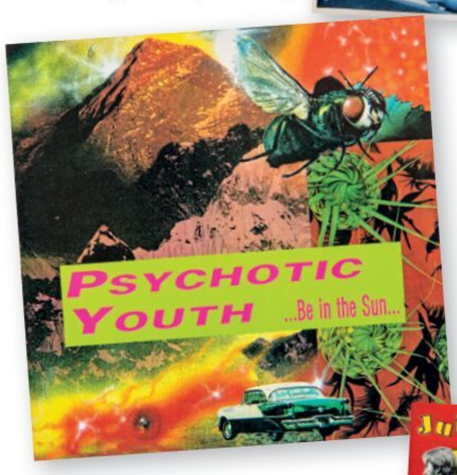

MNW-debuten ”Be In The Sun” innehåller livefavoriten Nice Girls. Skivan sålde inte tillräckligt för att MNW skulle vilja ge ut fler plattor med Psychotic Youth.

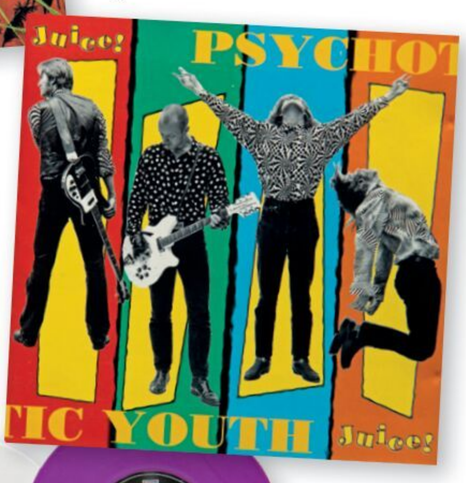

Bandets mest välproducerade skiva ”Juice”! Denna färdigställdes av Nille Perned och Chips Kiesbye i studion Music-A-Matic. Inspelningen pågick i sex veckor. Vi är väldigt nöjda med slutresultatet, säger Jörgen.

Sysslolösheten under 2021 ledde till ett flertal splitskivor. Stilarna rör sig från powerpop via surf till punk. Bandet delar här vinyl med Tommy & The Rockets, Radio Days, Kahuna Surfers och City Saints.

Merseybeat med Swinging Blue Jeans

Det har åter varit mycket ståhej kring en grupp som kallade sig The Beatles. Därför kan det vara läge att påminna om att Liverpool utgjorde grogrunden för ett antal bra grupper. Ett exempel är the Swinging Blue Jeans. Deras storhetstid varade 1963-1966, lika länge som Merseybeat-vågen svepte över popvärlden.

Av Anders Lunquist (text), TT Bild (foto)

I skuggan av The Beatles fanns flera bra band från samma breddgrader. Ett av dem var the Swinging Blue Jeans, som fick ur sig några i dag klassiska singlar under den engelska beatvågens främsta år, 1963-1965. Från vänster: Les Braid (bas), Ray Ennis (sång, gitarr), Norman Kuhlke (trummor) och Ralph Ennis (gitarr).

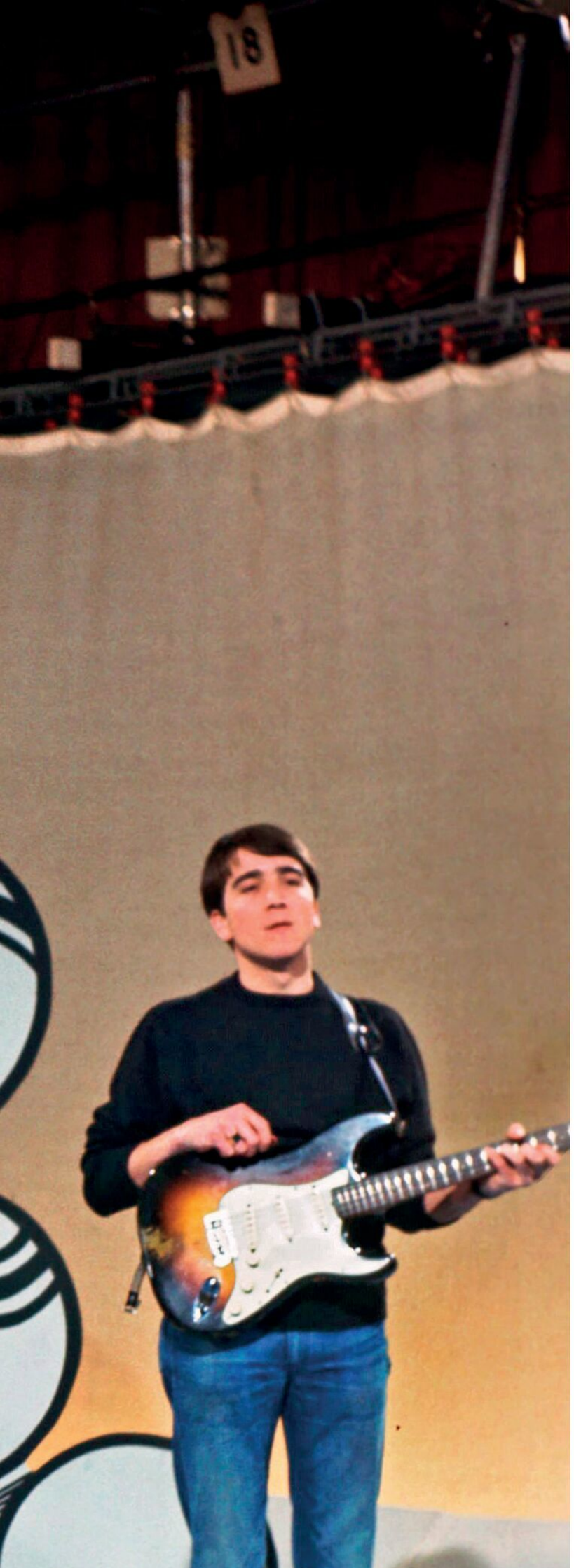

Storhetstiden för Liverpool-bandet the Swinging Blue Jeans varade ungefär lika länge som Merseybeat-vågen. Här är gruppens mest klassiska sättning. Från vänster: Les Braid (bas), Norman Kuhlke (trummor), Ray Ennis (sång, gitarr) och Ralph Ellis (gitarr). Någon läsare som kan berätta vad de visar upp på bilden?

The Swinging Blue Jeans började sin bana som en jazzinfluerad skiffle-kvintett under namnet the Bluegenes 1957. Medan andra grupper växlade till rock'n'roll, höll de fast vid sin stil i hela fem år.

– Vi spelade mycket på The Cavern hemma i Liverpool, minns den godmodige Ray Ennis, sångare, gitarrist och en av gruppens två låtskrivare (den andre var Ralph Ellis).

Gaget var 10 shilling var per kväll.

– Vi hade tisdagskvällarna. The Beatles första spelning där skedde på en av "våra" dagar, i mars 1961. Senare ordnade Paul McCartney så att vi fick spela på Star Club i Hamburg 1962. Han kunde tyska och förhandlade med bokaren åt oss.

Efter att ha blivit utbuade av den tyska publiken bestämde de sig för att lämna tvättbrädorna därhän och spela rock'n'roll och pop.

Liksom The Beatles drygade de ut sin cover-repertoar med egna originallåtar.

– Vi skickade demos, men det tog ett tag innan vi fick komma till EMI och provspela. Det ledde till ett skivkontrakt med EMI-ägda HMV.

Gruppen var då en kvintett bestående av Ray Ennis (sång, gitarr), Les Braid (bas, keyboards), Ralph Ellis (sång, gitarr), Norman Kuhlke (trummor) och Paul Moss (banjo). Strax därefter lämnade Moss gruppen, som blev en kvartett. Gruppens klassiska sättning.

Blev topp 30 direkt

Producenten Walter J. Ridley ansvarade för gruppens inspelningar. En av de låtar som framförts vid gruppens audition var "It's too late now", skriven av Ennis. Den blev sedermera gruppens första singel och nådde topp 30 i hemlandet. Liksom The Beatles hade The Swinging Blue Jeans många års live-erfarenhet. De var samspelta, kaxiga och hade den rappa självironi som karaktäriserade Liverpool-banden. Andra singeln "Do you know" floppade, men gruppen tog snabbt revansch med en självsäker version av "Hippy hippy shake", den låt de i dag är mest förknippade med.

Gruppen är mest förknippad med Englandstvåan "Hippy hippy shake" (1963).

Gitarristen Terry Sylvester värvades till The Swinging Blue Jeans från The Escorts 1966. Tre år senare fick han ett erbjudande han inte kunde motstå från The Hollies, som just då hade Mikael Rickfors på sång.

Det bästa med att vara med i The Swinging Blue Jeans var, enligt medlemmarna, att det gav dem möjlighet att resa och se världen – vare sig det var soliga Australien, eller – som här – snöbemängda skidorter.

"Blue jeans a'swinging" var gruppens första brittiska fullängdare och gavs ut av det EMI-ägda skivbolaget HMV i november 1964. Samtliga låtar var covers utom en.

"Vår tolkning var inte alls lika bra som Little Richards original, erkänner han. Vi hade däremot kunnat få en listetta om vi hade följt 'Hippy hippy shake' med 'You're no good'."

▶ – Jag fick för en tid sedan höra hur många artister som har spelat in den, och det var förvånande många, men tycker nog att vår version är den bästa, säger Ennis.

Statistiken bekräftar hans påstående. Låten blev etta i både Sverige och Norge och nådde andraplatsen i hemlandet.

– Det sistnämnda bidrog till att vi fick medverka i det allra första avsnittet av legendariska Top of the pops, som de första åren sändes från Manchester.

Valde fel uppföljare

En cover på Little Richards "Good golly miss Molly" var nästa singel. Den nådde elfte plats i hemlandet. Ennis tycker i efterhand att skivbolaget valde fel låt.

Vår tolkning var inte alls lika bra som Little Richards original, erkänner han. Vi hade däremot kunnat få en listetta om vi hade följt "Hippy hippy shake" med "You're no good".

Låten var skriven av Clint Ballard Jr och blev först en hit för Betty Everett.

– Jag tycker vi lyckades hitta ett originellt arrangemang som passade vår stil, menar Ennis.

När den väl släpptes av The Swinging Blue Jeans nådde den i stället tredjeplatsen, vilket heller inte var kattskit. Låten har sedermera blivit inspelad av så vitt skilda artister som Linda Ronstadt och Van Halen.

Efter "You're no good" sinade dock hitlåtarna. Eleganta "Don't make me over", en Dionne Warwick-hit skriven av Burt Bacharach och Hal David, blev gruppens sista topp 40-hit tidigt 1966, då den nådde plats 31 i Storbritannien.

– Hade vi haft en stark manager hade saker kanske kunnat gå annorlunda, säger Ennis. Faktum är att Brian Epstein, visade intresse för att jobba med oss, men Brian hade redan flera akter, inklusive The Beatles, så vi kände att vi knappast skulle bli en prioritet. Dessutom var han kär i vår trummis, så vi hade en misstanke om att det var det som hans intresse bottnade i.

1966 ersattes Ellis av Terry Sylvester från The Escorts.

– Vi hade samma management som The Swinging Blue Jeans, säger Terry Sylvester, så det var logiskt att de hade koll på mig.

Värvad från Escorts

De något yngre The Escorts var ett gäng skolkamrater som, efter flera namnbyten och fem singlar, hade gjort många spelningar. Då de inte hade lyckats få en hit hade de dock inte kunnat höja sitt gage.

Ett av många tv-framträdanden med The Swinging Blue Jeans. Från vänster: Norman Kuhlke, Les Braid, Ralph Ellis och Ray Ennis.

Little Richard-covern ”Good golly miss Molly” (1964) var tamare än originalet.

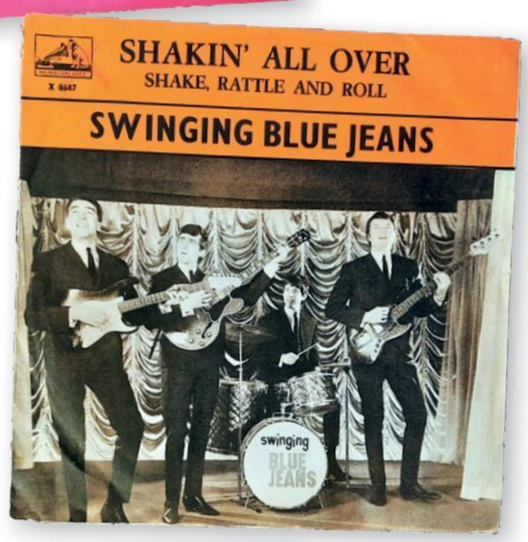

Singeln ”Shakin’ all over” (1964) kom bara ut i Skandinavien och Finland.

Ray Ennis tycker att de borde ha följt ”Hippy hippy shake” med You’re no good (1964).

”Don’t make me over” (1965) av Bacharach/ David blev gruppens sista topp 40-hit.

– The Escorts var en bra skola. Vi spelade i och runt Liverpool. Ibland fick vi spelningar i London, men vi hade inte råd med boende, så vi körde hem samma natt, minns Sylvester.

Vissa dagar spelade de både lunchtid och kvällstid på den legendariska klubben The Cavern.

– Det var fabulöst, för då fick man låna nycklarna av Ray McFall som drev stället. Eftersom all utrustning ju redan var på plats kunde man repa på eftermiddagen – innan man spelade tillsammans med tre andra grupper på kvällen.

Hollies snodde Terry

The Escorts var förstås måttligt roade när Sylvester lämnade dem för The Swinging Blue Jeans.

– Jag kunde bara inte tacka nej. De hade haft hits och turnerade i Skandinavien och Tyskland. Att få turnera internationellt var som en dröm som för mig.

The Escorts gjorde ytterligare en singel efter Sylvesters avhopp, ”From head to toe”, som släpptes i december 1966. Trots att den var skriven av Smokey Robinson och självaste Paul McCartney var med och spelade (om än bara tamburin), floppade den. Kort därefter splittrades The Escorts.

– Jag värvades 1969 av the Hollies, som ersättare för Graham Nash. Det offentliggjordes vid en stor presskonferens. Alla var där. Jag var fortfarande bara 22 år och svenske Mikael Rickfors var då bandets sångare.

Samma år lämnade även Kuhlke The Swinging Blue Jeans. Avhoppen var logiska. Ovilliga – kanske också oförmögna– att modernisera sin musik, hade The Swinging Blue Jeans blivit omkörda av grupper som klarade att utvecklas med, eller åtminstone anpassa sig till, den rådande tidsandan. Nu stundade den mindre prestigefulla ”cabaret”-marknaden och det var främst där och på nostalgigalor de skulle komma att tillbringa de följande decennierna.

Många medlemsbyten

Sedan dess har många ytterligare medlemmar passerat genom The Swinging Blue Jeans. Les Braid gick bort 2005 och Ray Ennis lämnade gruppen 2010, vilket blev dödstöten för det ”riktiga” Swinging Blue Jeans. Dagens upplaga leds av Alan Lovell, som har varit med sedan 1999.

Ingen kan dock ta ifrån den klassiska sättningen att de var en vital del av Merseybeatvågen. Något som bekräftas av att deras hits än i dag sprider glädje i hemlandet, runt om i Europa och i Australien. □

Personligt

BRIAN ROBERTSON
FÖDD: 12 februari 1956 i Clarkston, Skottland.
ÄR: Pensionerad gitarrist.
BOR: Romford, Essex, England.
FAMILJ: Singel. En vuxen son, Logan.
KARRIÄR: Thin Lizzy, Wild Horses och Motörhead. Inhopp hos Frankie Miller, Eric Burdon, Pat Travers och många fler. Soloalbumet "Diamond and dirt".

Brian ”Robbo” Robertson mitt i ett känslosamt solo under Thin Lizzys konsert på Hammersmith Odeon, London, 16 november 1976. Några av låtarna på gruppens dubbel-lp ”Live and dangerous” spelades in den kvällen.

Thin Lizzy-gitarristen som försvann

Alla Thin Lizzy-fans undrar samma sak: Vart tog Brian Robertson vägen? Gitarristen med de underbara solona under gruppens storhetstid på 70-talet.

– Jag är inte intresserad, säger den numera tillbakadragne enstöringen vad som än erbjuds honom.

Av Jörgen Holmstedt (text), TT, arkiv (foto)

Lurad. Det är vad Brian Robertson känner sig när han pratar om sin tid i Thin Lizzy. Han har bara fått småpengar för de sex ikoniska album han spelade på, och delvis skrev musiken till.

– Jag fattade aldrig att det var viktigt att se till att få sitt namn som upphovsman till låtarna. Jag var ung, oerfaren och ville bara spela gitarr, dricka och ha kul, har Robbo, som han kallas, beklagat sig för undertecknad.

I dag lever Thin Lizzys kanske mest älskade gitarrist ett anonymt liv som pensionär hos en äldre dam och hennes familj i Essex, England. Nöjer sig med att spela gitarr när han känner för det, och bara privat. Njuter av ett liv utanför rampljuset. Kommer aldrig mer att spela inför publik. Tittar på tv mest hela dagarna medan han dricker vitt vin och röker cigaretter. Rör sig sällan eller rent av aldrig utanför huset. Är att betrakta som enstöring.

Men varför?

– Jag är inte intresserad, svarar Robbo kort om någon undrar om han inte kan lockas att börja spela igen.

Dött och begravet

Han skulle kunna tjäna en hacka som gitarrist bredvid Scott Gorham i dennes nutida upplaga av Thin Lizzy, där han har en stående inbjudan. Men eftersom Robbo känner sig blåst har han ingen lust att promota Thin Lizzy och deras musik.

– Jag vill inte spela med Scott. Det kan inte vara Thin Lizzy utan Phil (Lynott) och verkligen inte utan (Brian) Downey. Utan rytmsektionen faller bandet. Så vitt jag vet är Thin Lizzy dött och begravet, har han sagt.

Robbo vill inte ens låta sig intervjuas i dag. Har inte pratat med en journalist på flera år. Därför sätter vi oss i tidsmaskinen inställd på år 2002, när undertecknad intervjuade Robbo i flera timmar för dokumentärfilmen ”Thin Lizzy – nu, då och för evigt”. Massor av material blev över, som nu har blivit denna artikel. Då var Robbo fortfarande en positiv kille, ofta skämtande och i Stockholm för att jobba på sitt soloalbum ”Diamonds and dirt”.

Försökte hitta stil och sound

Den första Thin Lizzy-platta Robbo spelade på var ”Nightlife” 1974. Bandet hade då ▶

Thin Lizzy blev en kvartett 1974, med två gitarrister. Från vänster: Scott Gorham, Brian Downey, Phil Lynott och Brian ”Robbo” Robertson. ”Det var rörigt i början. Bandet hade haft tre olika gitarrister sedan Eric (Bell), vilket hade försvagat dem”, minns Robbo.

”Phil var en imponerande personlighet. Karismatisk. Jag såg upp till honom som en storebror. Vi bråkade, men kom överens. Han erbjöd mig plats i sin lägenhet när det tog slut mellan mig och min första flickvän.”

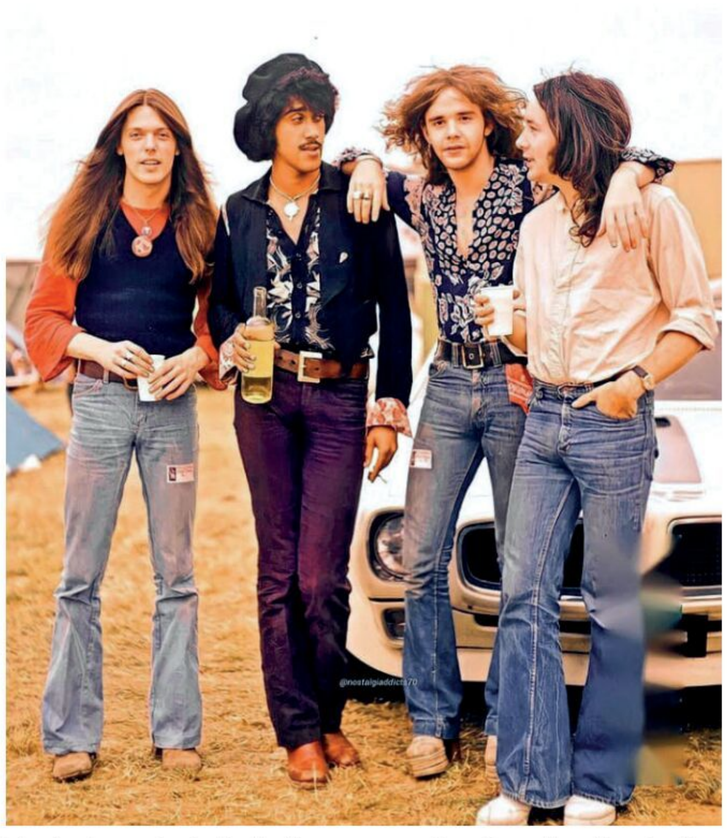

Ett lyckat gig krävde fest, som efter Readingfestivalen 1975. ”Vi stannade även för att snacka med fansen och skriva autografer. Det är så man får trogna supportrar”, säger Robbo.

1974 var det mesta frid och fröjd mellan Robbo och Phil. ”Vi spelade, bodde och festade ihop”.

”Nightlife” gjordes 1974. ”Som 18-åring var jag aggressiv. Det hjälpte musiken”, tycker Robbo.

”Fighting” släpptes 1975. ”Scotts sound var mjukare, mitt var hårdare och renare”.

Med ”Jailbreak” kom genombrottet 1976. ”Den är bra, men inte min favorit”, säger Robbo.

▶ förvandlats till en kvartett med två gitarrister, Robbo och amerikanen Scott Gorham. Kvar sedan tiden som trio var trummisen Brian Downey och sjungande basisten Phil Lynott.

– Jag älskar ”Nightlife”, säger Robbo. Den är visserligen osammanhängande. Vi försökte hitta vår stil och vårt sound. En del av albumet lät som sololåtar från Phil.

Redan där hördes gitarrharmonierna som blev en del av gruppens signatursound.

– När vi skulle spelade in låten ”Sha-la-la” föreslog jag att gitarrerna skulle spelas i stämmor. Vi testade oss fram, det var inte tänkt som något vi ständigt skulle återvända till.

Efter att originalgitarristen Eric Bell och kortvarige ersättaren Gary Moore lämnat bandet, var Phil Lynott mer än någonsin dess ledare.

– Phil var en imponerande personlighet. Karismatisk. Jag såg upp till honom som en storebror. Vi bråkade, men kom överens. Han erbjöd mig plats i sin lägenhet när det tog slut mellan mig och min första flickvän.

”Ingen visste vilka vi var”

Våren 1975 gjorde Thin Lizzy sin första turné i USA.

– Ingen visste vilka vi var där borta, minns Robbo. Vi var förband till Bob Seger och gillade hans låt ”Rosalie”. Skivbolaget ville ha en singel. Phil föreslog att vi skulle spela in vår egen version av ”Rosalie”. Ingen i Europa verkade ha hört låten.

”Rosalie” ingick på nästa lp, ”Fighting”, släppt 1975.

– Bra platta, hårdare än ”Nightlife”. Allt började falla på plats. Flera av låtarna var som gjorda för tvillinggitarrer, som det blev mer av.

Både du och Scott Gorham var gruppens sologitarrister, ändå gör du majoriteten av solona på skivorna. Varför?

– Vissa solon passade inte Scott. Han spelar på ett sätt som han är fast i, medan jag kan spela i vilken stil som helst. Ofta gjorde vi varsitt solo på en låt, och sedan valde producenten det han tyckte passade bäst.

Smart drag av producenten

Därpå kom genombrottet med ”Jailbreak” 1976.

– För mig är ”Jailbreak” en fortsättning på ”Fighting”. Vi hade hittat vår stil. Men först tyckte jag att soundet saknade tyngd. Jag fattade inte att det var ett smart drag av John Alcock, producenten, att komprimera ljudet för amerikansk radio. Jag kände inte att ”Jailbreak” var en genombrottsplatta.

Samma år, 1976, hann ni släppa ännu en lp, ”Johnny the fox”.

– På den tiden ville skivbolagen ha skivor ofta, speciellt efter en succé som den med ▶

Thin Lizzy i Göteborg 9 augusti 1977. Robbos sista Sverigeturné med bandet. ”Ett underbart land att spela i”, säger han.

Fullt ös med ett Thin Lizzy på topp 1976. ”Vi blev ett otroligt tajt och bra liveband. Därför retar det mig att folk tror att vår liveplatta är gjord i studion”, morrar Robbo.

Robbo med en drink, långt ifrån den första eller sista. ”Jag drack för mycket, jag medger det. Man jag höll mig i alla fall borta från de tyngsta drogerna, till skillnad från andra i gruppen”, säger han.

I USA 1976. ”The boys are back in town” är topp-10 på Billboard-listan. ”Men vi fick ingen riktig hjälp av Mercury, skivbolaget. Där sysslade de mest med penningtvätt”, avslöjar Robbo.

”Vårt bästa album enligt mig”, säger Robbo om ”Johnny the fox”, uppföljaren till ”Jailbreak”.

Ingen Robbo på framsidan, men ”jag spelar på alla låtar utom en”, säger han om ”Bad reputation” (1977).

Live eller inte? ”Definitivt live, med några få lagningar”, bedyrar Robbo om ”Live and dangerous” (1978).

▶ ”Jailbreak”. På ”Johnny the fox” hade vi utvecklats till ett mer moget band. Jag gör några vilda, spontana solon, som det på ”Don’t believe a word”.

Det finns drogreferenser på innerfodralet till ”Johnny the fox”. Var ni inte rädda för att narkotika var farligt?

– Inte då. Man blev blasé. Det var inte värre än att ta några järn. Senare blev jag rädd, när jag insåg vad drogerna började göra med vissa i bandet. Jag vet inte om Scott och Phil hade börjat missbruka som värst när jag var med i bandet. Scott gick till överdrift ibland. Vårt management var starkt emot det, och i slutändan tog den där skiten Phils liv. Själv var jag mest för alkohol.

Fick sparken – igen

1977 års ”Bad reputation” blev det sista studioalbumet med Robbo.

– Jag fick sparken. Igen, hehe! Det var nog dags för mig att dra vidare, i alla fall. Jag drack för mycket, och Phil drogade för mycket.

Innan Robbo försvann sammanställdes hans tid i bandet på dubbel-lp:n ”Live and dangerous”, ofta hyllat som ett av de bästa livealbumen någonsin. Lika ofta har det dock betvivlats att inspelningen verkligen är live, ett rykte som spritts av skivans producent Tony Visconti. Detta irriterar Robbo.

– Jag vet inte varför Tony säger så. Har han blivit senil? Tony yrar om att 75 procent av skivan skulle vara inspelad i studion. Strunt-prat! Jag fattar inte varför en topproducent sprider lögner om en skiva som sålt dubbel platina. Försöker han påstå att allt var upp till honom?

Vad sa Brian Downey och Scott Gorham när du fick sparken?

– Det hade blivit en personlig grej mellan Phil och mig. Downey och Gorham hade stått upp för mig förut, men kunde inte göra det igen. Phil hade bestämt sig.

Saknar Thin Lizzy

Robbo är inte imponerad över vad Thin Lizzy gjorde efter att han slutat.

– Skivorna började låta platta.

”Black rose” är hyllat som ett av gruppens bästa album.

– För mig låter det inte som Thin Lizzy, förutom rösten. Bandet slutade att jobba hårt med att arrangera låtarna. Phil lade inte längre ner lika mycket jobb på sina texter och sångprestationer. Att ta in en keyboardist såg jag som desperation. De två gitarrerna fyllde inte ut soundet längre. Phil och Scott var nere i drogskiten. Till och med Brian Downeys trumspel lät tröttare. Jag lyssnade på skivorna och ville verkligen att de skulle vara bra, men nej.

Robbo medger att han har saknat att spela med Thin Lizzy ända sedan det tog slut för hans del.

Robbo hyllar och sågar

Vi lät Robbo recensera och betygsätta coverversioner av Thin Lizzy-låtar, utan att säga vem artisten eller bandet är.

Metallica *Whiskey in the jar* (1999)

Robbo ser rätt ointresserad ut medan bandet thrashar sig igenom den traditionella dryckesvisan i Thin Lizzys rockarrangemang.

– Det här är Metallica. Jag gillar att de har gjort låten på sitt eget sätt. Men jag tror att de skulle kunna göra en av Lizzys egna, tyngre låtar bättre än den här. Det blir en trea i betyg.

The Corrs *Old town* (1999)

Robbo ser nöjd ut under lyssningen.

– The Corrs är bra. Mycket bra, till och med. Snygga stråk- och blåsarrangemang. Är det en liveinspelning? Den här förtjänade att bli en hit. Full pott!

Iron Maiden *Massacre* (1986)

Thin Lizzy-legendaren lyssnar koncentrerat. Gör en sned min när den heavy metal-skarpa sången kommer in.

– Jag är inte säker på vilka detta är. Iron Maiden? Välsigne dem. Vet inte vad jag ska säga, haha! De försöker göra något eget, men det blir bara för snabbt och de får inte till riffet rätt. Men det är bra killar, så de får en trea trots allt.

The Cardigans *The boys are back in town* (1994)

Svenskarnas tillbakalutade cocktailversion av Lizzys största hitlåt.

– Är det ett walsiskt band? Inte? Då är det svenskt. The Cardigans, ja. De har arrat själva, vilket är coolt. Refrängen har blivit lite konstig, men de gör den i alla fall på sitt eget sätt. En trea i betyg.

Jerry Williams *King's call* (2000)

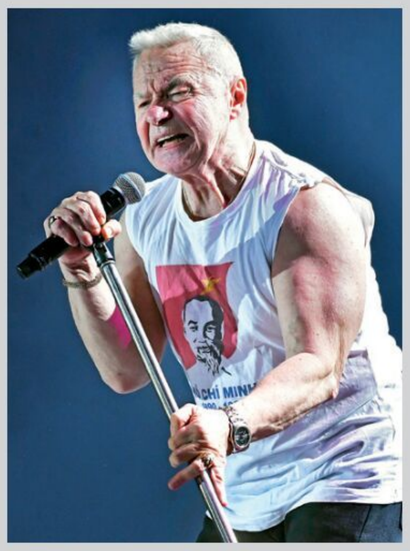

Vår gästrecensent ser skeptisk ut.

– Ingen aning om vem det här är. Låter utländskt. Svenskt igen? Trodde väl det, med den där brytningen. Blåset och gitarren är bra, men sången är fruktansvärd. Heter han Jerry Williams? Jaha. En etta.

John Norum *Wild one* (1987)

Robbo letar febrilt i huvudet för att identifiera artisten, som han känner.

– Jag känner igen rösten … Norum! Det här är okej. Men produktionen, varför allt detta eko? Inget är annorlunda mot originalet, till och med Lynotts fraseringar är identiska. Men han har inte fått till harmonierna helt rätt. En tvåa.

Bon Jovi *The boys are back town* (1987)

Mannen som spelar på originalet både skrattar och grinar illa.

– De tar fel ackord och gör även andra misstag. Försöker göra låten på ett annorlunda sätt, men det blir bara dåligt. Betyget blir en etta. Är det Bon Jovi? Ledsen, grabbar, men det här är inte bra.

Henry Rollins *Are you ready* (2000)

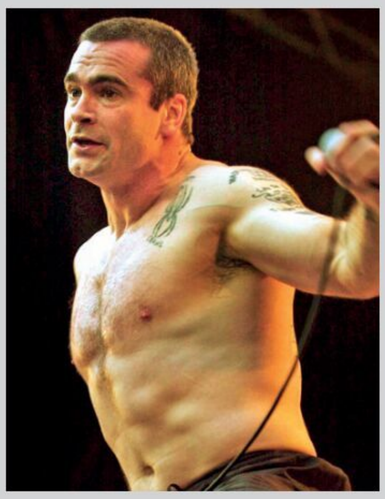

Robbo ser sammanbiten ut. Han förstår vem den gästade gitarristen är.

– Gorham, eller hur? Jag känner igen hans sound (flinar). Inte min kopp te. Vet inte vem sångaren är, men tycker mig ha hört det här förut. En tatuerad snubbe, tror jag. Henry… Rollins! Just det. En trea.

The Smashing Pumpkins *Dancing in the moonlight* (1996)

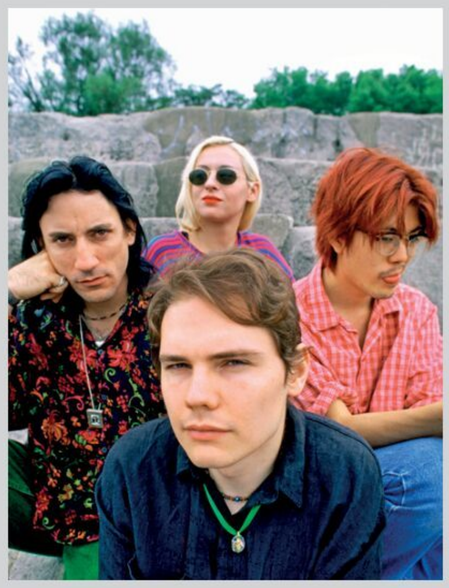

Robbo ser smått chockad ut när den såsiga sångaren kommer in efter en seg inledning.

– Gud! Ingen aning om vem det här är. Hemskt. Ackordföljden är inte skriven för det där slöa tempot. Vart tog riffet vägen? Är det Smashing Pumpkins? Okej, sorry, men det här är bara värt en etta.

Slut på coverlåtar. Robbo ser ut att tycka det var kul, trots bara ett toppbetyg.

– Bob Seger gillade säkert inte vår version av "Rosalie" heller, när han hörde den första gången. "Vad tusan har de gjort med min låt!", haha! Jag tycker alla de här artisterna är modiga som försöker sig på våra låtar. Femmor i betyg till alla för det, säger Robbo och skrattar.

– Min brytning med bandet hade inget med musiken att göra. Lyssna på gruppen jag bildade därefter, Wild Horses. Där hörs en hel del Lizzyinfluenser. Jag älskade Thin Lizzys låtar och gör det än i dag. □

Tack till: *Sören Lindberg, Robbos mest lojale vän, den som finansierade hans soloskiva och flera turnéer, samt mer eller mindre har räddat Robbos liv vid flera tillfällen.*

Lilientals självbetitlade album från 1978.

På ”Samtvogel” (1974) med Günter Schickert skapas hypnotiska, sequencer-aktiga melodiska mönster med hjälp av flera lager av gitarrloopar.

Record Store Day-utgåva av sjutumsingeln ”Ultima thule” (ursprungligen 1971) med Tangerine Dream. Låten har fått låna titeln till en samlings-cd med tidiga inspelningar.

Lärorikt krautkalas

Krautrock – Tysklands svar på progressive rock? ”Fullt så enkelt är det inte”, säger krautrocksamlaren och journalisten Nils Hansson, vars nyfikenhet för genren väcktes för 40 år sedan. Rock’n’Roll Magazine anordnade ett litet ”krautkalas” för att få veta mer! Tur att Nils gillade surkål, för det har nästan ingenting med den nämnda musikrörelsen att göra …

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist, TT Bild, arkiv (foto)

”Wunderbar” (1978) med Riechmann var det enda soloalbumet som Wolfgang Riechmann hann göra. Han knivmördades nämligen bara några veckor innan albumets utgivning. Många tror att han hade kunnat bli ett av de mer betydande namnen inom tysk elektronisk musik om han hade fått leva.

Den musikaliska rörelse, sedermera genre, som kommit att kallas för krautrock växte fram i Tyskland i övergången mellan 1960- och 70-tal.

– Det är ingen homogen stil, utan ett samlingsbegrepp för experimentell rockmusik, förklarar Nils Hansson. Det började med att unga tyska musiker ville frigöra sig från gamla tyska traditioner – inte minst historiskt: andra världskriget var fortfarande i färskt minne och en anledning så god som någon att vilja starta om från någon sorts punkt noll.

– Det mest tydliga exemplet var Neu!, inte bara på grund av gruppnamnet utan även att de verkligen började med ett tempo, ett ackord, en ton. Det talades om ”Immer Gerade”, fritt översatt ”framåt för alltid” – den ändlösa raksträckan. Ett spikrakt och monotont trumkomp som skapades av Klaus Dinger i Neu! och som kom att kallas ”motorik”.

– Samtidigt ville de här grupperna inte härma amerikanska band utan skapa något eget, mindre bluesbaserat. Ett annat sätt att särskilja sig var att inte sjunga på engelska, även om undantag fanns. Ett ännu vanligare var att inte sjunga alls. Musiken var experimentell och tog ofta nya vägar och om man mer exakt försöker definiera hur kraut låter går man lätt vilse, menar Nils.

I princip all tysk musik från 1970-talet som är elektronisk, bortsett från konstmusik, hamnar i princip per automatik i kraut-facket.

Fula ljud?

Sättet att använda synthesizers och sequencers på andra sätt än att bara härma andra instrument pekade också framåt mot det som skulle komma att bli techno, medan vissa gruppers orädda användande av ”fula” ljud delvis banade väg för industrirocken. Ändå var den mesta krautrocken inte alls elektronisk.

– När det började hända grejor i Tyskland som var så spännande att det registrerades ▶

När journalisten Nils Hansson vsar upp sin krautsamling bjuder Rock'n'Roll Magazine naturligtvis på sauerkraut, bratwurst och tysk lager som uppfyller de tyska renhetslagarna. Anders Lundquist häller artigt upp en öl medan Nils myser i den Faust-t-shirt han dagen till ära är iförd.

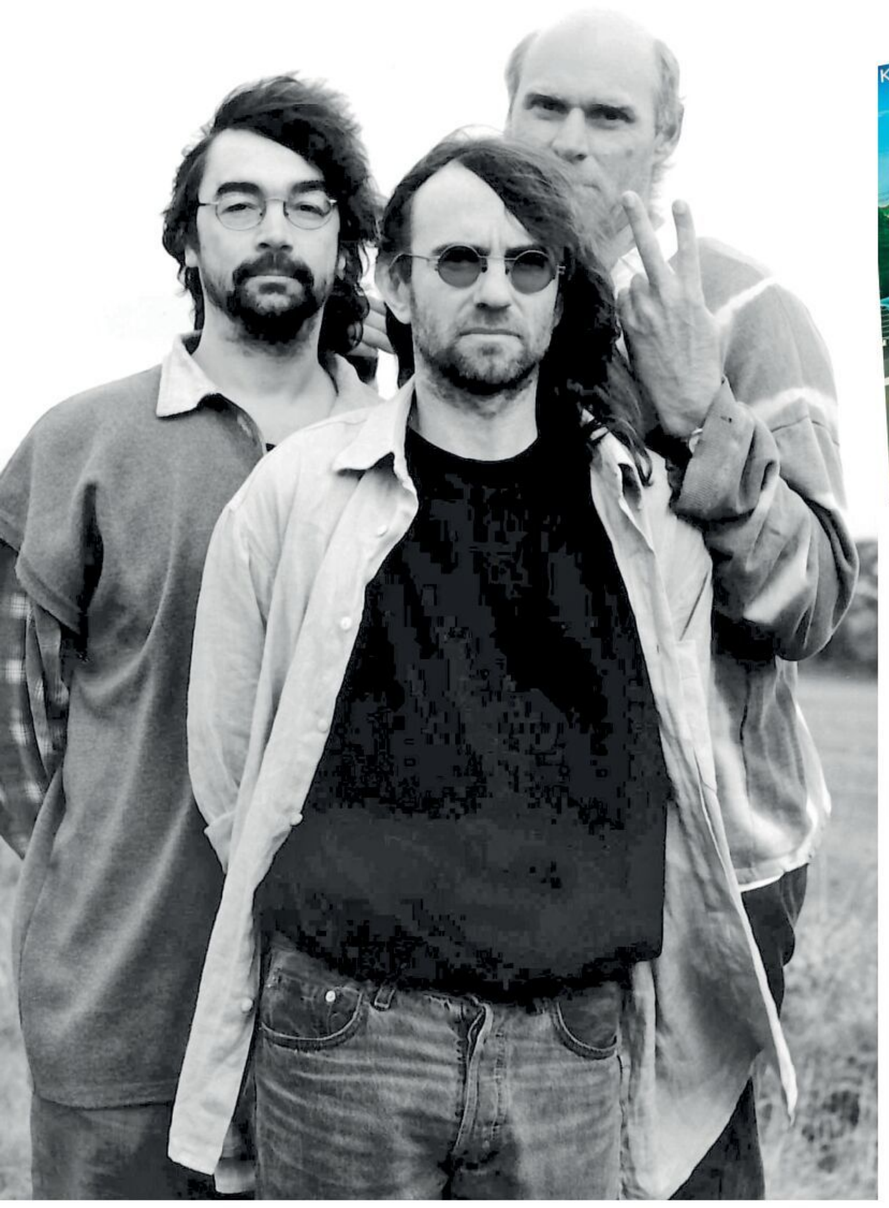

Det tyska krautrockbandet Faust 1996. Från vänster: Herve Peron, Hans-Joachim Irmler och Zappi Diermaier.

Nils ser ”Kohoutek – Kometenmelodie” från 1973 som juvelen i sin krautsamling. ”Den finns på albumet ”Autobahn” i en annan inspelning, men singelversionen är bättre. Vet inte om den senare har blivit återutgiven. Den finns inte på vanliga streaming-sajter, men på Youtube.”

”Malesch” (1972) var det första albumet från Agitation Free och var inspirerat av gruppmedlemmarnas resor till Libanon, Egypten, Grekland och Cypern. Albumet har återutgivits flera gånger på olika skivbolag. Nisses exemplar, som syns här, ligger på den legendariska engelska Vertigo-etiketten.

Embryo bildades 1969 i München och släppte året därpå sitt debutalbum ”Opal” på etiketten Ohr. Gruppen var centrerad kring vibrafonisten Christian Burchard och trummisen Dieter Serfas och musiken var någon sorts jazzrock med psykedeliska inslag.

▶ även i England, började brittisk musikpress skriva om det som de, på ett lite nedsättande och fördomsfullt vis, kallade krautrock.

Skälet var förstås att surkål heter sauerkraut på tyska och det var det som gjorde att engelsmännen använde uttrycket, på samma sätt som de kallar fransmän ”frogs” på grund av deras fäbless för att äta grodlår.

– Faust, som aldrig slog igenom hemma i Tyskland, hade inför sitt tredje album blivit kontrakterade av engelska Virgin. På sitt fjärde album döpte de, lite ironiskt och som en sorts turnering, ett av de långa spåren för ”Krautrock”. Det är dessutom en av de mest typiska krautrock-låtarna och kan ses som Fausts sätt att göra en Neu!-låt. Det bidrog också till att etablera definitionen, berättar Nils.

Inte så enkelt

Andra kända krautband som dök upp under samma era var Can, Amon Düul, Tangerine Dream och Popol Vuh (ej att förväxla med det norska progband som under en period hade samma namn).

Kan man säga att krautrock är den den tyska motsvarigheten till ”progressive rock”?

– I viss mån, men fullt så enkelt är det inte, menar Nils. Det finns exempelvis en hel del tysk progressive rock som inte räknas som kraut.

Några sådana grupper är Triumvirat, Nektar, Eloy och Grobschnitt. Dessa band erinrar mer om den del av progressive rock som vi i Sverige brukade kalla symfonirock.

För Nils del uppstod intresset för kraut i början av 80-talet. Han gillade Kraftwerk och Tangerine Dream, hade ett par album med Popol Vuh och blev nyfiken på band som Can.

– Jag köpte ”Future days” av Can och lyssnade på den utan att riktigt bli klok på

Nils Hansson lägger på Amon Düüls debut ”Psychedelic underground” (1969). ”Amon Düül var ett kollektiv i München som sprack i två delar innan de gjorde sin första spelning. Så ingen som inte var hemma hos dem har hört originalbandet. De som bara kallade sig Amon Düül fortsatte vara det flummiga kollektiv som de startat som och spelade in få gånger, medan Amon Düül II var det mer seriösa bandet, med de ”riktiga” musikerna. Debuten med Amon Düül var ett välvalt urklipp ur någon sorts maratonsession som pågick i flera dagar och nätter och deras andra album var ytterligare ett urklipp. Det har efter att bandet upphört släppts två dubbelalbum till från samma jam. De har också gjort en studio-lp och en singel – de är jättebra”, berättar Nils.

Den mindre flummiga och mer spelskickliga delen av konstnärskollektivet Amon Düül tog namnet Amon Düül II när gruppen delades i två fraktioner.

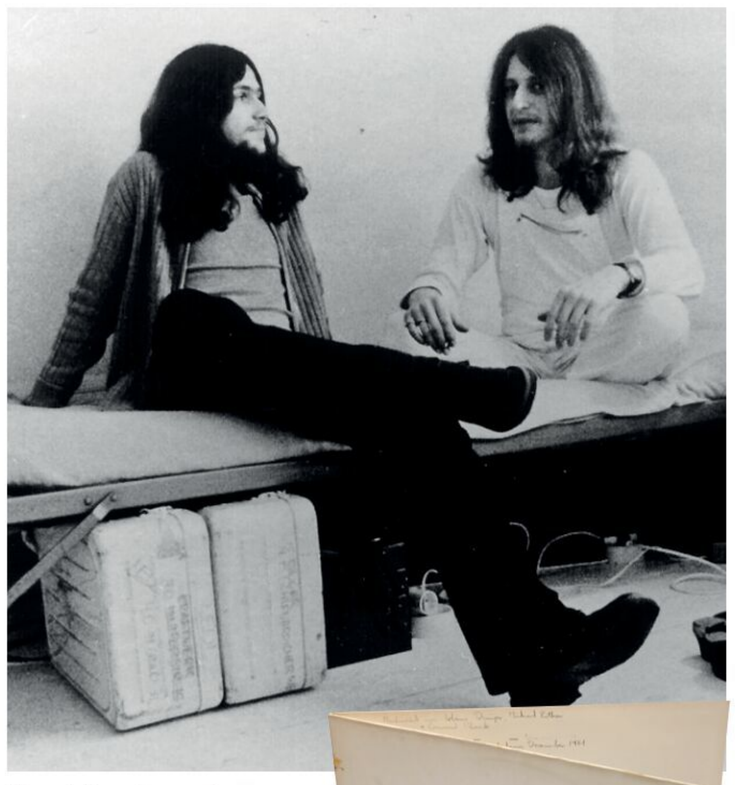

Neu! är ett av de viktigaste kraut-banden. Deras debut-album från 1972 är enligt Nils Hansson ett bra ställe att starta på om man vill för-djupa sig i genren.

Debutalbumet från 1971 med Ash Ra Tempel, inspelad av legendariske ljudteknikern och producenten Conny Plank, som arbetade med legendariska krauthjältar som Neu!, Kraftwerk och Harmonia, och sedermera även producerade brittiska akter som Ultravox och The Eurythmics. Ash Ra Tempel grundades av Manuel Göttsching, Klaus Schulze (som just hade lämnat Tangerine Dream) och Hartmut Enke. Schulze lämnade dock snart gruppen för att göra solokarriär.

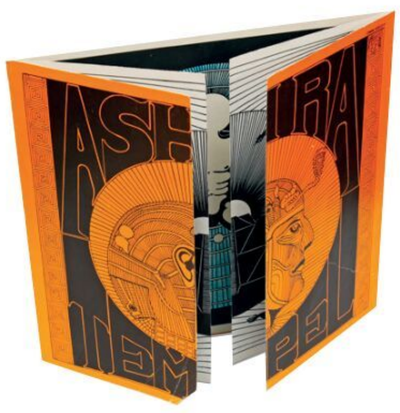

”Inventions for electric guitar” var det första solo-albumet av gitarristen Manuel Göttsching, men bär även titeln ”Ash Ra Tempel VI”, eftersom han 1970 varit med och grundat Ash Ra Tempel.

den. Detta trots att det är den ”snällaste” skiva de gjorde medan de hade galna vokalister.

Samling på hög nivå

Hans intresse för genren intensifierades ett decennium senare och det var då han började bygga en samling.

– Det var fortfarande så pass tidigt att jag kunde köpa enstaka original för 40-60 kronor styck. Sedan fortsatte jag att handla medan allt successivt steg i pris. Om jag hade börjat i dag hade jag inte kunnat lägga mig på den nivå av samlande där jag ligger nu. Originalen har dragit iväg i pris, som i så många andra genrer. Det som det redan är ett stort samlar-tryck på tenderar dessutom att bli dyrare och dyrare, medan det finns kilovis av annat.

När Nils i dag handlar, tenderar det att bli ”nästan”-original, någon skiva med taskigt omslag och någon pressning från ”fel” land. Ett annat exempel på en sådan kompromiss är att han ville ha den Ash Ra Tempel-skiva som Timothy Leary pratar på.

– Där hittade jag ett tyskt original, fast med vattenskadat omslag, vilket gjorde att jag hade råd. Jag ville ha den, men var inte beredd att betala vad den egentligen kostar, ler Nils.

Han har däremot aldrig varit intresserad av att köpa bildskivor.

– De låter sämre och musiken är det viktigaste. Skivan ska gå att spela – och jag ska vilja göra det!

Var det roligare att samla kraut innan internet, när du plötsligt dök på något i en fysisk butik?

– Nej. Det är klart att det var roligt de gånger det hände, men jag skulle inte ha en bråkdel av den samling jag har utan moderna elektroniska kommunikationer. Man får också reda på grejor som man annars inte skulle få veta. De som var inför-stådda var en mycket mer exklusiv krets förr. Det mesta finns förstås på Youtube för den som vill lyssna. ▶

Nils Hansson tar en paus från sin stadiga tyska Frühstück och visar upp ett av de mest kända albumen med krautlegenderna Can, ”Ege bamyasi” från 1972.

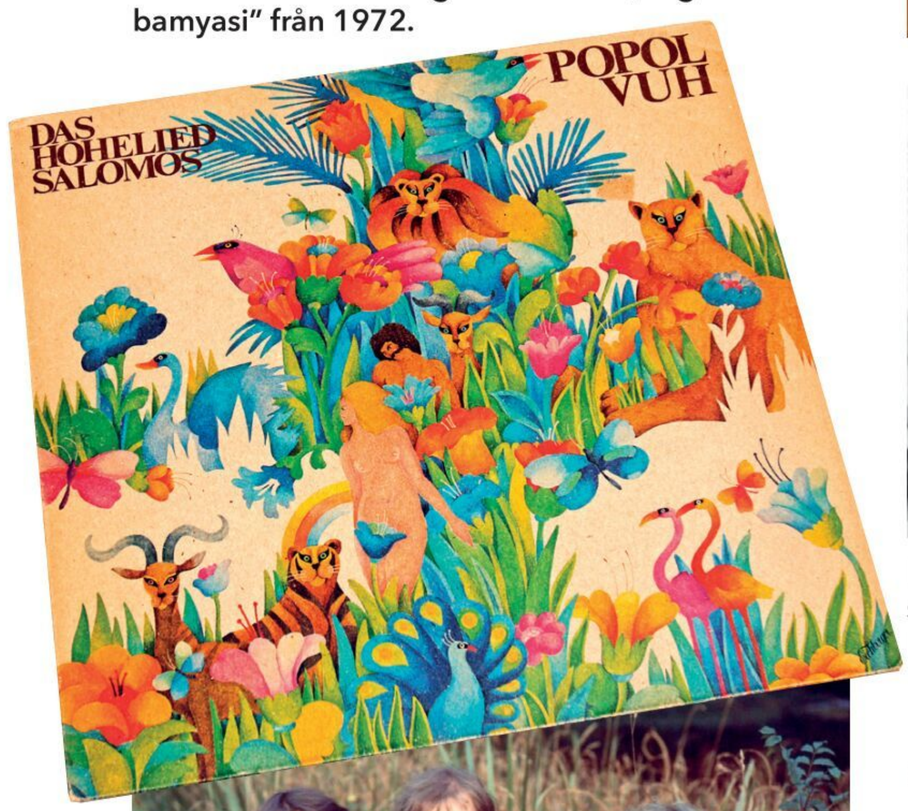

”Das Hohelied Salomos” (1975) med Popol Vuh, ett musikkollektiv som bildades 1969 och tog sitt namn efter en mytologisk historia hos Mayafolket. På bilden ser vi Popol Vuh 1971. Från vänster: Bettina von Waldthausen, Frank Fiedler och Florian Fricke.

La Düsseldorf bildades av några före detta NEU!-relaterade musiker, däribland Klaus Dinger, och släppte sitt debutalbum 1976. En imponerad David Bowie, som var uppenbart influerad av Krautrock på sin så kallade Berlin-trilogi, utnämnde gruppen till ”the soundtrack to the 80’s”.

”Bland Nils nutida favoriter som verkar inom genren, eller är påtagligt inspirerade av den, märks grupper som Föllakzoid (Chile), Les Big Byrd (Sverige), Trees Speak (USA) och Paper (Sverige).”

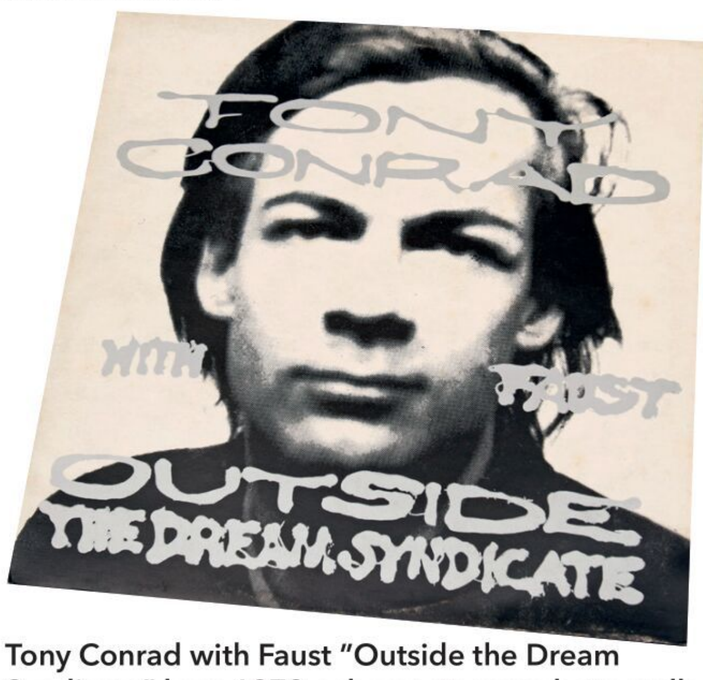

Tony Conrad with Faust ”Outside the Dream Syndicate” kom 1973 och var ett samarbete mellan den amerikanske avant garde-musikern Conrad och tyska krautrockarna Faust. Det bestod av två 26-minutersstycken och var det enda album Conrad släppte på många år.

▶ Nils har aldrig åkt till tyska skivmässor i syfte att jaga krautplattor.

– Jag har förstås däremot besökt skivbörsar när jag har varit i Tyskland.

Ända sedan det blev en genre kan man hitta krautband i vilket land som helst. Bland Nils nutida favoriter som verkar inom genren, eller är påtagligt inspirerade av den, märks grupper som Föllakzoid (Chile), Les Big Byrd (Sverige), Trees Speak (USA) och Paper (Sverige).

Det fanns till och med en svensk kraut-festival i Stockholm, som höll på några år och som huvudsakligen presenterade svenska band och även något franskt. Givetvis några tyska också, men det var inte alls nödvändigt, berättar Nils.

Kraut för nyfikna

Till sist ber vi honom sätta ihop ett startpaket: fem kraut-album för den nyfikne.

– Första albumet med Neu!” från 1972 går inte att komma runt. Ett av de viktigaste Krautbanden. Något med Can måste också vara med och den första lp:n i dubbeln ”Tago mago” (1971) är det bästa de har gjort. Den andra lp:n är mer extrem. Man behöver något med antingen Harmonia eller Cluster och då rekommenderar jag de förstnämndas ”Musik von Harmonia” (1974). Sedan är frågan var man går in i Kraftwerks produktion. Jag skulle nog säga ”Kraftwerk 2” (1972). Inte minst för att de har låten ”Kling klang” där. 15 minuter lång och underbart händelselös på ett stillsamt vis. Titeln gav dessutom namn åt deras studio.

Till sist väljer Nils ”Faust so far” (1972) med Faust.

Det var deras andra lp och det album de borde ha debuterat med. Det första var ett upphaussat försök att göra något så eget att det i slutändan inte blev något alls! □

Fotnot: *Man behöver inte äta surkål vid lyssning av krautrock. Det går precis lika bra med selleri …*

NYTT PÅ CD & VINYL!

ginza.se

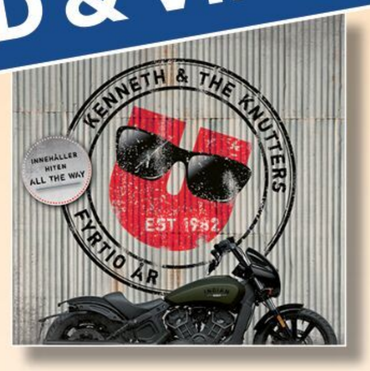

Kenneth & The Knutters:
Fyrtio år/Best of (Rem)
CD 24833.....**169kr**
(Release 2022-04-29)

Ghost:
Impera 2022
CD 68704 (Digi).....**159kr**
MC 68705 (Kassettband) ...**169kr**

Lars Winnerbäck:
Själ och hjärta/Del 2 (Ltd)
10" 69771.....**239kr**

Treat:
The endgame 2022 (Ltd)
CD 69982.....**159kr**
2LP 74720 (Red/6/5) **369kr**

Rammstein:
Zeit 2022
CD 76157.....**229kr**
CD 76158 (DLX).....**329kr**
(Release 2022-04-29)

Red Hot Chili Peppers:
Unlimited love 2022
CD 70442 (Digi).....**179kr**
2LP 70441.....**299kr**
2LP 70440 (Ltd).....**379kr**

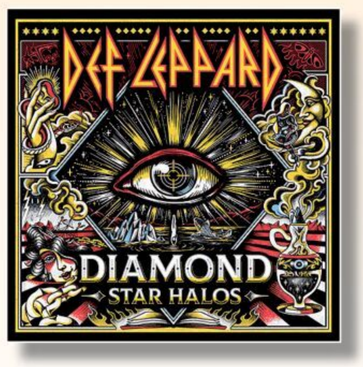

Def Leppard:
Diamond star halos 2022
CD 16484 (Black &White) ..**159kr**
CD 16485 (Digi/DLX).....**279kr**
2LP 16487.....**349kr**
2LP 16488 (Only Sweden)..**379kr**
(Release 2022-05-27)

Axel Rudi Pell:
Lost XXIII 2022
CD 70120.....**199kr**
CD 70119 (Digi).....**219kr**
2LP 70073 (Red & Black)....**379kr**
2LP+CD 70074 (DLX).....**759kr**

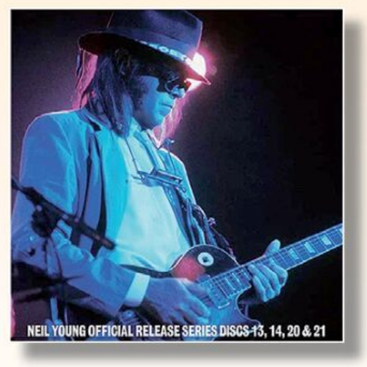

Neil Young: Official release series/Vol 4 1980-89
4CD 76820.....**579kr**
4LP 76821.....**1349kr**
(Release 2022-04-29)

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - VI SKICKAR DEN GRATIS!

Ginza AB • Fåglum • 465 81 NOSSEBRO • kundservice@ginza.se • Kundtjänst telefon 0512-299 50

Kvalitetskomponenter för medvetet DIY-folk

LUKASE
AUDIO & COMPONENTS

Vi är välsorterade på kontakter och kabel för dig som monterar eget kablage. Vi lagerför komponenter från Gotham Audio, RAMM Audio, KLE Innovations, ETI Research, NETZOtech, Supra, HICON, Sommer Cable, Neutrik med flera.

KONDENSATORER
Vi har även audio grade kondensatorer som till exempel ClarityCap och AuriCAP. Vi har hundratals olika filmkondensatorer i lager.

TRANSISTORER
LINEAR SYSTEMS lågbrusiga LSK170, LSJ74 med flera har vi också i lager. Till exempel Lateral MOSFET – perfekt som effekttransistor i ditt nya bygge! Vi har närmare 100 olika sorters transistorer i lager.

HÖGTALARELEMENT
Vi kan även erbjuda högtalarelement från Reckhorn Audio, BESTON Technology och Audience för den som bygger sina egna högtalare.

Självklart hittar du även lödutrustning och mycket annat DIY-relaterat i vår nätbutik: lukaseparts.se

För mer information, priser och beställning besök **www.lukaseparts.se**

Fender Stratocaster Sunburst Road Worn. En variant av 50-talsstratorna med lönnhals. ”Skitbra och skön. Helt original. Köpte den på Deluxe Musik i Stockholm och använder den mycket på mina soloprylar.”

Martin och hans Martin: en akustisk HD-16 RLSH. Sidor och botten av indisk rosewood, solid sitkagran och greppbräda i ebenholtz. ”Har haft den i 17 år och när jag köpte den var den ett par år gammal. Nypris på den var 25.000 kronor då. Den är lite för stor, men låter bra på inspelningar. Passar i alla sammanhang, både ensam eller att lira akustiskt med andra, eller med fullt band.”

Martin krävde en gitarr

Martin Thomander är gitarrist i både Electric Boys och Diamond Dogs. Han gör även egen musik, då under namnet Slim Martin. Han beskriver sina gitarrer som arbetshästar.

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist (foto)

Martin Thomander har haft många gitarrer i sina dagar, men de kommer och går. Han är ingen samlare.

– Man kan ändå inte ta med vintage-gitarrer på vägarna. Jag sliter på dem, det blir märken från bälten och annat, så jag föredrar gitarrer som jag inte måste vara så rädd om. Givetvis måste de dock kännas och låta bra!

Martin växte upp i Halland och hade enligt egen utsago en harmonisk barndom.

– Jag minns det som en idyll. Mycket lek i skogen.

Martin började som ung spela piano, men när pianolärarinnan varken kunde eller ville lära honom ”Victim of changes” med Judas Priest på piano insåg han att det han gillade krävde en gitarr.

Vilken var din första riktiga elgitarr?

– Den allra första räknas knappt. Det var en Höfner med röd galon och bakelitkontroller som jag fick av min farfar när jag var åtta. Den hade bara två strängar och det lät inte direkt Judas Priest när jag kopplade in den i stereon!

Mindre roligt var det också när Martin i 12-årsåldern skulle ta gitarrlektioner.

– Det var klassisk nylonsträngad gitarr, fotpall och kromatiska skalor. Jag lyssnade och minns att jag tänkte ”det måste finnas ett annat sätt”. I dag är gitarrlärarna mer inkännande och frågar eleverna vad de gillar för musik.

Vit lögn om SG

Vid 15 års ålder fick han dock en Squier Stratocaster, en av de första modellerna.

Han hade sagt åt mina kompisar att han hade en Gibson SG och kunde spela, så det blev bråttom att skaffa en elgitarr. Innan veckan var över hade han gått med i ett band.

Ted Nugent var en tidig gitarrhjälte.

– Jag gick i femman när jag fick ”Double live gonzo!”. Den är brutal och satte ribban. Ett jävla drag. Jag ville ha det soundet. Fem Fender Twin Reverb-stärkare och fem Dual Showman-lådor. Flugor dog när de kom i vägen! Sedan råkar jag också ha långt hår så vissa har påpekat att jag ser ut som Ted ihop med min Gibson ES-137. Jag gillar dess sound. Brötigt och öppet.

1984 ärvde Martin pengar från sin bortgångna moster Elsa. Martin var 16 och levde i nuet: alla pengar gick till gitarrer och förstärkare.

– Två Marshall-stackar och sex-sju Strator i olika färger – den äldsta var från 1971. De var rätt billiga just då, för alla skulle ha ”hockeyklubbor”, minns han.

1989 flyttade han till Los Angeles för att gå Musicians’ Institute (MI). Han insåg ▶

Martin poserar med sin Gibson ES-137, en hollow body. ”Jag har alltid diggat det soundet, det blir vildare med en sån. Det viner och tjuter! Jag gissar att den är från 2010. Den väger knappt något.” Intill står Martins Gibson Les Paul Sunburst Custom Shop 1958. ”Arne Arvidson fick flytta stallet och sadeln var piss, men nu är den som ett piano”.

Sin Squire Jazzbas använder Martin ofta för att göra demos i hemmastudion, som han har i garderoben. ”Jag älskar att spela bas. Tänker ofta i basgångar och groove när jag skriver, för att få soul i min rock’n’roll. Jag köpte den här för tio år sedan. Den hade ”vanliga strängar”, men jag gillar att spela med fingrarna, som rockbasisterna lät på 70-talet: de blir rundare, mjukare. Sedan insåg jag att det också handlade om slipade strängar”.

Svartvit pressbild på Electric Boys (Martin syns längst till vänster) liggande på en Fender Stratocaster-hals.

”Flying V kom han naturligtvis in på eftersom han älskar både Johnny Winter och tidiga Michael Schenker. Han är också väldigt glad i sin Gibson Les Paul Custom Shop.”

▶ ganska snart att utbildningen inte var för honom, men stannade kvar för att spela med Zinny Zan och njuta av LA:s färgstarka uteliv.

En inställd turné

Väl tillbaka i Stockholm turnerade han med många olika band och artister och 1993 blev han värvad av Electric Boys inför deras tredje album, det Abbey Road-inspelade ”Free-wheelin’”.

– Vi skulle precis åka ut på en världsturné tillsammans med King’s X när de plötsligt ställde in. Luften gick ur oss lite då, erkänner Martin.

Efter att ha varit headliners på några festivaler och öppnat för Metallica på Stockholm Stadion inför 30.000 personer, splittrades Electric Boys.

Martin började spela med andra igen, inklusive Leila K, som var extremt populär då. Han jobbade länge på Rockmusikerlinjen på Fryshuset och hade även de egna banden Jaguar respektive El Gamo – det senare ihop med folk som trummisen Frederico Da Costa, som i dag bland annat spelar med Ronnie Åström, och klaviaturspelaren Joakim Svalberg (numera i Opeth).

Martin har skrivit eget material länge, men säger sig ha haft svårt att framhäva och promota sig själv.

– Jag är ingen karriärist. För mig har fokus alltid legat på att skapa och spela.

Han hade precis kommit igång som Slim Martin då Conny Bloom undrade om han ville vara med i dennes soloband.

– Vi påmindes direkt om hur bra vi kompletterar varandra. Vi har ett nästan telepatiskt samspel.

Självklar ersättare

När sedan Franco Santunione hoppade av Electric Boys, var Martin för andra gången den självklare ersättaren.

– Jag passar bättre för att spela i ett band än att vara studiomusiker. Jag har min stil. Det är nog både min svaghet och min styrka som gitarrist.

Martin gillar själv att lyssna på lite farliga, oförutsägbara gitarrister.

– Sådana som har sväng, motstånd och passion i stället för att vara jämnbra, säkra och får allt att låta lätt. Vilken konstig grej att klaga på, egentligen: ”att det låter lätt”, ha ha!

Winter och Schenker

Martin brukar växla mellan sin ES-137 och sin Gibson Flying V 7 när han spelar med Electric Boys.

– Jag har annars nästan alltid kört på Strata. Är ju Hendrix-freak. Men det finns ju en annan gitarrist i Electric Boys som är ännu mer förknippad med den, ha ha!

Flying V kom han naturligtvis in på eftersom han älskar både Johnny Winter och tidiga Michael Schenker. Han är också väldigt glad i sin Gibson Les Paul Custom Shop.

– Jag förknippar Les Paul med Thin Lizzy, men också med Eric Clapton som han lät med Bluesbreakers och Peter Green. Han hade sådan dynamik och frasering. Fantastisk sångare och låtskrivare också.

Är det någon gitarr du känner saknas i samlingen?

– Alltid! Man gillar ju gitarrer, ha ha! En vit Gibson Firebird 7 med vibrola arm, mini-humbuckers och twangigt ljud. En SG vore cool. Jag har haft flera, men inte nån längre ▶

Martins Marshall-top är en 100 Watt Super Lead, handwired och låter som en gammal, från sent 60-tal. ”Jag kör den i 100-wattslådor med fyra 25-watts-element. Jag gillar förstärkardist, inte overdrive. Jag använder Beckmans broms mellan förstärkare och högtalare för att få soundet utan att behöva överrösta de andra. Har även två 22 watts Deluxe reverb. En Custom Shop Silverface från 1968 och en Black Panel 1965. Kör rakt in med treble booster och Les Paul”, berättar Martin.

En 1967 Gibson Flying V från 1992. Seymour Duncan Antiquity-pickuper. ”De är dyra, men låter PAF, vilket är ännu dyrare. Den här fick jag cirka 1993, som spons, när jag var med i Electric Boys första svängen. Innan det hade jag bland annat en 70-tals Gibson Flying V med 0.12 för att man trodde det skulle bli fetare sound, men det stämmer inte. Lyssna bara på Billy Gibbons, Frank Marino och B.B. King. I dag kör jag 0.44, 0.34 0.24 0.16 0.12 och 0.10 på alla mina elgitarrer. Alltså lite tunnare än standard på bassträngarna.

Martins största intresse förutom musik är historia. Denna målning av en kunglig Martin är gjord av Mats Attaque, en bra gitarrist och nära vän.

En handbyggd Fender Bassman 1959 clone, byggd av Sanglert. Den spelade Martin igenom på hela Electric Boys senaste album "Upside down".

Personligt

MARTIN THOMANDER

NAMN: Kjell Martin Thomander.
ARTISTNAMN: Slim Martin.
INSTRUMENT: Gitarr och sång. Även bas till husbehov.
FÖDD: Maj 1968 i Varberg.
BOR: Stockholms söderort.
FAMILJ: Fru och två barn.
FAVORITGITARRISTER: Peter Green, Johnny Winter, Angus Young, Jimi Hendrix, Billy Gibbons, Ritchie Blackmore, Uli Jon Roth, tidiga Michael Schenker, B.B. King, Albert King.
FAVORITGRUPPER: The Rolling Stones, The Faces, Jimi Hendrix, Johnny Winter och Lynyrd Skynyrd, tidiga Fleetwood Mac. Även mycket klassisk musik.
HOBBY: Historia.

▶ tid. Ett tag lånade jag en dubbelhalsad. En Telecaster vore aldrig fel. När jag har haft en Tele hemma har jag kört ackordgrejor som Keith. Andra bra Telegitarrister är Roy Buchanan och Mike Bloomfield. En bra nylonsträngad akustisk vore också kul, så man kan köra lite Dylansk fingerpicking.

Martin gillar i dag mest "rootsy" musik: rock'n'roll, R&B, sydstatsrock, gospel, reggae, soul, blues, funk och folkmusik. Gärna organiskt och lite opolerat. Detta hörs tydligt, både i hans egen musik och i vad han tillför de band som han är med i.

Åter i Electric Boys

I höstas släppte Electric Boys "Upside down", deras första platta med Martin på gitarr sedan "Freewheelin'". I januari i år kom Diamond Dogs nya dubbelalbum, "Slap bang blue rendezvouz", som är den andra plattan med bandet som Martin är med på (den första var "Recall rock'n'roll").

Senare i år är det alltså dags för ett nytt Slim Martin-album. Det blir en naturlig utveckling av den första, berättar han.

– Låtarna kommer väldigt spontant. Jag har redan fler än jag behöver och det är även bredare, rent genremässigt. Det blir svårt att välja!

Han säger att han kan inspireras av alla sorters musik utom metal.

– Fast jag gillar en del metal också, skyndar han att tillägga ...

Hur ser den närmaste framtiden ut?

– Så många spelningar som möjligt med Electric Boys och Diamond Dog. Sedan ska jag spela in nästa Slim Martin-platta, organiskt och live i studion med bandet! □

Gitarristen Martin Thomander har spelat med en rad band och artister genom åren. Just nu är han med i Electric Boys och Diamond Dogs. Som soloartisten Slim Martin skriver han just nu för fullt på sitt andra album.

Lundgren guitar pickups

It's not about what you play or how...

but why.

Used by:
Schecter Guitars USA ·
American Distributor: Pitbull Audio USA · **The Axe Palace** USA
Ibanez · **Hagström Guitars** · **Scott Gorham** Thin Lizzy ·
Dregen Backyard Babies · **GHOST** · **Fredrik Thordendal** Meshuggah ·
Kent · **Kalle Moraeus** · among others

www.lundgrenpickups.com

Rock'n'Roll MAGAZINE

PRENUMERERA

Som prenumerant får du flera fördelar

- Du betalar mindre än de som köper lösnummer
- Du får tidningen bekvämt hem i brevlådan
- Du slipper eventuella prishöjningar under prenumerationstiden

Starta din prenumeration på
rocknrollmagazine.se/prenumerera

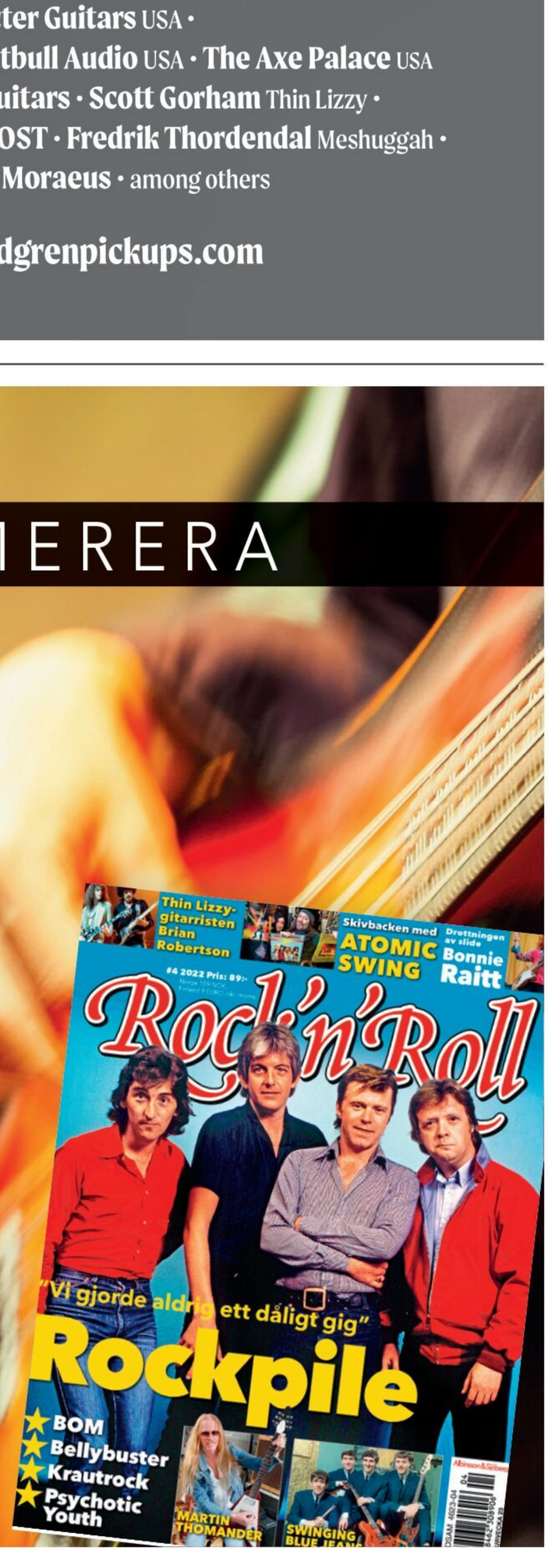

Bellybusters konser

Med inspirationskällor som AC/DC, Clutch, Rolling Stones och ZZ Top, råder det inga tvivel om att kvartetten Bellybuster från Växjö gillar gitarrock med tunga riff. Från vänster: Wincent Ek (gitarr), Tomas Olsson (sång, gitarr), Beo Kjellsson (trummor) och Martin Jäverbrant (bas).

ter slutar segrande!

De tog sitt namn efter en pokerterm och deras riff sitter tajtare än en billig kostym. Möt den hårt rockande Växjö-kvartetten Bellybuster!

Av Anders Lundquist (text),
Peter Törnqvist (foto)

Om jag inte redan spelade i ett band skulle jag ha bestämt mig för att göra det efter vårt besök i Bellybusters replokal. Gruppen utstrålar nämligen både den vänskap och genuina spelglädje som varje band hoppas på när de slår sig samman.

Originaltrion – Tomas Olsson (sång och gitarr), Beo Kjellsson (trummor) och Martin Jäverbrant (bas) – har spelat ihop i två decennier. Den sista pusselbiten föll på plats när gitarristen Wincent Ek för sex år sedan sällade sig till bandet.

– Beo, Martin och jag spelade ihop med en sångare som gjorde något så skumt som Elvis i syntformat, berättar Tomas. Därefter utvecklades vi till ett eget band, utan honom. Det blev Bellybuster.

De har haft ett par olika gitarrister, men det har alltid spruckit av olika skäl, ända tills de hittade Wincent.

– Vi ville fortsätta hålla oss inom de ramar vi skapat, men det blev ändå lite som ett annat band. Wincent driver på, vill nå snabbare resultat och komma ut och spela. Det har vi mått bra av, säger Tomas.

Har minst tålamod

Wincent intygar att beskrivningen stämmer.

– Ja, jag är känd för att ha minst tålamod, skrattar han. Jag är minst repsugen och mest gigsugen. De andra nöter gärna detaljer och det ger resultat live, för det är väldigt tajt. Jag skulle dock kunna offra lite av det för att spela ute mer.

Tomas beskriver sig som ”en enkel gitarrist med enkelspårig musiksmak”. En ryggmärgsmusiker.

– Jag är ingen given naturbegåvning, utan får kämpa rätt hårt. Det kan vara en fördel ibland, för man får grotta ner sig rejält och den envisheten tror jag kommer fram i musiken.

Som sångare blommade han ut ännu senare. ▶

Givetvis har Bellybuster en egen backdrop som hänger i deras replokal i centrala Växjö. Från vänster: Beo Kjellsson, Wincent Ek, Tomas Olsson och Martin Jäverbrant.

◀ Debut-ep:n ”Lizard face” kom 2014 och var groovy, men också bitvis mer avancerad än det lite rakare driv Bellybuster har i dag.

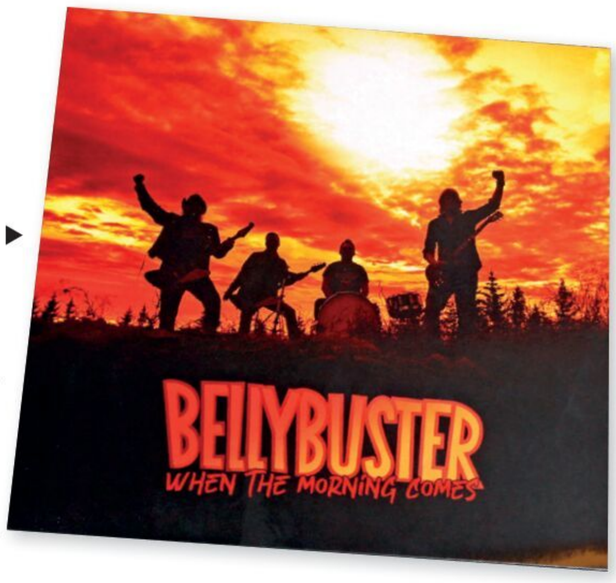

Inför debut-albumet ”When the morning comes” (2019) tog Bellybuster kontakt med den Texasbaserade ljudteknikern Machine, som tackade ja till att mixa albumet. Tidsskillnaden gjorde att de kunde arbeta i skift. ▶

Personligt

TOMAS OLSSON
INSTRUMENT: Gitarr och sång.
FÖDD: 1968 i Tingsryd.
BOR: Växjö.
FAMILJ: För tillfället singel.
FAVORITSÅNGARE: Bon Scott, Mick Jagger – framför allt som liveartist. Jag blev helt knäckt av att se honom live, jag trodde han skulle fjanta runt, men satan vilken frontman. Han golvade mig. Chris Cornell var fantastisk. Jag imponeras också av Adele och Lady Gaga. Otroliga sångerskor som inspirerar mig mycket.
FAVORITGITARRISTER: Malcolm Young är min absoluta favorit. Därefter Angus Young, Peter Green och Stevie Ray Vaughan.
FAVORITBAND/ARTISTER: AC/DC, Rolling Stones. Clutch är det band som har påverkat mig mest de senaste tio åren.
ANDRA BAND: Är ”Malcolm Young” i Hazy Dizzy. Var tidigare med i Slide on This och har gjort en turné som gitarrist i Eva Eastwoods band, vilket var lärorikt.
UTBILDNING: Drifttekniker.
JOBB: Underhållschef på kraftverket i Växjö.
HOBBY: Förutom musiken är det motion/idrott och personlig utveckling.

▶ – Jag var nästan 40 år gammal när jag började sjunga. Det blev både en stor utmaning och en rolig resa.

Martin har groove och feeling men är minst ”korrekt” som musiker. Det är inte förvånande att höra att basisten har sina rötter i punken och även älskar ruffig rock som Faces och Black Crowes.

Håller humöret uppe

– Det var ett stort steg att hamna i ett band som repar stenhårt och verkligen strävar efter att vara väloljade. Jag var en ”fuskare” av rang innan jag kom med, erkänner Martin.

– Det finns mycket rock’n’roll under Martins lugna yta, ler Tomas.

Trummisen Beo är stabil. De andra beskriver honom som en mysgubbe och en glädjespridare.

– Han testar allt och gör det med glatt humör. Både han och Tomas är bra på att hålla humöret uppe och vi andra hänger med, säger Wincent.

Samtidigt har det inte skett utan en viss omställning från den Toto-älskande trumslagarens sida:

– Tomas är mer ”basic” i sin smak och jag drar mer åt fusionhållet, med synkoper och udda taktarter, säger Beo. Jag var rätt ung när vi startade och har växt in i ”allt för bandet”-attityden. Det var inte helt lätt att komma från musikerutbildning och visa allt man har lärt sig – och så blir man ombedd att spela rakt. Men när man kanaliserar Phil Rudd i AC/DC och börjar känna att det sitter, är det oslagbart. Jag lyckas dock smyga in lite saker under radarn. Låter det bra, får det vara med, säger han nöjt.

Han beskriver bandets musik som en blandning av AC/DC, Rolling Stones, Airbourne och Clutch.

Debut-ep:n ”Lizard face” (2014) var groovy och bitvis lite mer avancerad än dagens rakare sound.

– De låtar som har ”drop D”-stämning och en del udda taktarter har vi lämnat. Andra låtar är mer i den stil vi har nu, sammanfattar Tomas.

– Det var efter att ha hört ep-låtarna live som jag började lobba för att få komma med i bandet berättar Wincent.

”Hell” visade vägen

Singeln ”Hell” (2017) blev hans infasning i bandet. Han lade sina gitarrsolon, men satte inte så mycket prägel på helheten.

– ”Hell” är vår mest lyssnade låt och det sound som vi i efterhand kan se att vi var på väg mot. Vi fick också ett väldigt bra sound av Ola af Trampe, som spelade in. Allt föll på plats, konstaterar Tomas.

Det finns inga regler för hur en låt kommer till. Någon anländer först. Beo stämmer trummorna. Sedan börjar kanske Martin groova på något basriff. Någon av gitarristerna hänger på och så har de ett jam. Andra gånger kommer någon med en färdig låt eller kombinerar olika låtidéer.

Tomas är minst bekväm med att jamma.

Personligt

WINCENT EK
INSTRUMENT: Gitarr.
FÖDD: 1972 i Växjö.
BOR: Växjö.
FAMILJ: Fru, syskon.
TIDIGARE BAND: Har bandet Killbilly 5'ers, som just nu är på "semester". Var också med i Violent Work of Art som snart firar 30. Min fru och jag har den country/bluegrass-inspirerade duon The Oaks.
FAVORITBAND: Greenleaf, ett svenskt stoner/desert rock-band som jag har sett live två gånger, fast de sällan spelar i Sverige. Dozer, Pantera, The North Mississippi Allstars som känns som om de jammar fram sina skivor. Jag älskar också ZZ Top.
FAVORITGITARRISTER: Dimebag Darrell är nummer ett, sedan kommer alla andra. Jacob Binzer, David Rawlings och Steve Vai.
FORMELL UTBILDNING: Har några poäng i Musikproduktion. I övrigt självlärd.
CIVILT JOBB: Jobbade tidigare på SVT och jobbar numera på på IST, som jobbar med administrativa system för skolan. Jag har den fantastiska titeln Innovation Engineer. Man kan också säga utvecklare.
HOBBY: Musik. Både att spela själv och att spela in och producera andra. Kopplar av med film och tv-serier.

Personligt

MARTIN JÄVERBRANT
INSTRUMENT: Bas.
FÖDD: 1972 i Tyresö. Flyttade till Småland när jag var ett år.
BOR: I Växjötrakten sedan 1994.
FAMILJ: Fru och en son.
UTBILDNING: Högskoleutbildning i samhällsvetenskap.
YRKE: Utbildningsledare på yrkeshögskola.
TIDIGARE BAND: Spelade med Aaron Sutcliff, vilket ledde till Bellybuster.
FAVORITBASISTER: Cliff Williams, Phil Lynott, Flea och Peter Cetera (i tidiga Chicago).
FAVORITGRUPPER/ARTISTER: Red Hot Chili Peppers, The Cult, tidiga Rod Stewart/Faces och Black Crowes. Gillar även Social Distortion – speciellt när de blandar in country!
HOBBIES: Musik, har tagit jägarexamen och gillar guldvaskande, fiske och segling. Allt man kan göra ute i naturen!

Personligt

BEO KJELLSSON
INSTRUMENT: Trummor.
FÖDD: I Kalmar.
BOR: Växjö.
FAMILJ: Fästmö och katter.
UTBILDNING: Musikgymnasium.
JOBB: Vakt.
TIDIGARE BAND: Playboyz, Temporary Connections, Straydawgs med flera.
SPELAR I: Bellybuster och The Killbilly 5'ers (vilande).
FAVORITTRUMMISAR: Jeff Porcaro, Per Lindvall, Vinnie Colaiuta och Mikkey Dee – för hans visuella liveprestationer.
FAVORITGRUPPER: Det har förändrats lite genom åren. Toto, Bad English, Eagles, Europe – "Out of this world" är min öde ö-platta.
HOBBIES: Motorcykel.

– Jag vill hellre fundera längre, inte bara ta det första jag kommer på i replokalen. Allt är ju i princip gjort förr, så kan man hitta något som är oväntat eller pricken över i:et, så är det ett plus.

Innan pandemin spelade Bellybuster cirka 10-15 gig per år, från södra Sverige och upp till Stockholm. De älskar inte oväntat att spela på Pub Anchor i Stockholm, ett ställe som passar dem som handen i handsken. Gruppens spelningar utanför hemtrakten slutar alltid i en arbetsseger.

– Vi säger inte så mycket live, vi är mer som AC/DC i den bemärkelsen, säger Wincent. Vi låter musiken tala och det verkar funka. Det är kul att se hur publiken vaknar till, en efter en. Det kan vara fem personer vid scenen när vi börjar och mot slutet är det fullt drag, utan att vi har bett någon komma fram!

Beo håller med.

– Våra år av glädje och hårt arbete tillsammans har gjort att livesituationen blir naturlig, säger Beo. Vi kan slappna av, prestera och ha roligt samtidigt.

Inspelningen av gruppens fullängdsalbum, "When the morning comes", började enkelt, med rytmsektionen inspelad på Pama Records. Sedan lade de gitarrer och skrev kommentarer om hur de ville att det skulle låta. Sedan mixade Wincent, som är en etablerad ljudtekniker och producent. Bandet var dock inte ense om hur det skulle låta.

– Till slut kände jag att jag nog inte ska mixa oss, så vi började leta en gemensam nämnare utanför den inre kretsen.

Mixade av Machine

De senaste albumen med det amerikanska bandet Clutch var något som alla i Bellybuster gillade. Det visade sig vara den i Texas baserade Machine (Gene Freeman), som låg bakom soundet på dem. Han har även jobbat med Lamb of God, As It Is, Cobot med flera.

– Jag slängde iväg ett mejl till Machine och till vår förvåning nappade han direkt, säger Wincent. Vi fick hans "independent"-pris. Det var coolt att jobba med någon i Texas, för tidszonerna funkade bra ihop. Vi jobbade när han sov – och varje gång vi vaknade hade vi två nya mixar i inkorgen! Ett perfekt arbetsflöde.

Albumet kom ut ett par månader innan pandemin bröt ut och rymmer både gamla låtar och nyskrivet.

– Hälften av låtarna fanns redan när vi gjorde ep:n. Hälften av låtarna var sådana som alltid hade funkat bra live. Så det blev både en sorts summering/bokslut och ett avstamp mot nytt. Vi får se vart det tar vägen härnäst. Vi tog restriktionerna på allvar och har haft en lång paus, säger Tomas.

Wincent var, inte oväntat, den som tappade mest fart under uppehållet.

– Jag blev lite uppgiven. Förlorade gnistan. Då var det desto roligare att ses och "kötta på" igen. Alla i bandet gick hem med ett stort leende på läpparna! □

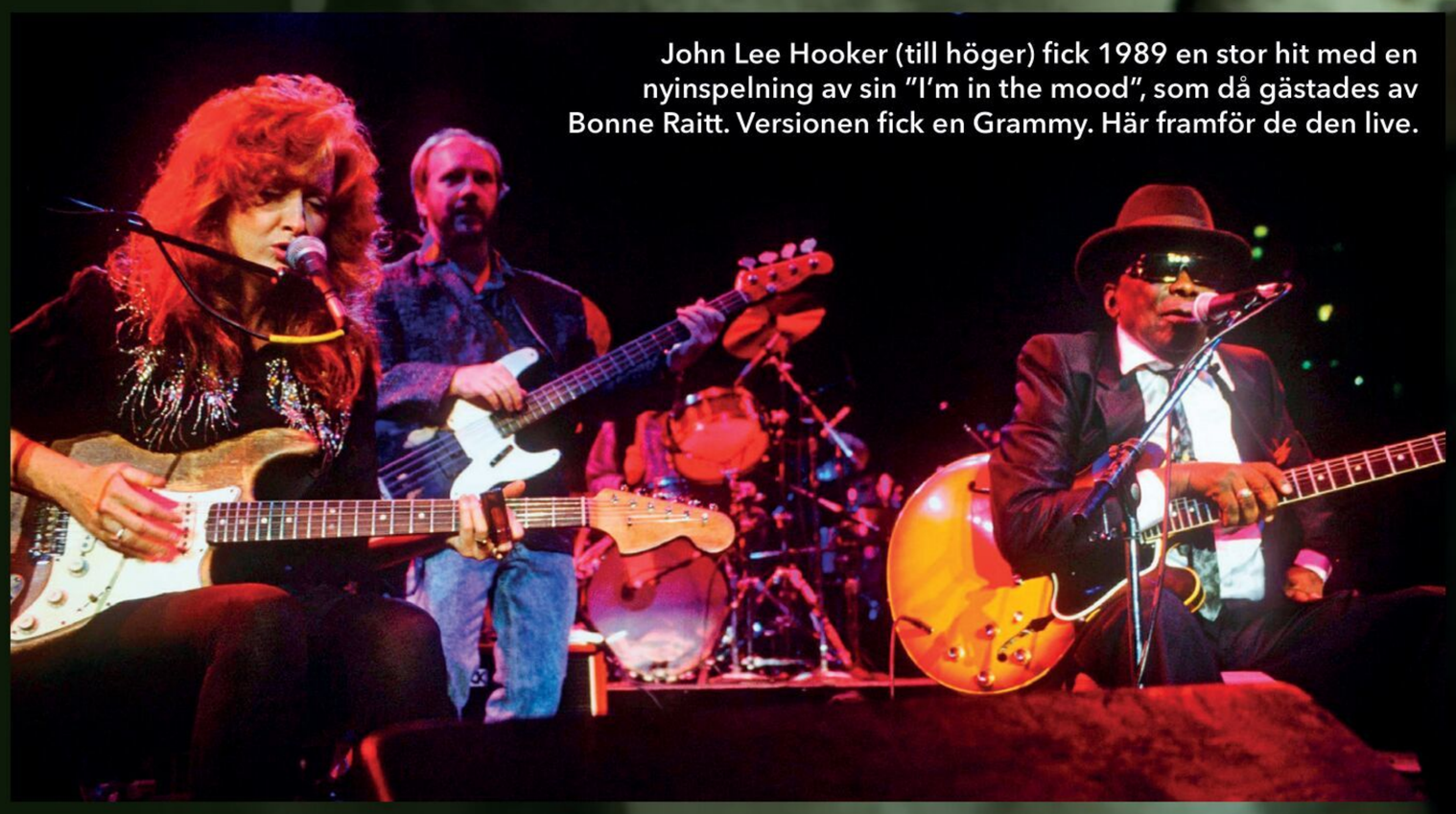

John Lee Hooker (till höger) fick 1989 en stor hit med en nyinspelning av sin ”I’m in the mood”, som då gästades av Bonne Raitt. Versionen fick en Grammy. Här framför de den live.

Bonnie Raitt firade förra året 50 år som skivartist. Liksom så många inom”rootsy” musik behöver hon inte följa trender eller bry sig om listplaceringar. Hennes karriär bygger på turnerande och tidlösa album.

Bonnie – drottningen av slide

Förra året firade Bonnie Raitt 50 år som albumartist. Vi fick ett snack med henne inför utgivningen av hennes 18:e studioalbum, ”Just like that ...” En skiva som befäster hennes position som världens främsta kvinnliga artist inom blues, folkrock och americana.

Av Anders Lundquist (text), TT Bild, Arkiv (foto)

När det amerikanska magasinet Rolling Stone utsåg världens 100 bästa gitarrister var Bonnie med på listan. När de utsåg världens 100 bästa vokalister var hon också inkluderad. Den 15 februari i år firade hon 35 år som helnykter och drogfri. Sedan dess har hennes karriär i stort sett gått som på räls. Några dödsfall bland hennes närmaste har dock tvingat henne att ibland ta pauser för att kunna sörja ordentligt.

De flesta av låtarna på ditt nya album behandlar seriösa ämnen, som värdighet och respekt bland fängelseinterner och hur en transplantation påverkar de inblandade. Där finns dock också en lätthet, i låtar som ”Here comes love”. Är den balansen viktig?

– Ja. När jag sätter ihop ett album eller en konsert är jag väldigt medveten om dess inneboende rytm. Att se till att få med ”rootsy” saker, som blues, rock’n’roll och R&B. Däremellan kanske tre avskalade, hjärtskärande ballader som behöver mycket luft. Det är som att sätta ihop en måltid, man vill ha både lättsmälta och tyngre saker. ”Here comes love” har en fräckt rullande latin/New Orleans-känsla som förför mig.

Många turnerande artister och musiker berövades sin identitet i världen under pandemin.

Personligt

BONNIE RAITT
YRKE: Sångerska, gitarrist och låtskrivare.
FÖDD: 8 november 1949 i Burbank, Kalifornien.
BOR: I norra Kalifornien, nära Golden Gate-bron.
FAMILJ: Lever ensam. Var gift 1991-1999 med skådespelaren Michael O'Keefe.
FAVORITSÅNGARE: Aretha Franklin, Mavis Staples, Ray Charles och Cesária Évora. Bland de något yngre: Brandi Carlile och Phoebe Bridgers.
FAVORITGITARRISTER: Mississippi Fred McDowell, B.B. King, Lowell George och Ry Cooder.
FAVORITLÅTSKRIVARE: John Prine, Jackson Browne, Joni Mitchell, Paul Brady, Percy Mayfield.
HOBBY: Vandringar, cykla och yoga. Älskar filmer, tv-serier, dokumentärer, ljudböcker och podcasts.
ÖVRIGT: Känd för sin politiska aktivism. Invald i Rock and Roll Hall of Fame år 2000. Totalt 28 Grammy-nomineringar, av vilka hon vunnit 12. Hedersdoktor på Berklee College of Music, Lifetime Achievement Awards från både Grammyjuryn, Billboard Magazine och National Guitar Museum. Nyligen fick hon Billboards Women in music icon award.

"När jag sätter ihop ett album eller en konsert är jag väldigt medveten om dess inneboende rytm. Att se till att få med "rootsy" saker, som blues, rock'n'roll och R&B."

Redan som ung hyllades Bonnie Raitt för sin sång, sitt gitarrspel och sin koll på musikhistorien.

– Bra formulerat. Jag hade haft spelningar nästan varje kväll i 50 år. Jag hade hela tiden bandet och mitt crew redo och avlönade, så att vi skulle kunna dra igång snabbt igen. Vår kanadensiska turné blev ombokad fyra gånger! Jag spelade in ett dussin låtar ensam, med bara gitarr eller piano, som stöd för demokraternas kandidater, Farm Aid, Musicians' Relief och offer för natur- och klimatkatastrofer.

Alkohol och droger

Du skrev även ett antal väldigt bra låtar till den nya skivan.

– Tack! När jag äntligen kunde samla hela bandet i studion i Kalifornien i juni 2021 var vi så tacksamma över att få spela tillsammans igen och jag tror att det hörs på skivan. Känslan av att hänga på sig slidegitarren och rocka loss igen, var obeskrivlig!

Du släppte ditt första album 1972 och de följande 15 åren var alkohol och droger en del av din vardag. 1989 släppte du ditt första "nyktra" album, "Nick of time", som sålde fem miljoner exemplar och fick tre Grammys och uppföljaren, "Luck of the draw" gick ännu bättre.

– Åren 1987-92 ändrade mitt liv på sätt som jag aldrig hade kunnat föreställa mig. Min karriär fungerade även innan dess, men jag befann mig mellan skivkontrakt. Innan Capitol Records och producenten Don Was kom in i bilden var jag beredd att börja spela in för ett litet skivbolag som uppskattade mig.

Andra frestelser

Hur pass nedgången var du?

– Jag festade efter spelningarna eller på min lediga tid, men jag hade levt i illusionen att man behövde den livsstilen för att vara "autentisk". Stevie Ray Vaughn visade dock att man kunde bli nykter och göra ännu bättre musik.

En av de nya låtarna, "Waiting for you to blow", handlar bland annat om frestelsernas demoner. Är det fortfarande en dag i taget som gäller för dig för att hålla dig nykter?

– Jag har faktiskt varken varit frestad eller intresserad av att falla tillbaka i alkohol och droger. De frestelser jag beskriver i låten är dock lika smygande och förrädiska. Självömkan, att ljuga för sig själv och annat, kan leda till andra dåliga saker. Världen är full av flyktvägar. Det är en ständig kamp att äta rätt, röra på sig, inte vara uppe för länge på nätterna och inte undvika att svara på e-post och sedan ljuga om varför. Det är en svår balansgång mellan att erkänna att man inte är perfekt och att göra sig själv och andra besvikna. Jag har dock lärt mig att surfa imperfektionens vågor rätt väl.

Du började producera dina egna skivor 2005. Vad gav dig modet?

Bonnie Raitts huvudinstrument är en specialbyggd Fender Stratocaster som hon har haft sedan 1969. Det är också den hon använder för sitt berömda slide-spel.

"Jag har varit oerhört upprörd och sorgsen över vad som har pågått här i Amerika när det gäller saker som ignorans kring klimatförändringarna, fascismens framfart och bristen på tolerans och ömsesidig respekt."

– Jag gjorde det i praktiken även långt innan dess. Jag hade producenter för att sköta det administrativa och till att prata med bandet när det var problem, så de inte skulle bli sura på mig. Jag säger det med en viss glimt i ögat, men som kvinnlig bandledare måste man lära sig att inte bli en extramamma. Det har dock alltid varit jag som har letat upp materialet. När jag inte skriver själv är jag alltid på jakt efter låtar.

Sorgsen över USA

Vilken konstform berör dig mest, bortsett från musik?

– Filmer tar mig till platser jag annars inte skulle nå. "To kill a mockingbird" förändrade mitt liv.

Kommer du någonsin att ge ut en självbiografi?

– Jag får frågan ibland. Jag tycker om att skriva och skrev ett filmmanus när jag gick i Junior High. Jag skriver regelbundet hyllningstexter till folk som antingen har dött eller ska få ett pris. Tyvärr går det mesta av min tid åt till att spela, skriva låtar och leta material så att det inte dröjer för lång tid mellan mina skivor.

– Jag har varit oerhört upprörd och sorgsen över vad som har pågått här i Amerika när det gäller saker som ignorans kring klimatförändringarna, fascismens framfart och bristen på tolerans och ömsesidig respekt. Även utan pandemin hade det varit illa nog med bristen på vettig ersättning till musiker, de stora nöjesjättarnas konsolidering, klimatet och ojämlikhet när det gäller tillgång till vård, utbildning, mat och rent vatten. Det skulle vara lätt att stoppa huvudet i sanden, flytta ut i skogen, odla grönsaker, ha hundar och skriva låtar om kärlek. Det har varit svårt att hitta styrkan under pandemin, men de helande krafter som ▶

▶ uppstår vid konserterna hjälper. Vi har inget annat val än att kämpa på.

En kraftfull vecka

Till sist: Vet du vad du, Rickie Lee Jones och jag har gemensamt?

– Att vi är födda 8 november?

Precis. Känner du dig som en skorpion?

– Enligt de indiska ayurveda-tecknen, som är baserade på måncykeln snarare än solcykeln, är jag en vädur, men som rödhårig är man van att uppfattas som eldig, temperamentsfull och sensuell. En typisk skorpion. Man tenderar att leva upp till hur folk tror att man ska vara. Bonnie Bramlett är också född 8 november. Joni Mitchell är född 7 november, min vän Rory Block är två dagar äldre än jag, Susan Tedeschi är född 9 november och Neil Young är född 11 november. En kraftfull vecka! □

Bild från Bammies (Bay Area Music Awards) 1990 i San Francisco. Här syns bland andra Bonnie, Todd Rundgren, John Lee Hooker, Neil Young, John Fogerty och Metallica. I mitten längst fram sitter konsertpromotorn Bill Graham.

Har givit ut 18 studioalbum

Här visas elva studioalbum ur Bonnie Raitts mer än 50 år långa skivkarriär. Utöver sina 18 studioplattor har hon släppt ett antal samlingar och liveinspelningar, samt medverkat i många välgörenhetssammanhang. Ett av de mest kända är organisationen Musicians United For Safe Energy, som Bonnie var en av initiativtagarna till och som resulterade i trippelalbumet ”No nukes” (1980), där Bonnie själv medverkar.

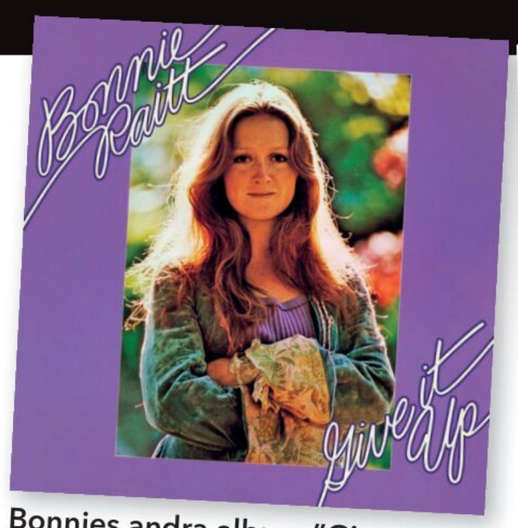

Bonnies andra album ”Give it up” kom ut för exakt 50 år sedan.

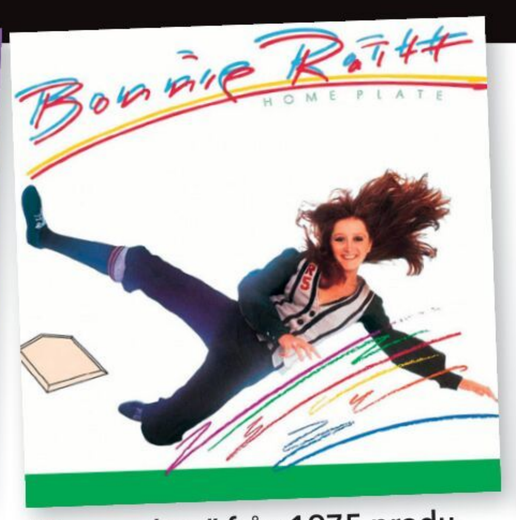

”Home plate” från 1975 producerades av Paul Rothchild.

Fina ”Sweet freedom” (1977) är mångas favoritplatta.

Bonnies första nyktra album, succén ”Nick of time” (1989).

Mästerliga ”Luck of the draw” (1991) sålde sju gånger platina.

”Longing in their hearts” (1994) blev etta på Billboardlistan.

”Fundamental” (1998) var Bonnie Raitts trettonde album.

På ”Souls alike” (2005) började Bonnie officiellt producera.

”Slipstream” (2012) fick Grammy för Best Americana album.

”Dig in deep” (2016) rymde några originallåtar av Bonnie.

”Just like that...” (2022). En av Bonnies starkaste plattor på länge.

Guitar Works

GITARRVERKSTAD SEDAN 1995. TILLVERKNING, RENOVERING OCH REPARATIONER.

SWEDEN GUITARWORKS

Jakobsson

WWW.SWEDENGUITARWORKS.COM
INFO@SWEDENGUITARWORKS.COM
HTTPS://JAKOBSSONGUITARS.COM

LÄRLINGSGATAN 41
904 22 UMEÅ
070-2484267

plek®
the optimum in tone & playability

Hificonsult - en riktig Hificbutik

Vi säljer inte multirumslösningar, kan inget om zon-indelning och vägrar befatta oss med extremt billiga look-a-like-produkter från Asien, retro eller inte. Vi kan det där andra, Hifi i bokstavlig mening, att få fram musiken så nära originalet som möjligt.

Merason DAC:ar

Schweiziska Merason dök upp på radarn för ett par månader sedan i form av lilla ”Frerot” för **13 500kr.** Nu anlände den stora DAC-1 och sopade banan med allt vi haft i butiken upp till 180 000kr. Klass A, helt balanserad, no nonsens, inga inställningsmöjligheter (!) Skönheten blir din för **56 000kr**

Viennas Beethoven Baby nu som Reference. Toppbetyg!

AVM:s minsta integrerade förstärkare som vi kallar ”husfrid” kommer med nya appen. Spotify, Tidal, MQA i ett bra gränssnitt 2x80W, CD-spelare, grym hörlursutgång, blåtand för dina gäster. **57 000kr**

Vår hobby hamnar ofta i facket prylar och priser. Med ett hembesök kan en Hificonsult hjälpa dig med det där som är minst lika viktigt: placering av högtalare, rumsakustik och intrimning av din anläggning.

Hifi (och musik) är allmänbildning och kultur men också friskvård (!) Ett berusningsmedel utan baksmälla. Står du i valet att köpa din sista CD-spelare eller ge dig in i streamingen? Då är ett hembesök bra med någon som kan koppla in, ladda ned appar och spela på en produkt som gör jobbet. Och det behöver inte kosta den berömda skjortan!

Vad kostar hembesök då?

Du betalar i förskott 50kr/mil enkel resa, oavsett var i landet du bor. Då har du ”köpt dig fri” från tankar om att du ”måste” handla något när jag åkt till dig. När bilen ändå är ute och åker så kan den var full av elektronik, högtalare, kablage, tillbehör. Du väljer helt fritt och det kostar inget extra.

Undertecknad är fullvaccinerad men vi tar det såklart försiktigt med rätt avstånd vid hembesöken.

Butiksbesök, hembesök, skicka paket?

Du väljer - i hela landet!

Butiken i Corona-tid

Webbutik i Corona-tid

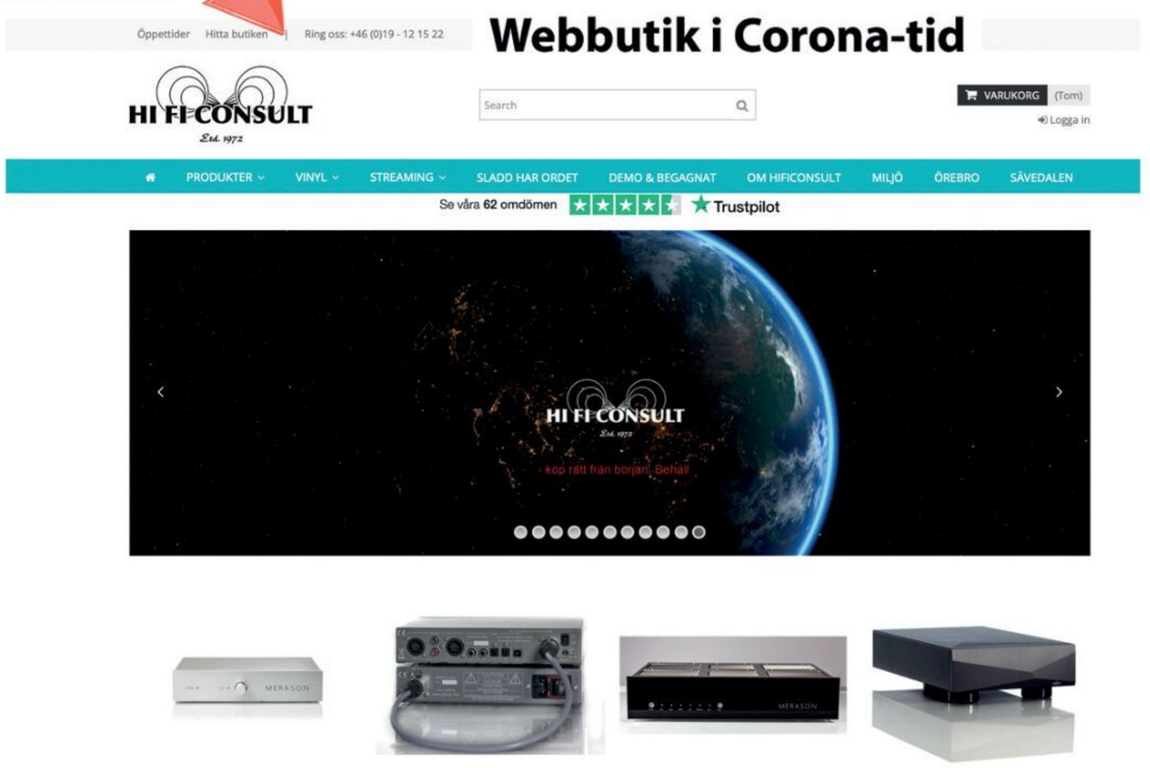

Vi tar inbyten - demo/begagnatavdelning - räntefritt via Wasa

Butik Örebro
S:ta Birgittagatan 5
702 14 Örebro

019-121522
070-6027075

HI FI CONSULT
Etd. 1972

Webbutik:
HIFICONSULT.SE

Fraktfritt
Vi tar inbyten
Räntefri kredit